

การศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัย
ปีการศึกษา 2512

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND
ปริญญานิพนธ์

ของ

สมพงษ์ มั่นระวัง

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
25 สิงหาคม 2513

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

ทนายเดวิด รามวเล ประธาน

อ.พลก ฟูทอม กรรมการ

รศ.ดร. อภิสิทธิ์ กรรมการ

25 สิงหาคม 2513

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ก็เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์นาฏเจลิยว สุมาวงศ์ รองศาสตราจารย์วันิกา นิโลคม และอาจารย์สมกร อภัยพันธุ์ ผู้เขียนขอกราบของพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่งผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่และคณะครู – อาจารย์ของโรงเรียนสุโขทัย โรงเรียนอุคมครุณี โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ โรงเรียนสวรกรวิทยา โรงเรียนอนันตนารี และโรงเรียนเมืองเซลิยง ที่ได้ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่ง ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มมาได้ เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคุณ นิเวศน์ ธรรมรักษ์ ผู้พิมพ์ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สมพงษ์ มั่นระวัง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
ข้อตกลงเบื้องต้น	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	8
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	9
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าและข้อสมมุติฐาน	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	11
เบื้องหลังสมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า	27
สมมุติฐานในการค้นคว้า	28
3. วิธีการรวบรวมข้อมูลและเทคนิคการค้นคว้า	30
แหล่งข้อมูล	30
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	31
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	33
การจัดกระทำกับข้อมูล	36
สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล	36
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1	39

บทที่	หน้า
การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2	49
การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3	74
การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 4	90
การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 5	95
การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 6	111
5. อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล	113
6. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเสนอแนะ	120
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	120
วิธีดำเนินการ	121
เครื่องมือในการค้นคว้า	121
การวิเคราะห์ข้อมูล	122
สรุปผลการศึกษาวิจัย	123
ข้อเสนอแนะ	125
ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน	125
ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษา	127
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป	128
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	135

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512	30
2. แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน	34
3. แสดงจำนวนผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน ปีการศึกษา 2512	35
4. แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	40
5. แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนจำแนกตามรายได้ต่อหนึ่งเดือนโดยประมาณ ของผู้ปกครอง	41
6. แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนจำแนกตามผลการศึกษา	42
7. แสดงหมวดวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนมากที่สุดเสมอมาแจกแจงตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	43
8. แสดงหมวดวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนน้อยที่สุดเสมอมาแจกแจงตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	44
9. แสดงความมุ่งหวังในการเรียนต่อและสาขาวิชาที่ต้องการเรียนต่อของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน	45

ตาราง	หน้า
10. แสดงจำนวนนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ จำแนกตามเพศ	45
11. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	46
12. แสดงจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	49
13. แสดงจำนวนนักเรียนที่ต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	50
14. แสดงจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา แจกแจงตามเพศและโรงเรียน	51
15. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อของนักเรียนในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	52
16. แสดงความรู้รายละเอียดในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อเป็นอันดับหนึ่ง	55
17. แสดงเหตุผลสำคัญ 5 อันดับ ซึ่งนักเรียนเลือกเป็นเหตุผลในการเรียนต่อ	63
18. แสดงความมั่นใจในการตอบแบบสอบถามของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง แจกแจงตามจำนวนนักเรียนและโรงเรียน	72

ตาราง	หน้า
19. แสดงอิทธิพลที่ทำให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเลือกเรียนต่อ	74
20. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอิทธิพลของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ที่มีต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียน	75
21. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพ จำแนกตามเพศ	76
22. แสดงจำนวนนักเรียนที่ต้องการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	77
23. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายสามัญ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	78
24. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายอาชีพ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	79
25. แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง	80
26. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเค้น โดยประมาณ	81
27. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเค้น โดยประมาณ	82
28. แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	83

ตาราง	หน้า
29. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการ เลือกเรียนต่อ สายสามัญ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	84
30. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการ เลือกเรียนต่อ สายอาชีพ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	85
31. แสดงการ เลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามผลการศึกษา ในปีการศึกษาที่ผ่านมา	86
32. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของการ เลือกเรียนต่อ สายสามัญของนักเรียน จำแนกตามผลการศึกษาที่ผ่านมา	87
33. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของการ เลือกเรียนต่อ สายอาชีพของนักเรียน จำแนกตามผลการศึกษาที่ผ่านมา	88
34. แสดงจำนวนผู้ปกครองจำแนกตามประ เภทของอาชีพ	90
35. แสดงรายได้ของผู้ปกครองในกลุ่มตัวอย่างต่อ เกื้อนโดยประมาณ	91
36. แสดงความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนเรียนต่อ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	92
37. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของสายสามัญกับสายอาชีพ ซึ่งผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเลือกเรียนต่อ	93
38. แสดงเหตุผลที่ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ	94
39. "แสดงระดับการศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	95

การวาง	หน้า
40. แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของระดับอุดมศึกษากับ ต่ำกว่าอุดมศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนเรียนต่อ	96
41. แสดงสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาตามความมุ่งหวังของผู้ปกครอง	97
42. แสดงอันดับของสาขาวิชาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังให้เด็กเรียนเรียนต่อใน ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	98
43. แสดงเหตุผลสำคัญ 5 อันดับของผู้ปกครองแจกแจงตามจำนวน การร้อยละของแต่ละอันดับ	99
44. แสดงความมุ่งหวังของผู้ปกครองต่อการบริการสำคัญที่โรงเรียนควรจัด ให้มีขึ้น แจกแจงตามจำนวนโรงเรียน	104
45. แสดงความมั่นใจในการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครอง แจกแจงตามจำนวนโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	109
46. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายสามัญของผู้ ผู้ปกครองกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	111
47. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายอาชีพของ ผู้ปกครองกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	112

ภูมิหลัง

นโยบายในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การพัฒนากำลังคน และการที่จะพัฒนากำลังคนได้อย่างเหมาะสมนั้น ต้องอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด¹

ดร. ชำรง บัวศรี² ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการคํานักงานว่า "การจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศในคํานักงานนั้นปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาการศึกษา ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) ซึ่งตามแผนนี้ฝ่ายผู้วางแผนการศึกษาได้แบ่งเล็งในการผลิตกำลังคนทั้งในระดับกลางและระดับสูง เพื่อให้เพียงพอับความต้องการของประเทศในระยะ 5 ปี นอกจากการผลิตกำลังคนแล้ว นโยบายอีกประการหนึ่งที่พยายามแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศ ก็คือการเน้นในคําน่าชีวิตศึกษา ซึ่งนอกจากจะทุ่มเทการลงทุนในคํานนี้แล้ว ยังเบนเข็มของการมัธยมศึกษาให้มุ่งไปสู่การฝึกอาชีพเพิ่มขึ้นด้วย"

¹ พจน สารสิน "เป้าหมายและนโยบายในการพัฒนาประเทศ" ทรรศนะเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ หน้า 19.

² ชำรง บัวศรี, ดร. การศึกษากับเสถียรภาพของประเทศ หน้า 4.

สุจริต เพียรชอบ³ ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า "การศึกษามีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการผลิตของประเทศ ในการพัฒนาประเทศก่อนอื่น จะต้องพัฒนากำลังคนเสียก่อน และการพัฒนากำลังคนย่อมต้องอาศัยการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญ"

ศาสตราจารย์ ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์⁴ กล่าวว่า "แผนพัฒนาประเทศนั้นต้องการคนมีวิชาความรู้ประเภทต่าง ๆ ระดับต่าง ๆ มาทำงาน ผู้ที่จะหางานทำได้และเลี้ยงชีวิตได้ควยสมควรอาชีพ ก็ควรพยายามศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของแผนพัฒนาเศรษฐกิจด้วย"

ดร.กำแหง พลังกูร⁵ ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า "การจัดการศึกษาไม่ว่าในระดับใด จะต้องให้สอดคล้องกับนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจและการปกครอง เช่นรัฐบาลมีนโยบายจะสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ก็ต้องพยายามผลิตคนให้มีความรู้ความสามารถในทางนั้นโดยเฉพาะ เราต้องให้การศึกษาและอบรมคนให้เป็นผู้ผลิตมากขึ้น"

ทุกท่านที่กล่าวมาแล้ว ได้แสดงความคิดเห็นไว้ในทำนองเดียวกันว่า การจัดการการศึกษาจะต้องให้สอดคล้องกับแผนเศรษฐกิจและแผนพัฒนาประเทศ โดยสร้างกำลังคนในระดับต่าง ๆ เพื่อเป็นผู้ผลิตตามแผนเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้ประเทศพัฒนาไปสู่ความเจริญก้าวหน้า กำลังคนที่จำเป็นในการพัฒนาประเทศมีหลายระดับ แต่กำลังคนที่ประเทศต้องการในขณะนี้ก็คือ กำลังคนในระดับกลาง

³ สุจริต เพียรชอบ "มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาเศรษฐกิจ" ศูนย์ศึกษา 12 (4) 24 เมษายน 2508.

⁴ ป๋วย อึ๊งภากรณ์, ดร. "การศึกษา" ศูนย์ศึกษา 12 (9) 6 กันยายน 2508.

⁵ กาแหง พลังกูร, ดร. "กาการศึกษาแห่งชาติ" วิทยจารย์ 6 (4) 5 กันยายน 2503.

ศาสตราจารย์ ดร.สุกิจ เหล่าสุนทร⁶ ได้กล่าวถึงความต้องการกำลังคนในระดับกลางไว้ว่า "ประเทศไทยต้องการคนงานที่มีฝีมือเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะช่างฝีมือในด้านต่าง ๆ ในระดับกลาง ฉะนั้นความจำเป็นในการสร้างช่างฝีมือ ให้มีความสามารถพอสมควรที่จะประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มผลผลิตให้แก่ประเทศตามแผนเศรษฐกิจของชาติ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการพัฒนาประเทศในทางเศรษฐกิจมีความจำเป็นต้องการสร้างและบุคลากรในสาขาต่าง ๆ มากมาย การสร้างหรือการฝึกหัดกำลังแรงงานเช่นว่านี้ จะกระทำก็ได้และได้ผลก็ในเมื่อนักคนนั้นกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน โดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษา"

จะเห็นได้ว่าการมัธยมศึกษา มีความสำคัญต่อการที่จะสนองความต้องการกำลังคนในระดับกลางอย่างยิ่ง การพัฒนาเศรษฐกิจจะดำเนินไปได้ก็ขึ้นต่ออาศัยการมัธยมศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการฝึกอบรมคน เพื่อสนองความต้องการกำลังคนดังกล่าวแล้ว

แผนการศึกษาแห่งชาติ 2503⁷ ได้กล่าวถึงการมัธยมศึกษาไว้ ดังนี้

"ข้อ 12. มัธยมศึกษา เป็นการศึกษาในระดับที่พึงคำนึงถึงเอกัตภาพ จึงจัดเป็นสายสามัญ เพื่อให้มีพื้นฐานความรู้ทั่วไปบ้าง และสายอาชีพเพื่อให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพบ้าง อาจจัดสอนประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น และประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายรวมในโรงเรียนเดียวกันหรือแยกกันก็ได้"

⁶ สุกิจ เหล่าสุนทร, ดร. การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยม
หน้า 49.

⁷ ศึกษาธิการ, กระทรวง แผนการศึกษาแห่งชาติ หน้า 7 - 8.

- ข้อ 13. การจัดสายสามัญนั้น ให้มีชั้นในประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ชั้น ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ชั้น รับช่วงติดต่อกันไป เมื่อจบ ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลายแล้ว ให้มีความรู้และทักษะ ในการประกอบอาชีพบ้าง และเมื่อจบประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย แล้ว ให้มีความรู้อันเป็นมาตรฐานที่จะสมัครเข้าศึกษาในระดับ อุดมศึกษา
- ข้อ 14. การจัดสายอาชีพนั้น ทั้งประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นและประโยค มัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ละประโยคอาจจัดเป็น 1 ชั้น 2 ชั้น หรือ 3 ชั้น โดยคำนึงถึงลักษณะของวิชาอาชีพเป็นสำคัญ อาจจัดชั้นใน ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายรับช่วงจากประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ติดต่อกันไปก็ได้"

จากแผนการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่า "หลักสูตรมัธยมศึกษา ของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 สาย คือสายสามัญและสายอาชีพ เป็นที่เชื่อกันว่า หลักสูตรสายสามัญนี้มีไว้เพื่อสอนเด็กให้ไปเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ส่วนสายอาชีพ มีไว้เพื่อเตรียมเด็กให้ออกไปประกอบอาชีพในระดับใดระดับหนึ่ง มัธยมศึกษาสายสามัญ มี 2 ระดับ คือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี ส่วนสาย อาชีพมีมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี โดยมีหลักการว่าเด็กที่ เรียนในสายใดสายหนึ่งอาจเปลี่ยนสายได้ตามความเหมาะสม และความต้องการของ แต่ละบุคคล" ⁸

✽ นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษา โดยเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสายสามัญ

⁸ การฝึกหัดครู, กรม บทความประกอบวิชาการศึกษา

เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว จะต้องออกไปประกอบอาชีพหรือเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไป นักเรียนที่ประสงค์จะเรียนต่อก็จะเลือกเรียนต่อ สายวิชาใดสายวิชาหนึ่ง ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือสาขาวิชาอื่นตามความสนใจ ความสามารถ ความต้องการของตนเอง หรือตามความต้องการของบิดามารดา ผู้ปกครองเป็นต้น การเลือกเรียนต่อของนักเรียนนั้น ถ้านักเรียนเลือกได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถของตน ก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนและมีประสิทธิภาพพอที่จะประกอบอาชีพ เพื่อสนองความต้องการในก้นกำลัคนอันจำเป็นแก่การ พัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้เป็นอย่างดี

ในการเลือกสายการเรียนนี้ นักเรียนย่อมต้องใช้ความรู้ ความคิด ตลอดจนประสบการณ์ที่ผ่านมา รวมทั้งองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นเหตุให้การตัดสินใจของนักเรียนเอนเอียงไปในทางใดทางหนึ่งดังกล่าวแล้ว ดังนั้นจึงเป็นการสมควรที่จะศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สายสามัญอย่างละเอียด และกว้างขวางต่อไป เพื่อจะได้นำผลของการศึกษามาประกอบการแนะแนวนักเรียน และเป็นข้อเสนอแนะการจัดและปรับปรุงการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพการในปัจจุบันของท้องถิ่น และให้สอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้เขียนทำการศึกษาจากนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนในจังหวัดสุโขทัย ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้เพราะผู้เขียนมีความคุ้นเคยกับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและนักเรียนในจังหวัดสุโขทัยเป็นอย่างดี ด้วยเหตุดังกล่าวจะทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลและการตีความหมายจากข้อมูลที่ได้มา ถูกต้องแน่นอนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษา และปรับปรุงการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัยและจังหวัดอื่น ๆ ที่มีสภาพคล้ายคลึงกับจังหวัดสุโขทัยได้เป็นอย่างดี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้เขียนมีความมุ่งหมาย ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาแนวโน้ม ในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ของจังหวัดสุโขทัยว่า ต้องการจะเลือกเรียนต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ

2. เพื่อศึกษาว่า นักเรียนที่เลือกเรียนต่อแต่ละสายวิชานั้น ต้องการจะเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไปหรือไม่ และถ้าต้องการเรียนต่อจะเรียนต่อในสาขาวิชาใด ทั้งในระดับอุดมศึกษาและในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา

3. เพื่อศึกษาองค์ประกอบสำคัญที่เป็นเหตุผลในการเลือกเรียนต่อในสาขาวิชานั้น ๆ ของนักเรียนว่ามีอะไรบ้าง

4 เพื่อศึกษาว่า ครู ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียน มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากน้อยเพียงใด

5. เพื่อศึกษาว่า ในการเลือกสายวิชาสามัญและสายอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียนนั้น มีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด เกี่ยวกับองค์ประกอบต่อไปนี้คือ

5.1 เพศ

5.2 โรงเรียน

5.3 รายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง

5.4 อาชีพของผู้ปกครอง

5.5 ผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา

6. เพื่อศึกษาความมุ่งหวังของผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้คือ

6.1 สายวิชาที่นักเรียนควรจะต้องเลือกเรียนต่อ เมื่อสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว

6.2 ความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนได้เรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ในอนาคต

6.3 เหตุผลที่มุ่งหวังจะให้นักเรียนได้เรียนต่อ

6.4 บริการบางประการที่โรงเรียนควรจัดให้นักเรียน เพื่อส่งเสริมการศึกษาของนักเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้เขียนหวังว่า จะใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าต่อไปนี้

1. เป็นข้อเสนอแนะแก่โรงเรียนในการจัดบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพให้แก่นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน ในระดับโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัย ให้ถูกต้องตรงตามความต้องการของชุมชน
2. เป็นข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารในการปรับปรุงการมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัย เพื่อให้เป็นผลดีและตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษา
3. เป็นข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารในการจัดปรับปรุงหลักสูตร การอาชีวศึกษาชั้นสูงของจังหวัดสุโขทัย
4. เป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอื่น ๆ ที่มีสภาพคล้ายคลึงกับจังหวัดสุโขทัย เพื่อให้เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมได้เป็นอย่างดี

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้เขียนได้ตั้งข้อตกลงเบื้องต้นในการศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัย มีความสามารถในการประมวลค่าความรู้สึกของตนเอง ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี
2. นักเรียนและผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มประชากรในการศึกษานี้ ตอบแบบสอบถามอย่างจริงจัง และเป็นที่เชื่อถือได้
3. นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนในปีการศึกษา 2512 นี้ มีคุณสมบัติบางประการร่วมกันกับนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนของจังหวัดสุโขทัยในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป
4. ผลของการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจสภาพของนักเรียน และผู้ปกครองของนักเรียนในจังหวัดอื่น ๆ ที่มีสภาพคล้ายคลึงกับจังหวัดสุโขทัยเป็นอย่างดี

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

การศึกษาในครั้งนี้ กระทำกับกลุ่มประชากรต่อไปนี้ คือ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 6 โรง คือ

ก. โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม	จำนวนนักเรียน	112 คน
ข. โรงเรียนอุคมครุณี	จำนวนนักเรียน	100 คน
ค. โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์	จำนวนนักเรียน	113 คน
ง. โรงเรียนสวรรควิทยา	จำนวนนักเรียน	139 คน
จ. โรงเรียนอนันตนาริ	จำนวนนักเรียน	92 คน
ฉ. โรงเรียนเมืองเชลียง	จำนวนนักเรียน	71 คน

รวมจำนวนนักเรียนที่ใช้ทำการศึกษาทั้งสิ้น 627 คน

2. ผู้ปกครองของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512 จากโรงเรียนมัศึกษาคังกล่าวในข้อ 1 จำนวน 627 คน

3. แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 แบบ ดังนี้คือ

แบบที่ 1. แบบสอบถามสำหรับนักเรียนแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1. เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน เพศ อายุ ผลการสอบในปีการศึกษาที่ผ่านมา อาชีพ และรายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2. เกี่ยวกับสาขาวิชาที่จะเลือกเรียนแนวทางที่จะศึกษาต่อ และความรู้รายละเอียดเกี่ยวกับสาขาวิชาที่จะเลือกเรียนต่อ ในระดับอุดมศึกษาหรือในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

ตอนที่ 3. เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน และอันดับเหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับของนักเรียนที่เลือกเรียนต่อ

แบบที่ 2. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1. เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ปกครองและของนักเรียน ในความอุปการะ มีโรงเรียนที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ เพศของเจ็คนักเรียน อาชีพ

1. 34%

และรายได้ของครอบครัวโดยประมาณต่อหนึ่งเดือน

ตอนที่ 2. เกี่ยวกับความมุ่งหวังของผู้ปกครองในการศึกษาต่อของนักเรียน สายวิชาที่ต้องการให้เลือกเรียนต่อ ความประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา สาขาวิชา เหตุผลที่ไม่ประสงค์ให้นักเรียนเรียนต่อ บริการที่โรงเรียนสมควรจัดเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน 5 บริการ

ตอนที่ 3. เกี่ยวกับเหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนได้เรียนต่อ อันดับความสำคัญของเหตุผล 5 อันดับ และความมั่นใจในการตอบแบบสอบถาม

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

✓ 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนชายและหญิงที่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2512 ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา จังหวัดสุโขทัย

2. โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสุโขทัย หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดสุโขทัย 6 โรงเรียน คือ โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม โรงเรียนอุดมครุฑ โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ โรงเรียนสวรรควิทยา โรงเรียนอนันตนารี และโรงเรียนเมือขลุ่ย

3. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง บิดามารดาหรือผู้อุปการะส่งเสียให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดสุโขทัย ได้ศึกษาเล่าเรียน

4. แนวโน้มของการเลือกเรียนต่อ หมายถึง ความต้องการที่จะเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512

5. สายสามัญ หมายถึง การศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ เพื่อพื้นฐานความรู้ให้นักเรียนสามารถศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ต่อไป

6 สายอาชีพ หมายถึง การศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ รวมทั้งการฝึกหัดครู ป.กศ. และวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นอื่น ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษาต่อจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่เกิน 3 ปีการศึกษา

7. อุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาที่มีหลักสูตรการศึกษาต่อจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกินกว่า 3 ปีการศึกษา

8 เหตุผลในการเลือกเรียนต่อ หมายถึง อิทธิพลที่เป็นแรงจูงใจหรือชักจูงให้นักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนใช้พิจารณาในการเลือกเรียนต่อ เช่น บุคคล เงิน ความก้าวหน้าในการทำงาน และเหตุผลส่วนตัว เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าและขอสมมุติฐาน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ที่มีส่วนช่วยให้ผู้เขียนเกิดความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า มีดังต่อไปนี้

ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี⁹ ได้กล่าวถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย สรุปใจความสำคัญตอนหนึ่งได้ว่า "จำนวนผู้เรียนในระดับสำคัญที่จะออกไปเป็นกำลังผลิตของประเทศปรากฏว่า มีน้อยกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา เมื่อนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.3) แล้ว จำนวนมากเกือบครึ่งหนึ่งของนักเรียนเหล่านี้ ไม่ได้เรียนต่อ ต้องออกไปเผชิญโลกโดยไม่มีสมรรถภาพทางเศรษฐกิจ เพราะว่ามีได้รับการฝึกฝนในทางอาชีพอย่างเป็นล่ำเป็นสันแต่ประการใด จึงไม่อาจจะประกอบอาชีพที่เป็นล่ำเป็นสันได้ คอยแต่จะพยายามเรียนต่ออยู่ต่อไป"

รองศาสตราจารย์นาฏเจลิยว สุมาวงศ์¹⁰ กล่าวว่า "ความต้องการของเด็กวัยรุ่นที่นอกเหนือไปจากการเรียนเพื่อให้มีความรู้ระดับตนให้ได้ว่า เป็นคนมีการศึกษาและเป็นคนมีวัฒนธรรมแล้ว เด็กวัยรุ่นยังมีความปรารถนาที่จะได้พัฒนาทักษะ

⁹ สาโรช บัวศรี, ศาสตราจารย์ ดร. "สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการทางการศึกษาของประเทศไทย" การวางแผนการศึกษา หน้า 3 - 4.

¹⁰ นาฏเจลิยว สุมาวงศ์, รองศาสตราจารย์ "โรงเรียนจะสนองความต้องการของเด็กวัยรุ่นได้อย่างไร" เอกสารการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ 5 หน้า 35 - 36.

ความรู้และทัศนคติ เพื่อช่วยให้ตนประกอบอาชีพได้เหมาะสมและเป็นผู้ผลิตที่มีประโยชน์ ต่อเศรษฐกิจแห่งชาติ หลักสูตรของโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ จึงนับว่ายังไม่เพียงพอ ที่จะช่วยให้เด็กออกไปประกอบอาชีพได้ หลักสูตรดังกล่าวจึงเป็นเพียงโครงการเพื่อเตรียม เด็กเข้าสู่มหาวิทยาลัยเท่านั้น โรงเรียนอาชีวศึกษาที่จัดอยู่ในขณะนี้ก็ปรากฏว่ายังไม่ เพียงพอกับความต้องการของเด็กทั้งในค่านิยมและคุณภาพ ดังจะเห็นได้ว่ามีนักเรียน ประสงค์จะเข้าเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา แต่ยังไม่ได้อีกปีละมาก ๆ สำหรับการ เตรียมตัวประกอบอาชีพนั้น เด็กจะเริ่มคิดถึงการประกอบอาชีพในระยะกลางวัยรุ่น คือ ระหว่างอายุ 14 – 15 ปี"

วัฒนา กรกำแหงและสภาพร พันธุ์ณี¹¹ ได้สำรวจความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาต่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2501 จำนวนนักเรียนชายหญิงทั้งสิ้น 285 คน เป็นชาย 139 คน อายุเฉลี่ย 16.02 ปี หญิง 146 คน อายุเฉลี่ย 15.8 ปี ผลปรากฏว่า วิชาที่นักเรียนชายชอบมากที่สุด คือ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาที่นักเรียนหญิงชอบมากที่สุด คือ วิชา ภาษาอังกฤษ วิชาที่นักเรียนชอบมากที่สุด มักจะเป็นวิชาที่นักเรียนทั้งชายและหญิงทำคะแนน ได้มากที่สุดด้วย การตัดสินใจเรียนต่อ นักเรียนตัดสินใจด้วยตนเองมากที่สุดมีจำนวน 51.64 % ปรึกษาบิดามารดา 12.25 % สำหรับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อ นั้น เหตุผลที่ว่าเลือก เพราะเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง และสถิติปัญญามีเปอร์เซ็นต์สูงที่สุด รองลงมา คือ เหตุผลความมั่นคงและความก้าวหน้าของงาน อาชีพที่ต้องการในอนาคต ทั้งนักเรียนชาย และหญิง ต้องการประกอบอาชีพแพทย์มากที่สุด นักเรียนชายต้องการอาชีพวิศวกรและ ทหารบก รองลงมาตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงอาชีพที่ต้องการรองลงมา ก็อาชีพครู พยาบาล ทำบัญชีตามห้างร้าน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยสรุปแล้ว นักเรียนต้องการ เรียนต่อทั้งสิ้น 98.26 %

¹¹ วัฒนา กรกำแหง, สภาพร พันธุ์ณี "ความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาต่อของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2501" การวิจัยทางการศึกษา หน้า 3-11.

เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ¹² ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2500 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจ ผลของการวิจัยพบว่า ความรู้ในเรื่องอาชีพของนักเรียนยังอยู่ในวงจำกัด เด็กต้องการเป็นแพทย์ตามความนิยมของคนทั่วไป ความสนใจ และความถนัดเห็นในคำนำอาชีพของบิดามารดามีอิทธิพลที่สำคัญมากที่จะโน้มน้าวความสนใจของเด็ก ทำให้เด็กเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพ และเกิดความสนใจที่จะศึกษาเล่าเรียน เพื่อออกไปประกอบอาชีพนั้น

ในปีเดียวกันนี้ บุญถึง แนนหนา¹³ ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเลือกอาชีพกับโอกาสทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 บางกลุ่มในจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่สนใจอาชีพข้าราชการ ธุรกิจ ทหารตำรวจ แม้ว่าอาชีพเหล่านั้นจะได้รับเงินเดือนไม่สูงนัก แต่เป็นอาชีพที่มีเกียรติสูงสำหรับประเทศไทย นักเรียนหญิงเกือบทั้งหมดสนใจวิชาชีพชั้นสูง โดยเฉพาะอาชีพพยาบาลและครูมีมากกว่าอาชีพอื่น มีนักเรียนส่วนน้อยเลือกเรียนแพทย์และวิศวกรรม มีนักเรียนเพียง 1 ใน 3 เท่านั้นเลือกเรียนวิชาพวกนี้ ทั้งที่ตอบว่าไม่ชอบวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เลย การที่นักเรียนส่วนใหญ่เลือกอาชีพชั้นสูงนั้น อาจจะเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมาจากครอบครัวที่มีฐานะ เศรษฐกิจสูงก็ได้

ทัศนีย์ สุขทวี¹⁴ ได้ศึกษาถึงทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่ออาชีพ ในปี พ.ศ. 2505 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษาแพทย์

¹² เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ "การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาตรี ครุศาสตร์ 2500.

¹³ Boonthung Nannar, Occupational Choice Compared with Occupational Opportunities of Selected Students from Choburi, Master Thesis, p. 45.

¹⁴ ทัศนีย์ สุขทวี "ทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่ออาชีพ" วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาตรี ครุศาสตร์ 2505

บางส่วน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า ผลการศึกษาที่เกี่ยวกับลักษณะของงานอาชีพที่นักศึกษาพอใจนั้นปรากฏว่า เป็นงานที่มีความมั่นคงปลอดภัย อิสระ และเป็นงานที่มีเกียรติ เปิดโอกาสให้ใช้ความสามารถพิเศษด้วย

จากการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของเด็กและเยาวชนไทย ปี 2507¹⁵ สรุปผลไว้ตอนหนึ่งว่า "ถ้ายอมรับว่า จำนวนนักเรียนอาชีวศึกษาที่เพิ่มขึ้นเป็นเครื่องวัดความต้องการของเด็กในค่านาชีวศึกษาแล้ว ก็พอจะสรุปได้ว่า

- 1 นักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนในระดับอาชีวศึกษาระยะสั้นมากกว่าระดับอื่น ๆ
2. นักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนในระดับอาชีวศึกษาชั้นสูงมากกว่าการเรียนในระดับอาชีวศึกษาตอนต้นและตอนปลาย"

ในปี พ.ศ. 2509 จันทิมา บุญวนิช¹⁶ ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา ผลปรากฏว่า ผู้ปกครองนักเรียนต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญมากกว่าที่จะให้เรียนต่อทางอาชีวศึกษา คือร้อยละ 34 และร้อยละ 13 ตามลำดับ นักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเรียนโดยปรึกษาบิดามารดามีจำนวน ร้อยละ 61 และที่ตอบว่าเลือกเองมี ร้อยละ 27

✓ ในปีเดียวกันนี้ ประสาร เมืองหมุก¹⁷ ได้สำรวจปัญหาและความต้องการ

¹⁵ การฝึกหัดครู, กรม "การศึกษาความต้องการของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย" หน้า 290

¹⁶ จันทิมา บุญวนิช "การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเพชรบุรีที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา" เพื่อรับปริญญาตรี คุรุศาสตร์ 2509.

¹⁷ ประสาร เมืองหมุก "การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 - 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2509" ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต พ.ศ. 2510.

เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม. 3 - 4 โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาศึกษา
ปีการศึกษา 2509 โดยใช้แบบสอบถาม สรุปผลการสำรวจตอนหนึ่งว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทั้งสิ้น 210 คน อายุเฉลี่ยมากที่สุด 16 ปี
17 ปี 15 ปี และ 14 ปี ตามลำดับ
2. ระยะเวลาเรียนของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีมากที่สุด คือระหว่าง 61 -
70 %
3. อาชีพของผู้ปกครองนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนมากที่สุด คืออาชีพ
รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมา คืออาชีพค้าขาย
4. รายได้ของผู้ปกครองที่มีจำนวนมากที่สุด คือประมาณเดือนละ 1000 - 4000
บาท
5. นักเรียนชายต้องการมีอาชีพที่ค่อนข้างเรียนต่อในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ
80.00 นักเรียนหญิงต้องการอาชีพในระดับนี้ ร้อยละ 78.75
6. ผู้ปกครองของนักเรียนต้องการให้นักเรียนมีอาชีพที่ค่อนข้างศึกษาในมหาวิทยาลัย
คือแพทย์คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คืออาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 82.40 อาชีพ
ค้าขายคิดเป็นร้อยละ 80.95 และผู้ปกครองที่มีความต้องการในระดับนี้ มีรายได้ในระดับ
5000 - 6000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือรายได้ 2000 - 3000 บาท

ในปี พ.ศ. 2510 ยุพรรณี ศุขสุเมทธิ¹⁸ ได้วิจัยค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี จำนวนนักเรียนชายหญิง 300 คน โดยใช้
แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยส่วนหนึ่งปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับสติปัญญา
สูงมีเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ ดังนี้คือ ผู้บังคับบัญชาเป็นนักบริหารที่ดี เป็นอาชีพที่สุจริต
มีความสบายใจในการทำงาน และมีอิสระในการทำงาน ส่วนนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาค่ำ
ไม่เห็นความสำคัญของเกณฑ์ในการเลือกอาชีพดังกล่าวแล้ว

¹⁸ ยุพรรณี ศุขสุเมทธิ "ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด
พระนคร - ธนบุรี" วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญาโท ครุศาสตร์ 2510.

๒. เฉลิ้มชัย อุบลพงษ์¹⁹ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ม.ศ.3 และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา 2510 โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการค้นคว้า สรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชัยนาทสนใจเลือกเรียนต่อ ม.ศ. 4,5 สายสามัญ มากกว่า เลือกเรียนต่อ ม.ศ.4,5,6 สายอาชีพ หรือโรงเรียนที่สอนวิชาชีพอย่างอื่น รวมทั้งโรงเรียนฝึกหัดครู สำหรับนักเรียนที่จบ ม.ศ.3 แล้ว ไม่ประสงค์จะเรียนต่อมีอยู่เป็นจำนวนน้อย

2. นักเรียนที่เลือกเรียนต่อ ม.ศ.4,5 สายสามัญ ประสงค์เลือกเรียนต่อวิชาแพทย์ มากที่สุด รองลงมาได้แก่นักปกครอง นายร้อยตำรวจ ผู้พิพากษา ตามลำดับ

3. วิชาชีพที่นักเรียนสนใจเลือกเรียนน้อย ได้แก่ โบราณคดี วิชาการทูตงานธุรกิจ บรรณารักษ์ ตามลำดับ

จากรายงานการสำรวจสำมะโนโรงเรียนและครู พ.ศ. 2510²⁰ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของนักเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียน ปรากฏว่า ในระหว่าง พ.ศ. 2509 - 2510 จำนวนนักเรียนทั้งประเทศเพิ่มขึ้นประมาณ ร้อยละ 4.6 นักเรียนสายสามัญเพิ่มในอัตราร้อยละ 4.1 อาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาและกรมศิลปากร เพิ่มร้อยละ 13.1 ฝึกหัดครู 18.8 และสายอื่น 14.7

¹⁹ เฉลิ้มชัย อุบลพงษ์ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ม.ศ.3 และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท ปรินิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต พ.ศ. 2511..

²⁰ สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน, สำนักนายกรัฐมนตรี "รายงานเบื้องต้นสำมะโนโรงเรียนและครู พ.ศ. 2510" หน้า 16

รายงานการศึกษาประจำปี 2511 ของกรมวิสามัญศึกษา²¹ เกี่ยวกับการจัดที่เรียนและแนะแนวการศึกษา โดยการสำรวจนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้น ม.ศ.3 ทั่วประเทศจำนวนทั้งหมด 48,460 คน โดยการจัดลงแบบสอบถามความปรารถนาในทางการศึกษาและอาชีพให้นักเรียนกรอกเป็นรายบุคคล ปรากฏผลการสำรวจว่า มีนักเรียนสมัครเข้าเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เรียนแผนกวิทยาศาสตร์	11,863 คน
เรียนแผนกศิลปะ	4,362 คน
เรียนแผนกทั่วไป	2,139 คน
เรียนอาชีวศึกษาในสาขาต่าง ๆ	20,955 คน
เรียน ป.กศ.ต้น	10,064 คน
เรียนสถาบันนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	14,931 คน

จากรายงานการสอบรวมเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2511 - 2512²² ได้แสดงจำนวนผู้สมัครและมีสิทธิเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามอาชีพบิดามารดา ไว้ดังนี้ จำนวนผู้สมัครทั้งสิ้น 25,613 คน อาชีพบิดามารดาค้าขายและเจ้าของกิจการ 48.24 % รับราชการ 29.08 % เกษตรกรรม 9.17 % ลูกจ้าง 7.56 % อื่น ๆ 5.81 % ไม่ทราบอาชีพบิดามารดา 0.14 % จำนวนผู้มีสิทธิเข้าศึกษาทั้งสิ้น 8,585 คน อาชีพของบิดามารดา ค้าขายและเจ้าของกิจการ 51.95 % รับราชการ 26.24 % เกษตรกรรม 6.76 % ลูกจ้าง 8.74 % อื่น ๆ 6.20 % ไม่ทราบอาชีพของบิดามารดา 0.11 %

²¹ วิสามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ รายงานประจำปี 2511 หน้า 49.

²² สภาการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน สำนักราชบัณฑิต รายงานการสอบรวมเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2511 - 2512 แผนภูมิที่ 3.

ลัดดา สุวรรณรัตน์²³ ได้ศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา ประเภทการช่างอุตสาหกรรม จำนวน 608 คน โดยใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล ปรากฏว่า

1. นักเรียนโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมในกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ เกษตร ค้าขาย ประมาณอาชีพละ $\frac{1}{4}$ ของผู้ปกครองทั้งหมด และมาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น ป่าไม้ ประมง พนักงานบริษัท อาชีพอิสระอื่น ๆ อีกประมาณ $\frac{1}{10}$ มีเพียงส่วนน้อยมาจากครอบครัว ที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพงานช่าง และรับจ้าง คือประมาณอาชีพละ $\frac{1}{25}$ ของผู้ปกครองทั้งหมด
2. นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับ ม.ศ.3 ปานกลางคือ ประมาณ 60 - 70 % ประมาณ $\frac{3}{5}$ ของนักเรียนทั้งหมด ที่ต่ำกว่า 60 % และที่สูงกว่า 70 % มีอย่างละประมาณ $\frac{1}{5}$
3. นักเรียนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ เนื่องจากแรงจูงใจในค่านิยมของงาน เกียรติยศ ชื่อเสียง และความก้าวหน้า ประสบการณ์ ความสนใจ และความกระตือรือร้นในตนเอง การเงิน ตามลำดับ มีเพียงส่วนน้อยที่เข้าเรียนเนื่องจากแรงจูงใจทางค่านิยมและความจำเป็น
4. อาชีพของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพแตกต่างกัน

²³ ลัดดา สุวรรณรัตน์ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพของนักเรียน
ในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม ปรินทิพนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
 พ.ศ. 2512

ปี พ.ศ. 2512 ชวัชชัย ชัยจิรฉายากุล²⁴ ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญและสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม 4 แห่ง จำนวนนักเรียนชายหญิง 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยส่วนหนึ่ง ปรากฏว่า

1. นักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ และค้าขาย กี่ร้อยละ 38.5 และ 28.25 ตามลำดับ รองลงไปเป็นนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร รับจ้าง และงานช่าง ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 9.25, 6.75 และ 6.25 ตามลำดับ

2. นักเรียนสายสามัญส่วนใหญ่มีคะแนนอยู่ในระดับดี ส่วนนักเรียนสายอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 40 และ 58 ตามลำดับ

3. นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญมีแรงจูงใจ จากเกียรติยศ ชื่อเสียง ลักษณะของงาน และความก้าวหน้า ความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว และเงินตามลำดับ สำหรับนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพมีแรงจูงใจจาก เกียรติยศ ชื่อเสียง ลักษณะของงาน และความก้าวหน้า เงินและความถนัด ความสนใจ และเหตุผลส่วนตัวตามลำดับ

สำหรับผลการศึกษาริวิจัยในต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

เอ็ดมิสตันและสตาร์²⁵ ได้ศึกษาทัศนคติของเด็กหนุ่มสาวที่มีต่ออาชีพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนมัธยมแห่งรัฐโอไฮโอ จำนวน 1,018 คน โดยใช้แบบสอบถาม

²⁴ ชวัชชัย ชัยจิรฉายากุล การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา 2512 ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต พ.ศ. 2513.

²⁵ Edmiston, K.M., and C.H. Star, "Youth's Attitude Toward Occupation" Occupation, 26.213-220, 1948.

เป็นเครื่องมือ ปรากฏผลการศึกษาค้นคว้าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมากที่สุด คือ การได้มีโอกาสรับใช้เพื่อนมนุษย์ รองลงมา คือ ความพอใจในอาชีพนั้น การได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม การได้รับความยกย่องจากคนอื่น และความมั่นคงของงานตามลำดับ

X โครเกอร์และเลตต์ 26 ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของอาชีพบิดาที่มีต่อการเลือกวิชาอาชีพของนักเรียนชายในชั้นมัธยมศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดาและความมุ่งหวังในอาชีพของเด็กมีอิทธิพลทำให้เด็กจำนวน 2 ใน 3 มุ่งหวังในอาชีพที่มีรายได้และมีสถานะภาพทางสังคมสูงกว่าระดับอาชีพของบิดา

อีเซลล์และเทต 27 ได้ทำการวิจัย ความมุ่งหวังในอนาคตของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายหญิง จำนวน 1,576 คน ผลปรากฏว่า มีจำนวนนักเรียนปานกลางที่เลือกอาชีพคล้ายคลึงกันกับอาชีพของบิดามารดา

ซีเวลล์, ฮอลเลอร์และสเตรส 28 ได้วิจัยเรื่องฐานะทางสังคมและความมุ่งหวังในทางการศึกษาและอาชีพ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมในรัฐวิสคอนซิน ปี ค.ศ. 1947 ผลปรากฏว่า ฐานะทางสังคมต่างกันต่าง ๆ เป็นอิทธิพลที่สำคัญ ต่อความมุ่งหวังในทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียน

26 Kroger, R., and C.M. Louttit., "The Influence of Fathers' Occupation on Vocational Choices of High School Boys," Journal of Applied Psychology, 14:203-212, 1953.

27 Ezell, Lonnie B., and Henry H. Tate "High School Students Look to the Future," Journal of Educational Research, 49:217-222, November, 1955.

28 Sewell, W.H., A.O. Haller, and M.A. Strous, "Social Status and Educational and Occupational Aspiration," American Sociological Review, 22 67-73, February, 1957.

X ซุปเปอร์ 29²⁹ ได้สรุปข้อคิดเห็นไว้ว่า ความสนใจของเด็กต่อการศึกษาคือในวิทยาลัยนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัว ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำ มีแนวโน้มที่จะมุ่งหวังในอาชีพที่สูงกว่าที่พ่อแม่ทำอยู่ เด็กที่มาจากครอบครัวอิสระจะเลือกอาชีพที่พอ ๆ กับพ่อแม่

ลือออง 30³⁰ ได้วิจัยองค์ประกอบด้านประสบการณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ ที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนิสิตในวิทยาลัย ที่ตัดสินใจเลือกอาชีพไว้แล้ว กับพวกที่ยังไม่ได้ตัดสินใจเลือก กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย สแตนฟอร์ด ปี 1956 - 1957 ปรากฏว่า กลุ่มนิสิตที่เลือกอาชีพไว้แล้วเป็นอาชีพที่คล้ายคลึงกับอาชีพของบิดา และต้องการมีอาชีพตามบิดา

X คอมบินส์ 31³¹ ได้ศึกษาวิจัย ความปรารถนาและความมุ่งหวังทางการศึกษา และอาชีพของนักเรียนชาย จากหัวเมืองในรัฐหลุยส์เซียน่า จำนวนนักเรียน 492 คน ผลปรากฏว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและการศึกษามาก คือ บิดาจะมีอิทธิพลมากต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารดาจะมีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อมากกว่าบิดา ส่วนเพื่อน ๆ มีอิทธิพลรองลงไป การเลือกอาชีพของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับความสนใจ ความพอใจ ค่าจ้าง และลักษณะของงาน เป็นสำคัญ

โอโซกลู 32³² ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเลือกอาชีพของนักเรียน ที่ประสบความสำเร็จตามความสามารถกับนักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จตามความสามารถในทางวิชาการ

²⁹ Super, Donald E., The Psychology of Careers, p 243, 1957.

³⁰ Lyon, James Burke, "A Study of Experimental Motivational and Personality Factors Related to Vocational Decision Versus Indecision," Dissertation Abstracts, 4 (20):1269, October, 1959.

³¹ Dobbins, Loy Henderson, "Educational and Occupational Aspirations and Expectations of High School Senior Boys in Five Louisiana Parishes," Dissertation Abstracts, 29(9):2958, March, 1969.

³² Ozoglu, Suleyman Cetin, "A Comparison of Occupational Choices of Achieving and Under achieving High School Juniors," Dissertation Abstracts, 25(11).6397-6398, May, 1965.

กลุ่มตัวอย่างมีประเภทย่อย 207 คน เป็นนักเรียนในมัธยมศึกษาชั้นรองปีสุดท้ายที่อยู่ในโครงการของรัฐอิสลินอยส์ ปรากฏผลดังนี้ นักเรียนที่ประสบความสำเร็จตามความสามารถ จะมีความเชื่อมั่นในตนเอง และเลือกอาชีพมากกว่านักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จตามความสามารถ ซึ่งเลือกอาชีพไม่อยู่ในระดับเกี่ยวกับความสามารถทางวิชาการและความสนใจ

— สเตฟเฟนสัน 33 ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวางแผนทางอาชีพของนักเรียนเกรด 9 จำนวน 443 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กส่วนใหญ่ประสงค์ที่จะเลือกอาชีพที่ต้องใช้วิชาชีพชั้นสูง (professional) และเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพของบิดาแล้วพบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

— เพอร์โรน 34 ได้วิจัยเรื่องทัศนนิยมและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงเกรด 7 และเกรด 8 จำนวน 196 คน พร้อมทั้งบิดามารดาของนักเรียนเหล่านั้นด้วย ผลปรากฏว่า บิดามารดามุ่งหวังในวิชาตรงกันว่า ทัศนนิยมทางอาชีพที่สำคัญที่สุด คือ วิศวกร 2 กลุ่มที่เรียนรวมกันและแยกกัน ทัศนนิยมโดยทั่วไปที่สำคัญได้แก่ อรรถนิพนธ์สอบถามชนิดให้เลือกตอบ สรุปผลการศึกษาคำสั่งใคร

✓ แมคควีน 35 ทำกันในระดับของสังคมและเศรษฐกิจ เมื่อนำไปเปรียบเทียบในปี 1967 โดยใช้กลุ่มชีพ 2 แบบ ผลการศึกษาส่วนวิชาชีพของเด็กที่เรียนรวมกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย

33

443 No. 36
Sept. 36 Collazo, Jenaro Collazo, "Occupational Plans of Puerto Youth," Dissertation Abstracts, 28(4):1534-1535, October,

37 Curtis Byron William, "The Effects of Segregation on the Vocational Aspirations of Negro Student," Dissertation Abstracts, 29(3):772, September, 1968.

1. แนวทางการเลือกอาชีพเปลี่ยนแปลงไปตามอายุของนักเรียน
2. การเลือกอาชีพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน
3. การเลือกอาชีพของนักเรียนนั้น นักเรียนเลือกโดยคุณสถานะทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ

4. เหตุการณ์การเลือกอาชีพนั้น นักเรียนจะถือคุณภาพและรายได้ของอาชีพนั้น ๆ เป็นสำคัญ

/ คอลลาโซ 36 ได้วิจัยงานวางแผนอาชีพของเด็กหนุ่มสาวชาว Puerto Rican โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายหญิง จำนวน 514 คน จากโรงเรียน 10 โรงเรียน ปรากฏผลการวิจัยส่วนหนึ่งว่า นักเรียนที่อยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมในเมือง บิคาประกอบอาชีพขั้นสูงหรือรับราชการ มักจะเลือกอาชีพขั้นสูง ส่วนนักเรียนที่อยู่ในชนบท บิคาเป็นชาวนาหรือทำงานหนัก จะเลือกอาชีพในระดับต่ำเป็นส่วนมาก

เคอร์ติส 37 ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อความมุ่งหวังในวิชาอาชีพของนักเรียนนิโกร จำนวน 383 คน จากนักเรียน 2 กลุ่มที่เรียนรวมกันและแยกกัน ในระดับเกรด 9 ถึงเกรด 10 โดยใช้แบบสอบถามชนิดให้เลือกตอบ สรุปผลการศึกษาไว้ดังนี้ ✕-

1. ไม่มีความแตกต่างกันในระดับของสังคมและเศรษฐกิจ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับความสนใจในการเลือกอาชีพ
2. ความมุ่งหวังในวิชาอาชีพของเด็กที่เรียนรวมกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเด็กที่เรียนแยกกัน

36 Collazo, Jenaro Collazo, "Occupational Plans of Puerto Rican Youth," Dissertation Abstracts, 28(4):1534-1535, October, 1967.

37 Curtis Byron William, "The Effects of Segregation on The Vocational Aspirations of Negro Student," Dissertation Abstracts, 29(3):772, September, 1968.

3. เด็กที่เรียนรวมกันจะเลือกงานอาชีพประเภทบริการ การค้า งานไม้ และงานก่อสร้าง

กุลติ 38 ได้สำรวจแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับอาชีพของนักเรียนชายในชั้นเกรด 10 ของโรงเรียนในรัฐปัญจาบ ประเทศอินเดีย จำนวน 106 คน ผลการสำรวจปรากฏว่า นักเรียนอินเดียมีความพยายามมาก เกี่ยวกับความสำเร็จในชั้นวิชาการ มีความกังวลใจ น้อยกว่าเด็กอเมริกัน บิคามารคามีอิทธิพลต่อเด็กเกี่ยวกับทัศนนิยมและแรงจูงใจของเด็กมาก

เอ็คคี่ 39 ได้ศึกษาและวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของ นักเรียนเกษตรกรรมในรัฐหลุยส์เซียน่า จำนวน 741 คน ผลปรากฏว่า บิคามารคา เพื่อน บุคคลในอาชีพที่เขาเลือก ญาติ บุคคลในโรงเรียนและพระ มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนมากน้อยตามลำดับกัน ผลสัมฤทธิ์ในทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกระดับอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โคคราน 40 ได้วิจัยความสัมพันธ์ของความเข้าใจตนเอง (Self-Concept) กับแรงจูงใจทางด้านการเรียนและระดับความปรารถนาทางอาชีพ ของนักเรียนเกรด 9 และเกรด 12 ผลการวิจัยปรากฏว่า แรงจูงใจทางด้านการเรียนและระดับความปรารถนาทางด้านการอาชีพของนักเรียน ที่เตรียมตัวจะเรียนสายอาชีพและสายสามัญ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

38 Gulati, Krishna, "An Exploration of Vocationally Relevant Motivation Among Tenth Grade Boys in Panjab, India," Dissertation Abstracts, 29(2) 480-A, August, 1968.

39 Eaddy, Vanik Silas, "The Influence of Selected Factors on The Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana," Dissertation Abstracts, 29(9):2958-2959, March, 1969.

40 Cochran, John Robert, "The Relationship of The Self-Concept to School Motivation and Level of Occupational Aspiration," Dissertation Abstracts, 29(9).2958, March, 1969.

เอกสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อ และการเลือกอาชีพของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาของต่างประเทศนั้น ทำให้ทราบว่า อิทธิพลอันเป็นเหตุผลประกอบการเลือกวิชาชีพของนักเรียน จากการศึกษาของนักวิจัยหลาย ๆ ท่านที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องในลักษณะเดียวกันนั้น ได้ผลใกล้เคียงกันมาก คือการมีโอกาสรับใช้เพื่อน มนุษย์ ความพอใจในอาชีพ รายได้สูง การได้รับการยกย่องจากสังคม ความมั่นคงของอาชีพ เป็นอาชีพที่มีเกียรติ เป็นอิสระปลอดภัย ทำงานกับวัตถุ มีอิสระในการทำงาน มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มของตนเอง เป็นต้น ลำดับความสำคัญของอิทธิพลเหล่านี้ไม่ตรงกันทั้งหมด ทั้งนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพการของการใช้แบบสอบถาม และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

อิทธิพลที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เป็นเหตุผลประกอบการเลือกเรียนวิชาชีพ หรือการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนก็คือตัวบุคคล ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า บิคมารคามมีความสำคัญต่อการเลือกวิชาชีพเป็นอันดับแรก บิคมามีอิทธิพลมากที่สุดต่อการเลือกอาชีพ ส่วนมารคามีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าบิคา บุคคลที่มีความสำคัญรองลงไปก็คือเพื่อน บุคคลในอาชีพนั้น ญาติ บุคคลในโรงเรียนและพระ

นอกจากอิทธิพลดังกล่าวแล้ว อิทธิพลที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนประการต่อไป คือสถานะภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว นักเรียนที่อยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมในเมืองใหญ่ ๆ บิคมารคาประกอบอาชีพชั้นสูง หรือรับราชการบุตรก็จะเลือกประกอบอาชีพชั้นสูง ถ้าบิคมารคาเป็นชาวนาทำงานหนัก บุตรก็จะเลือกประกอบอาชีพที่อยู่ในระดับที่ต่ำ นอกจากนี้นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูงจะเลือกอาชีพชั้นสูง นักเรียนที่เลือกอาชีพที่ต้องการฝึกฝนอบรมในระดับต่ำ มักจะเป็นนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาค่ำ

สำหรับเอกสารและการวิจัยในประเทศไทยนั้น สิ่งที่มีอิทธิพลอันเป็นแรงจูงใจ หรือเป็นเหตุผลสำคัญในการเลือกเรียนต่อ หรือการเลือกวิชาชีพของนักเรียนนั้น จากผลการวิจัยพบว่า เกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นเหตุผลสำคัญอันดับแรก รองลงไปได้แก่ ลักษณะของงาน ความก้าวหน้า ความถนัดของนักเรียน ความสนใจ เหตุผลส่วนตัวและเงินตามลำดับ นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง จะเลือกอาชีพที่มีผู้บังคับบัญชา เป็นนักบริหารที่ดี

เป็นอาชีพสุจริต มีอิสระในการทำงาน นักเรียนในประเทศไทยสนใจวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งต้องการศึกษาในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย เช่น อาชีพแพทย์ นักปกครอง ผู้พิพากษา เป็นต้น สำหรับรายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นมีทั้งสายสามัญและสายอาชีพ มีนักเรียนส่วนน้อยที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อภายหลังจบการศึกษาในระดับนี้แล้ว บิการมารคามืออาชีพลดต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียน เช่นเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยที่ไ้กระทำในทางประเทศ ระกบอาชีพและรายได้ของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกวิชาชีพของนักเรียนแตกต่างกันออกไป บิการมารคามืออาชีพมีความมุ่งหวังที่จะให้บุตรธิดาประกอบอาชีพชั้นสูงและทหารการเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งความมุ่งหวังนี้เป็นปัญหาต่อการจัดการศึกษาของประเทศ ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมาก ในโรงเรียนมัธยมศึกษาผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนเลือกเรียนในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่จะส่งผลถึงการพัฒนาศึกษาให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการมัธยมศึกษาของประเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับการผลิตกำลังคนในระดับกลาง เพื่อให้สนองความต้องการกำลังคนตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม

การศึกษาวิจัยที่ไ้กระทำมาแล้วนั้น ส่วนใหญ่ศึกษาโดยตรงเฉพาะตัวนักเรียน แม้จะละเอียดถี่พิอ แต่ก็ยังไม่สามารถแสดงให้เห็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ตลอดจนองค์ประกอบที่เป็นเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนและความมุ่งหวังของผู้ปกครอง ที่ประสงค์จะให้บุตรหลานได้รับการศึกษาอบรมต่อไปให้ได้ลึกซึ้งถี่พิอ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น ผู้ปกครองของนักเรียนยอมมีบทบาทสำคัญต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ความมุ่งหวังของผู้ปกครองจะส่งผลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่ว ๆ ไปนั้นยังขาดครูผู้แนะแนว ที่จะให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียนและผู้ปกครองในปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อ และการเลือกวิชาชีพของนักเรียนอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้เขียนหวังว่า ผลจากการศึกษาวิจัยนี้ จะมีประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษา ครู ผู้แนะแนว และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นอันมาก

เบื้องหลังสมมุติฐานการศึกษาครั้งนี้

จากผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อและการเลือกวิชาชีพของนักเรียนตั้งเฝ้ากล่าวมาแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่าการเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนชายหญิงในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อได้พิจารณาตามระดับความสามารถของนักเรียนในส่วนภูมิภาคแล้ว ความต้องการในการเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนน่าจะมีความแตกต่างกันไม่มากนัก เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันเป็นส่วนรวม

นักเรียนชายหญิงที่เลือกเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพนั้น มีโอกาสที่จะได้เรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษาเท่า ๆ กัน ถึงแม้จะมีอิทธิพลจากสถานะภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมาเกี่ยวข้องด้วย จนอาจทำให้นักเรียนในเมืองต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา มากกว่าในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา แต่นักเรียนในชนบทนั้นอาจจะสนใจการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษามากกว่า ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว จำนวนเปอร์เซ็นต์ของการเลือกเรียนทั้งสองระดับนี้คงจะมีจำนวนพอ ๆ กัน

อิทธิพลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน จากผลการศึกษาในต่างประเทศ บิคา มารคามีอิทธิพลมากที่สุด แต่ในสังคมไทย ครูและเพื่อนของนักเรียน น่าจะมีอิทธิพลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา มาก เช่นเดียวกัน ดังนั้น การเลือกเรียนต่อของนักเรียน เมื่อพิจารณาโดยสรุปแล้ว ควรจะได้รับอิทธิพลจากครู ผู้ปกครอง และเพื่อนนักเรียนเท่า ๆ กัน

ผลของการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา คงจะมีอิทธิพลที่จะทำให้เกิดความแตกต่างในการเลือกสายวิชาของนักเรียน ฉะนั้น นักเรียนที่มีผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมาสูง จะเลือกสายวิชาแตกต่างจากนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

อิทธิพลจากรายได้ และอาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมาก แต่ก็มิได้เป็นสาเหตุที่จะทำให้การเลือกสายวิชาเรียนต่อของนักเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่เลือกเรียนต่อแต่ละสายวิชานั้น สามารถเรียนต่อในชั้นสูงต่อไปได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล

สำหรับสาขาวิชาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเลือกเรียนต่อ กับความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา หรือในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษานั้น เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างผู้ปกครองด้วยกันแล้ว น่าจะไม่แตกต่างกันมากนัก ในทำนองเดียวกันความมุ่งหวังของผู้ปกครองกับของนักเรียนในการเลือกเรียนก่อนั้น เมื่อพิจารณาเป็นส่วนรวมแล้ว ควรจะมีจำนวนเปอร์เซ็นต์เท่า ๆ กัน

สมมุติฐานในการค้นคว้า

จากการศึกษาค้นคว้าที่ไ้กระทำมาในเบื้องต้น ผู้เขียนได้นำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐาน สำหรับการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดสุโขทัยที่ต้องการเรียนต่อสายสามัญ มีจำนวนเท่ากับสายอาชีพ
2. นักเรียนที่ต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา มีจำนวนเท่ากับนักเรียนที่ต้องการเรียนต่อในระดับต่ำกว่าระดับอุดมศึกษา
3. ครู ผู้ปกครอง และเพื่อนของนักเรียน มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนเท่ากัน
4. ไม่มีความแตกต่างกันของสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียน ตามองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ
 - 4.1 เพศ
 - 4.2 โรงเรียน
 - 4.3 รายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง
 - 4.4 อาชีพของผู้ปกครอง
5. นักเรียนที่มีผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาต่างกัน จะเลือกสาขาวิชาเรียนต่างกัน
6. ผู้ปกครองของนักเรียนที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อสายสามัญ กับที่ต้องการให้เรียนต่อสายอาชีพมีจำนวนเท่า ๆ กัน

7. ผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา มีจำนวนเท่ากับ
ผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

8. ผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายสามัญมีจำนวนเท่ากับ
นักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายสามัญ

9. ผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพมีจำนวนเท่ากับ
นักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพ

วิธีการรวบรวมข้อมูลและเทคนิคการค้นคว้า

แหล่งข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน มัธยมศึกษาของรัฐบาล ในจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512 สังกัดกรมวิสามัญศึกษา จำนวน 6 โรง ดังมีรายชื่อและจำนวนนักเรียน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1. แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน				
	รวม	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
1 สุโขทัยวิทยาคม	112	112	100	—	—
2. อุดมครุณี	100	—	—	100	100
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	113	71	62.83	42	37.17
4 สวรรควิทยา	139	139	100	—	—
5. อนันตนารี	92	—	—	92	100
6 เมืองเชลียง	71	56	78.87	15	21.13
รวม	627	378	60.29	249	39.71

จากตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 627 คน เป็นนักเรียนชาย 378 คน คิดเป็นร้อยละ 60.29 นักเรียนหญิง 249 คน หรือร้อยละ 39.71 อาจกล่าวได้ว่า มีนักเรียนหญิงประมาณ 2 ใน 3 ส่วนของนักเรียนชาย โรงเรียนที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นชายล้วน 2 โรง เป็นหญิงล้วน 2 โรง และโรงเรียนสหศึกษา 2 โรง เช่นกัน

2 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนดังได้แสดงไว้ในตารางที่ 1 จำนวน 627 คน

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ นำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบสอบถามปลายเปิดขึ้น 2 แบบ สำหรับนักเรียนและผู้ปกครอง

2. นำแบบสอบถามปลายเปิด (1) ไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม และโรงเรียนอุดมคณูณี ปีการศึกษา 2512 จำนวนประมาณ 70 คน ตอบในภาคเรียนที่ 2

3. นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด มาปรับปรุงแต่งเป็นแบบสอบถามเลือกตอบและเติมข้อความบางตอน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 แบบ (2) ดังต่อไปนี้

ก. แบบสอบถามสำหรับนักเรียนแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความบางตอน มี โรงเรียน เพศ อายุ ผลการสอบ ในปีการศึกษาที่ผ่านมา อาชีพและรายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง วิชาที่ทำได้มากที่สุดและน้อยที่สุด วิชาที่ชอบมากที่สุดและน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสาขาวิชาที่นักเรียนจะเลือกเรียน
แนวทางที่จะศึกษาต่อ เป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความบางตอน เกี่ยวกับความประสงค์
ที่จะเรียนต่อ สาขาวิชาที่จะเรียนต่อจาก ม.ศ.3 (ม.ศ.4 – 5 สายสามัญ หรือ ม.ศ.4 –
5 – 6 สายอาชีพ) ความประสงค์ที่จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาที่จะเลือก
เรียนในระดับอุดมศึกษา หรือในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาขา
วิชาที่จะเรียนต่อ แผนการในอนาคตของนักเรียนที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ ความมั่นใจใน
การตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของ
นักเรียนประกอบด้วยคำถามแบบเลือกตอบ 50 ข้อ แบบเติมข้อความ 1 ข้อ และสำหรับ
ลำดับเหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ

ข. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ปกครองและ
นักเรียนในความอุปการะ เป็นแบบเลือกตอบเกี่ยวกับ โรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่
เพศของนักเรียน อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 สอบถามความมุ่งหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษา
ต่อของนักเรียน เป็นคำถามแบบเลือกตอบและเติมข้อความบางตอน เกี่ยวกับความต้องการ
ที่จะให้นักเรียนเรียนต่อ สาขาวิชาที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ ความประสงค์ที่จะให้
นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา สาขาวิชาที่ต้องการให้เรียน
เรียนต่อ เหตุผลที่ไม่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ บริการบางประการที่โรงเรียนควรจัด
เพื่อส่งเสริมการศึกษา

ตอนที่ 3 สอบถามเหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนศึกษา
ต่อ เป็นแบบเลือกตอบ 26 ข้อ กับเติมข้อความอีก 1 ข้อ สำหรับลำดับเหตุผลที่สำคัญ 5
อันดับ และความมั่นใจในการตอบแบบสอบถาม

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นทั้งสองแบบดังกล่าวแล้ว ไปทดสอบความเข้าใจ ส่วนวนภาษา และคำสั่งในแบบสอบถาม โดยทดสอบกับนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 10 คน นำผลที่ได้จากการทดสอบนี้มาปรับปรุงส่วนวนภาษาอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้แบบสอบถามสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2 ผู้เขียนได้นำแบบสอบถามไปสอบถามนักเรียน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สำหรับแบบสอบถามของผู้ปกครองได้นอมาให้ทางโรงเรียนเก็บรวบรวมให้ โดยฝากนักเรียนไปให้ผู้ปกครองตอบ การรวบรวมข้อมูลกระทำในเดือนกุมภาพันธ์ 2513 ซึ่งเป็นภาคเรียนที่ 3 ของปีการศึกษา 2512 ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ดียิ่งที่สุด เพราะเป็นระยะเวลาที่นักเรียนใกล้ที่จะสำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว

จากผลการรวบรวมแบบสอบถามของนักเรียน เมื่อคัดจำนวนแบบสอบถามที่คำตอบไม่สมบูรณ์ออกแล้ว ปรากฏจำนวนนักเรียนดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2. แสดงจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
ของแต่ละโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน ม.ศ.3 ทั้งหมด	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง					
		รวม	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
1 สุโขทัยวิทยาคม	112	104	92.86	104	100	—	—
2. อุดมครุณี	100	96	96.00	—	—	96	100
3 กรรสูราโรงฆูปัจฉภัก	113	106	93.81	67	63.21	39	36.79
4. สวรรควิทยา	139	124	89.21	124	100	—	—
5. อนันตนารี	92	90	97.83	—	—	90	100
6. เมืองชลียง	71	69	97.04	54	78.27	15	21.73
รวม	627	589	93.94	349	59.25	240	40.75

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งสิ้น 627 คน มีจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 589 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 93.94 ดังนั้น มีจำนวนนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาเพียงร้อยละ 6.06 เท่านั้น และมีจำนวนนักเรียน 349 คน หรือร้อยละ 59.25 ของจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด นักเรียนหญิง 240 คน คิดเป็นร้อยละ 40.75 หรืออาจกล่าวได้ว่า มีนักเรียนหญิงต่อนักเรียนชาย ในอัตราส่วนประมาณ 2 : 3

สำหรับแบบสอบถามของผู้ปกครอง ที่ได้รับกลับคืนมา เมื่อแยกจำนวนแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้ว เหลือพอที่จะเป็นข้อมูลได้ ดังปรากฏในตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวนผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน ปีการศึกษา 2512

โรงเรียน	จำนวนผู้ปกครองนักเรียนทั้งสิ้น	จำนวนผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	
		คน	ร้อยละ
1. สุโขทัยวิทยาคม	112	68	60.71
2. อุดมครุณี	100	62	62.00
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	113	97	85.84
4. สวรรควิทยา	139	111	79.86
5. อนันตนารี	92	84	91.30
6. เมืองเชลียง	71	53	74.65
รวม	627	475	75.76

จากตารางที่ 3 แบบสอบถามที่ส่งไปยังผู้ปกครอง 627 คน ได้รับกลับคืนมาเป็นข้อมูลที่ใช้ได้ 475 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 75.76 ของจำนวนผู้ปกครองทั้งสิ้น จากจำนวนแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมานี้ สามารถเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษาได้ เมื่อพิจารณาแต่ละโรงเรียนแล้ว โรงเรียนที่ได้แบบสอบถามกลับคืนมามากที่สุด เมื่อคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละแล้ว คือโรงเรียนอนันตนารี ร้อยละ 91.30 รองลงมา คือโรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ ร้อยละ 85.84 โรงเรียนสวรรควิทยา ร้อยละ 79.86 โรงเรียนเมืองเชลียง ร้อยละ 74.65 โรงเรียนอุดมครุณี ร้อยละ 62.00 และโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม ร้อยละ 60.71 ตามลำดับ

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. นำแบบสอบถามมาแยกเฉพาะแบบสอบถามที่คำตอบสมบูรณ์ไว้ แต่ละโรงเรียน
ทั้งแบบสอบถามของนักเรียนและครูปกครอง
2. นำแบบสอบถามของนักเรียนมาตรวจนับจำนวน คิดเป็นร้อยละ แยกตามเพศ
ผลการสอบ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ และหาความถี่ของวิชาที่ได้คะแนนมากที่สุด
น้อยที่สุด ชอบมากที่สุด ชอบน้อยที่สุด ความต้องการที่จะเรียนต่อ สาขาวิชาที่จะเรียนต่อ
ในระดับอุดมศึกษา หรือในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ความรู้รายละเอียดเกี่ยวกับสาขาวิชาที่จะ
เรียนต่อ ความมั่นใจในการตอบแบบสอบถาม เหตุผลในการเรียนต่อ และเหตุผลที่สำคัญ
5 อันดับ
3. แบบสอบถามของผู้ปกครองทั้งสามตอน ก็จัดนับแยกจำนวน ประเภทของ
ข้อมูล และคิดเป็นร้อยละ เช่นเดียวกัน
4. สำหรับข้อมูลที่ให้ตอบเป็นแบบเติมข้อความนั้น ได้จัดแยกนำคำตอบที่เหมือนกัน
มาจัดกลุ่มตามลักษณะของคำตอบ แล้วนับจำนวนคำตอบประเภทเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ
5. เสนอผลการค้นคว้าด้วยบัญชีตาราง แยกตามประเภทของแบบสอบถาม

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาจำนวนร้อยละของข้อมูลแต่ละประเภท
2. การทดสอบสมมุติฐาน ใช้วิธีหาค่าความแตกต่างระหว่างอัตราส่วนร้อยละ
(Critical Ratio) ⁽³⁾ ทดสอบสมมุติฐานทุกข้อ
โดยใช้สูตร

$$C.R. = \frac{P_1 - P_2}{\sigma_{P_1 - P_2}}$$

³ Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, p. 235-236.

$$P = \frac{N_1 P_1 + N_2 P_2}{N_1 + N_2}$$

$$Q = 1 - P$$

$$\sigma_{P_1 - P_2} = \sqrt{PQ \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}$$

1. 2.

1

2

3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งผลของการวิจัยตามความมุ่งหมายของการตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ออกเป็น 6 ตอน ดังต่อไปนี้คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียนจากแบบสอบถามของนักเรียน และการทดสอบสมมุติฐานข้อที่หนึ่ง

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา และการทดสอบสมมุติฐานข้อที่สอง

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมุติฐานข้อที่สาม ข้อที่สี่ และข้อที่ห้า

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ปกครองนักเรียนจากแบบสอบถามของผู้ปกครองและการทดสอบสมมุติฐานข้อที่หก

ตอนที่ 5 เกี่ยวกับความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา และการทดสอบสมมุติฐานข้อที่เจ็ด

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมุติฐานข้อที่แปดและข้อที่เก้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. C.R. คือ การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติชนิดหนึ่งที่เรียกว่า อัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio Test)

2. P_1 คือ อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มที่หนึ่ง

3. P_2 คือ อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มที่สอง

4. $\sigma_{P_1-P_2}$ คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error)

ของผลต่างอัตราส่วนร้อยละระหว่างสองกลุ่ม

5. n_1 คือ จำนวนคนในกลุ่มที่หนึ่ง

6. N_2 คือ จำนวนคนในกลุ่มที่สอง
7. N คือ จำนวนคนในกลุ่มทดลอง

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 627 คน จากการรวบรวมแบบสอบถามของนักเรียนและคัดจำนวนแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกแล้ว ปรากฏจำนวนนักเรียนดังนี้

จำนวนนักเรียนที่ใช้ศึกษาจริง 589 คน คิดเป็นร้อยละ 93.94 ของจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น เป็นนักเรียนชาย 349 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25 นักเรียนหญิงจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 40.75 ของจำนวนนักเรียนที่ใช้ศึกษาจริง

ผลของการศึกษาค้นคว้าในท่านต่าง ๆ ปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 4. แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง													
	รวมทั้งสิ้น		สุโขทัย วิทยาคม		อุดมครุณี		ศรีสำโรง ชนูปถัมภ์		สวรรควิทยา		อนันคนารี		เมืองเชลียง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. ทำไร่นาทำสวน	127	21.56	26	25.00	5	5.21	26	24.53	27	21.77	13	14.44	30	43.44
2. แพทย์ - พยาบาล	6	1.02	2	1.92	1	1.04	1	0.94	1	0.81	1	1.11	—	—
3. ตำรวจ, ทหาร	29	4.92	3	2.83	2	2.08	4	3.74	4	3.23	10	11.11	6	8.70
4. กษัตริย์	203	34.47	36	34.62	41	42.71	31	29.25	51	41.13	34	37.78	10	14.44
5. รับจ้าง, ทนาย	21	3.57	5	4.81	4	4.17	2	1.89	9	7.26	1	1.11	—	—
6. พนักงานบริษัท														
ธนาคาร	9	1.54	3	2.88	1	1.04	—	—	4	3.23	1	1.11	—	—
7. ช่างต่าง ๆ	9	1.54	—	—	1	1.04	1	0.94	3	2.42	1	1.11	3	4.34
8. ครู	109	18.51	15	14.42	17	17.71	27	25.47	17	13.71	15	16.67	18	26.00
9. ข้าราชการ														
แผนกอื่น ๆ	76	12.90	14	13.46	24	25.00	14	13.21	8	6.45	14	15.56	2	2.90
รวม	589	100	104	100	96	100	106	100	124	100	90	100	64	100

จากตาราง 4 นี้ แสดงให้เห็นว่าในจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 589 คน ผู้ปกครองนักเรียนมีอาชีพค้าขายมากที่สุดคือจำนวน 203 คน หรือร้อยละ 34.47 รองลงมาคืออาชีพทำไร่, ทำนา, ทำสวน จำนวน 127 คน หรือร้อยละ 21.56 อาชีพครู 109 คน หรือร้อยละ 18.51 ส่วนอาชีพแพทย์-พยาบาลน้อยที่สุด

ตาราง 5. แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนจำแนกตามรายได้ต่อหนึ่งเดือน
โดยประมาณ ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือนโดยประมาณ	รวมทั้งสิ้น		โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
			สุโขทัยวิทยาคม		อุคมครุณี		ศรีสำโรงชนูปถัมภ์		สวรรควิทยา		อนันทนารี		เมืองชลียง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. 1000 บาทลงมา	196	33.28	39	37.50	18	18.75	38	35.85	37	29.84	26	28.89	38	55.07
2. 1050-1250 บาท	105	17.83	10	9.62	21	21.88	20	18.87	32	25.81	16	17.78	6	8.70
3. 1300-1500 บาท	68	11.54	13	12.50	8	7.69	12	11.32	18	14.52	11	12.22	6	8.70
4. 1600-1800 บาท	78	13.24	18	17.31	16	16.67	17	16.04	14	11.29	9	10.00	4	5.80
5. 1900-2100 บาท	33	5.60	6	5.77	7	7.29	8	7.55	4	11.29	6	6.67	2	2.90
6. 2200-2400 บาท	19	3.23	5	4.81	2	2.08	2	1.89	4	3.23	1	1.11	5	7.25
7. 2500-2700 บาท	25	4.24	3	2.88	7	7.29	2	1.89	4	3.23	6	6.67	3	4.35
8. 2800-3100 บาท	16	2.72	3	2.88	6	6.25	—	—	3	2.42	4	4.44	—	—
9. 3200-3400 บาท	5	0.85	1	0.96	1	1.04	—	—	1	0.81	1	1.11	1	1.45
10. 3500-3700 บาท	18	3.06	1	0.96	4	4.17	3	2.83	3	2.42	5	5.56	2	2.90
11. 3800-4000 บาท	12	2.04	2	1.92	2	2.08	2	1.89	1	0.81	3	3.33	2	2.90
12. 4100 บาทขึ้นไป	14	2.38	3	2.88	4	4.17	2	1.89	3	2.42	2	2.22	—	—
รวม	589	100	104	100	96	100	106	100	124	100	90	100	69	100

จากตารางข้างบน รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนโดยประมาณจำนวนมากที่สุด คือ 1000 บาท ลงมา จำนวน 196 คน หรือร้อยละ 33.28 รายได้ 3200 - 3400 บาท น้อยที่สุด ก็จำนวน 5 คน หรือร้อยละ 0.85

ตาราง 6. แสดงจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียนจำแนกตามผลการศึกษา

ผลการศึกษาของ นักเรียนในปีการ ศึกษาที่ผ่านมา	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง													
	รวม ทั้งสิ้น		สุโขทัย วิทยาคม		อุคมครุณี		ศรีสำโรง ชนูปถัมภ์		สวรรควิทยา		อนันตนารี		เมืองเสด็จ	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 50%	22	3.74	5	4.81	6	6.25	—	—	10	8.06	—	—	1	1.45
2. 50% — 60%	251	42.61	45	43.27	51	53.13	39	36.79	51	41.13	27	30.00	38	55.07
3. 61% — 70%	169	28.69	27	25.96	28	29.17	34	32.08	30	24.19	38	42.22	12	17.39
4. 71% — 80%	104	17.66	17	16.35	8	8.33	26	24.53	20	16.13	17	18.89	16	23.19
5. 81% — 90%	39	6.62	9	8.65	3	3.13	6	5.66	11	8.87	8	8.89	2	2.90
6. 91% ขึ้นไป	4	0.68	1	0.96	—	—	1	0.94	2	1.61	—	—	—	—
รวม	589	100	100	104	96	100	106	100	124	100	90	100	69	100

จากการข้างบนปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลการศึกษา 50 % — 60 % มีจำนวนมากที่สุดคือ 251 คน หรือร้อยละ 42.61 รองลงมาคือ 61 % — 70 % มีจำนวน 169 คน หรือร้อยละ 28.29 ผลการศึกษา 71 % — 80 % จำนวน 104 คน หรือร้อยละ 17.66 ส่วนนักเรียนที่มีผลการศึกษาสูงหรือต่ำกว่าคะแนนดังกล่าวมีจำนวนน้อย

ตาราง 7. แสดงหมวดวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนมากที่สุดเสมอมา แจกแจงตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

หมวดวิชา	รวม ทั้งสิ้น		โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
			สุโขทัย วิทยาคม		อุทุมพรพิ สัย		ศรีสำโรง ชนูปถัมภ์		สวรรควิทยา		อนันตนารี		เมืองเสด็จ	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. คณิตศาสตร์	116	20.14	9	8.82	7	7.37	38	36.89	20	16.95	16	17.98	26	37.68
2. วิทยาศาสตร์	143	24.83	73	71.57	16	16.84	6	5.83	28	23.73	1	1.12	19	27.54
3. ภาษาไทย	152	26.39	5	4.90	46	48.42	11	10.68	27	22.88	51	57.30	12	17.39
4. ภาษาอังกฤษ	63	10.94	4	3.92	16	16.84	15	14.56	12	10.17	16	17.98	—	—
5. สังคมศึกษา	46	7.99	3	2.94	7	7.37	14	13.59	9	7.63	1	1.12	12	17.39
6. ศิลปศึกษาและ ศิลปปฏิบัติ	49	8.50	8	7.84	3	3.16	19	18.45	15	12.71	4	4.49	—	—
7. แล่นามัย	7	1.21	—	—	—	—	—	—	7	5.93	—	—	—	—
รวม	576	100	102	100	95	100	103	100	118	100	89	100	69	100

จากการข้างบน หมวดวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนมากที่สุดเสมอมาคือ วิชาภาษาไทย จำนวน 152 คนหรือร้อยละ 26.39 รองลงมาคือ วิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 143 คนหรือร้อยละ 24.83 เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม ซึ่งเป็นชายล้วน สอบได้คะแนนมากที่สุดในหมวดวิทยาศาสตร์ คือร้อยละ 71.57 และนักเรียนโรงเรียนอนันตนารี ซึ่งเป็นหญิงล้วนสอบได้คะแนนมากที่สุดในหมวดภาษาไทย คือร้อยละ 57.30

ตาราง 8. แสดงหมวดวิชาที่นักเรียนสอบได้คะแนนน้อยที่สุดเสมอมา แจกแจงตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

หมวดวิชา	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง													
	รวม ทั้งสิ้น		สุโขทัย วิทยาคม		อุคมครุณี		ศรีสำโรง ชนูปถัมภ์		สวรรควิทยา		อนันทนารี		เมืองเชลียง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. คณิตศาสตร์	242	42.09	33	32.35	78	81.25	29	29.00	28	31.67	39	43.93	35	51.47
2. วิทยาศาสตร์	26	4.52	—	—	2	2.08	10	10.00	4	3.33	10	11.24	—	—
3. ภาษาไทย	21	3.65	3	2.94	2	2.08	7	7.00	8	6.67	1	1.12	—	—
4. ภาษาอังกฤษ	182	31.65	47	46.08	2	2.08	27	27.00	62	51.67	17	19.10	27	39.71
5. สังคมศึกษา	88	15.30	17	16.67	5	5.21	27	27.00	17	14.17	21	23.60	1	1.47
6. ศิลปศึกษาและ ศิลปปฏิบัติ	15	2.61	2	1.96	7	7.29	—	—	1	0.83	1	1.12	4	5.88
7. พลานามัย	1	0.17	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1.47
รวม	575	100	102	100	96	100	100	100	120	100	89	100	68	100

จากตารางข้างบน ปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างสอบได้คะแนนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ได้น้อยที่สุด เป็นจำนวน 242 คนหรือร้อยละ 42.09 วิชาที่ได้คะแนนน้อยที่สุดรองลงมาคือ ภาษาอังกฤษ เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนโรงเรียนอุคมครุณีสอบได้คะแนนในหมวดคณิตศาสตร์น้อยที่สุด มีจำนวน 78 คนหรือร้อยละ 81.25 นักเรียนโรงเรียนสวรรควิทยาสอบได้คะแนนในหมวดภาษาอังกฤษน้อยที่สุด จำนวน 62 คน หรือร้อยละ 51.67

ตาราง 9. แสดงความมุ่งหวังในการเรียนต่อและสาขาวิชาที่ต้องการเรียนต่อของ
นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	รวม	ความมุ่งหวังของนักเรียน				สาขาวิชาที่ต้องการเรียนต่อ			
		เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. สุโขทัยวิทยาคม	104	103	99.04	1	0.96	38	16.17	65	18.68
2. อุดมครุฑ	96	95	98.96	1	1.04	46	19.57	49	14.08
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	106	105	99.06	1	0.94	48	20.43	57	16.38
4. สวรรควิทยา	124	122	98.39	2	1.61	33	14.04	89	25.57
5. อนันตนารี	90	90	100.00	—	—	49	20.85	41	11.78
6. เมืองชลียง	69	68	98.55	1	1.45	21	8.94	47	13.51
รวม	589	583	98.98	6	1.02	235	40.31	348	59.51

จากตารางข้างบนนี้ ปรากฏว่า นักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 589 คน ต้องการเรียนต่อ 583 คน หรือร้อยละ 98.98 ไม่ประสงค์จะเรียนต่อจำนวน 6 คน หรือร้อยละ 1.02 แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนต่อ นักเรียนต้องการเรียนต่อสายสามัญ จำนวน 235 คน หรือร้อยละ 40.31 สายอาชีพ 348 คน ร้อยละ 59.69 เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนโรงเรียนอนันตนารี เลือกเรียนต่อถึงร้อยละ 100

ตาราง 10. แสดงจำนวนนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเรียนต่อ
สายสามัญและสายอาชีพ จำแนกตามเพศ

โรงเรียน	รวม	สายสามัญ				สายอาชีพ			
		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. สุโขทัยวิทยาคม	103	38	36.89	—	—	65	63.11	—	—
2. อุดมกรณี	95	—	—	46	48.42	—	—	49	51.58
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	105	19	18.10	29	27.62	48	45.71	9	8.57
4. สวรรควิทยา	122	33	27.05	—	—	89	72.95	—	—
5. อนันตนารี	90	—	—	49	54.44	—	—	41	45.56
6. เมืองเชลียง	68	19	27.94	2	2.94	34	50.00	13	19.21
รวม	583	109	18.70	126	21.61	236	40.48	112	19.21

จากตารางข้างบน นักเรียนชายเลือกเรียนสายสามัญจำนวน 109 คนหรือร้อยละ 18.70 นักเรียนหญิงเลือกเรียนสายสามัญจำนวน 126 คนหรือร้อยละ 21.61 สำหรับสายอาชีพนักเรียนชายเลือกจำนวน 236 คนหรือร้อยละ 40.48 นักเรียนหญิงเลือกสายอาชีพจำนวน 112 คนหรือร้อยละ 19.21 จะเห็นได้ว่า นักเรียนเลือกเรียนสายสามัญมีจำนวนพอกันแต่สายอาชีพนักเรียนชายเลือกเรียนมากกว่านักเรียนหญิงประมาณ 2 เท่า

ตาราง 11. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ และสายอาชีพ ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

สายวิชา	จำนวนนักเรียน		$P_1 - P_2$	$\sigma_{P_1 - P_2}$	C.R.
	กน	ร้อยละ			
สายสามัญ	235	40.31	9.38	4.22	2.222*
สายอาชีพ	348	59.69			
รวม	583	100.00			

* ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า นักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ และมีความแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่หนึ่ง ที่ว่า " นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดสุโขทัย ที่ต้องการเรียนต่อสายสามัญ มีจำนวนเท่ากับสายอาชีพ "

สำหรับนักเรียนที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ มีเหตุผลในการที่จะไม่เรียนต่อ ดังนี้

ประกอบอาชีพค้าขายร่วมกับบิดามารดา	จำนวน 1 คน
ประกอบอาชีพเป็นช่างเสริมสวย	จำนวน 1 คน
จะสมัคร เป็นพลตำรวจ	จำนวน 1 คน
ประกอบอาชีพทำไร่ทำนา เช่น บิดามารดา	จำนวน 1 คน
ช่วยบิดามารดาทำงานภายในบ้าน	จำนวน 1 คน
ประกอบอาชีพเป็นช่างซ่อมรถจักรยานและรถจักรยานยนต์	จำนวน 1 คน

รวมนักเรียนที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.02 ของ
จำนวนนักเรียนที่ใช้ศึกษาทั้งสิ้น 589 คน แสดงว่ามีนักเรียนจำนวนน้อยไม่ประสงค์จะเรียนต่อ
และนักเรียนเหล่านี้มีแผนการดำเนินชีวิตของตนแล้วทั้งสิ้น

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ได้ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัยปีการศึกษา 2512 จำนวน 627 คน
ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 589 คน หรือร้อยละ 93.94

ผู้ปกครองนักเรียนประกอบอาชีพค้าขายมากที่สุด รายได้ของผู้ปกครองส่วนใหญ่
ประมาณเดือนละ 1800 บาทลงมา

นักเรียนส่วนมากมีผลการเรียนอยู่ในระดับ 50 % – 80 % นักเรียนสอบได้คะแนน
มากที่สุดในหมวดภาษาไทยและหมวดวิทยาศาสตร์

สำหรับหมวดวิชานี้ นักเรียนสอบได้คะแนนน้อยที่สุด คือ หมวดคณิตศาสตร์และภาษา
อังกฤษ

นักเรียนเลือกเรียนต่อภายหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วจำนวน 583 คน หรือ
ร้อยละ 98.98 สำหรับสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนคือนั้น นักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพ
มากกว่าสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 มีนักเรียนเพียง
จำนวนน้อยที่ไม่ต้องการเรียนต่อ คือร้อยละ 1.02 เท่านั้น

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2

เมื่อพิจารณาว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพจะเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาอย่างไร จะปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 12. แสดงจำนวนนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา และในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

สาขาวิชา	จำนวน นักเรียน	ระดับการศึกษาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ			
		อุดมศึกษา		ต่ำกว่าอุดมศึกษา	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. สายสามัญ	235	181	77.02	54	22.92
2. สายอาชีพ	348	136	39.08	212	60.92
รวม	583	317	54.37	266	45.63

จากตารางข้างบนนี้ แสดงว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพเลือกเรียนต่อ

ตาราง 13. แสดงจำนวนนักเรียนที่ต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	รวม ทั้งสิ้น	ระดับการศึกษาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ			
		ระดับอุดมศึกษา		ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. สุโขทัยวิทยาคม	103	56	54.37	47	45.63
2. อุดมครุณี	95	52	54.74	43	45.26
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	105	56	53.33	49	46.67
4. สวรรควิทยา	122	56	45.90	66	54.10
5. อนันตนารี	90	66	73.33	24	26.67
6. เมืองเซลิ้ง	68	31	45.59	37	54.41
รวม	583	317	54.37	266	45.63

จากตาราง 13 จะเห็นว่า นักเรียนโรงเรียนอนันตนารี เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาจำนวน 66 คน หรือร้อยละ 73.33 สำหรับโรงเรียนอื่นมีจำนวนพอ ๆ กันทั้งในระดับอุดมศึกษาและในระดับที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา

ตาราง 14. แสดงจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา แยกแยะตามเพศและโรงเรียน

โรงเรียน	ระดับอุดมศึกษา					ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา				
	รวม	ชาย		หญิง		รวม	ชาย		หญิง	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. สุโขทัยวิทยาคม	56	56	100	—	—	47	47	100	—	—
2. อุดมครุณี	52	—	—	52	100	43	—	—	43	100
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	56	33	58.93	23	41.07	49	34	69.39	15	30.61
4. สวรรควิทยา	56	56	100	—	—	66	66	100	—	—
5. อนันคนารี	66	—	—	66	100	24	—	—	24	100
6. เมืองเชลียง	31	23	74.19	8	25.81	37	30	81.08	7	18.92
รวม	317	168	53.00	149	47.00	266	177	66.54	89	33.46

จากตารางนี้ ปรากฏว่า นักเรียนชายเลือกเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา มากกว่านักเรียนหญิงประมาณ 2 เท่า ส่วนในระดับอุดมศึกษามีจำนวนพอ ๆ กัน

ตาราง 15. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อของ
นักเรียนในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ของนักเรียนในกลุ่ม
ตัวอย่าง

ระดับการศึกษาที่นักเรียน เลือกเรียนต่อ	จำนวนนักเรียน		$P_1 - P_2$	$\sigma_{P_1 - P_2}$	C.R.
	คน	ร้อยละ			
1. อุดมศึกษา	317	54.37	8.74	4.157	2.102 [*]
2. ต่ำกว่าอุดมศึกษา	266	45.63			
รวม	583	100.00			

* ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางข้างบนแสดงว่า นักเรียนต้องการเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่า
ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ผลปฏิเสธสมมุติฐาน
ข้อที่ 2 ที่ว่า " นักเรียนที่ต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา มีจำนวนเท่ากับนักเรียนที่
ต้องการเรียนต่อในระดับที่ต่ำกว่าระดับอุดมศึกษา "

สาขาวิชาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 317 คน เลือกเป็นอันดับที่ 1 เรียงลำดับจาก สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกมากที่สุด ไปน้อยที่สุด จำนวน 14 อันดับ ดังนี้

อันดับที่	สาขาวิชาในระดับอุดมศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1	วิชาการศึกษา (วิทยาลัยทางการศึกษา)	100	31.55
2	แพทยศาสตร์	34	10.73
3	วิทยาลัยเทคนิค	23	7.24
4	วิทยาลัยเกษตรกรรม	21	6.62
	เกษตรศาสตร์	21	6.62
5	วิชาการทหาร, ตำรวจ (นายร้อย)	18	5.68
6	วิศวกรรมศาสตร์	14	4.42
	พาณิชยศาสตร์	14	4.42
7	พยาบาลปริญา, อนุปริญา	13	4.10
8	วิทยาศาสตร์	12	3.79
9	รัฐศาสตร์	11	3.47
10	อักษรศาสตร์	9	2.84
11	บัญชีปริญา	6	1.89
12	ศิลปศาสตร์	4	1.26
	วิทยาศาสตร์ – การแพทย์	4	1.26
13	วิทยาลัยพลศึกษา	2	0.63
14	วิศวกรรมชลประทาน	1	0.32

สาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากที่สุด คือ สาขาวิชาการศึกษา หรือวิทยาลัยภูมิจำนวน 100 คน หรือร้อยละ 31.55 ส่วนอันดับรองลงมา คือ แพทยศาสตร์

สาขาวิชาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ซึ่งนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 266 คน
เลือกเรียนต่อเป็นอันดับที่ 1 เรียงลำดับสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อมากที่สุดไปน้อยที่สุด
จำนวน 12 อันดับ ดังต่อไปนี้

อันดับที่	สาขาวิชาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1	ครู ป.กศ., ป.ป., หรือพลานามัย	92	34.59
2	เกษตรกรรม	32	12.30
3	นายสิบทหาร (บก., เรือ, อากาศ)	28	10.53
4	พยาบาล	18	6.77
	ช่างกล	18	6.77
5	ช่างยนต์	16	6.15
6	พาณิชย์, บัญชี, และเลขานุการ	13	4.89
7	จิตรศิลป์	8	3.01
	โรงเรียนตำรวจ	8	3.01
8	ช่างก่อสร้าง	7	2.63
9	ช่างไฟฟ้า	6	2.26
	ช่างฝีมือทหาร	6	2.26
10	วิศวกรรมรถไฟ	3	1.13
11	ช่างภาพ	2	0.75
	โรงเรียนการช่างชาย, การช่างสตรี	2	0.75
	วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น	2	0.75
	ช่างสำรวจ	2	0.75
12	ช่างโลหะ	1	0.38
	คหกรรมศิลป์	1	0.38

สาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนต่อมากที่สุด คือ ครู ป.กศ., ป.ป., หรือพลานามัย
จำนวน 92 คนหรือร้อยละ 34.59 สำหรับช่างโลหะกับคหกรรมศิลป์น้อยที่สุด ขอนี้ยืนยันได้ว่า
นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างสนใจวิชาชีพมากกว่าอาชีพอื่น ๆ

ตาราง 16. แสดงความรู้อยู่ละเอียดยในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อเป็นอัน
อันกับหนึ่ง

คำถามความรู้รายละเอียด ในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือก เรียนต่อเป็นอันกับหนึ่ง	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง					
	สุโขทัย วิทยาคม	นวมินทร์	ศรีสำโรง ชนูปถัมภ์	สวรรค วิทยา	อนันตนารี	
1. ข้าพเจ้าทราบว่าปัจจุบัน นี้วิชาอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือกไว้นั้นมีความสำคัญ ต่อชุมชนมากน้อย เพียงใด ?	69 17.38	65 16.37	77 19.40	83 20.91	59 14.86	44 11.08
2. ข้าพเจ้าทราบว่าปัจจุบัน นี้ความต้องการบุคคลที่ เรียนวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือกไว้นั้นมีมากขึ้นหรือ ลดลง	45 16.13	42 15.05	65 23.30	64 22.94	38 13.62	25 8.96
3. ข้าพเจ้าทราบว่าวิชา อาชีพที่ข้าพเจ้าเลือก เรียนนั้นเมื่อเรียนสำเร็จ แล้วจะต้องทำงานที่มี ลักษณะของงานเป็น อย่างไร ?	53 14.48	58 15.85	73 19.95	70 19.13	69 18.85	43 11.75

ตาราง 16. (ต่อ)

คำถามความรู้รายละเอียด ในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือก เรียนถือเป็นอันดับหนึ่ง	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
	สุโขทัย		สวรรค		อนันตนารี		เมืองเซély					
	วิทยาคม		วิทยา		ร้อยละ		ร้อยละ					
4. ข้าพเจ้าทราบว่าสภาพ ของวิชาชีพที่ข้าพเจ้า เลือกเรียนนั้นเป็น อย่างไร ?	43	16.67	33	12.79	48	18.60	59	22.87	45	17.44	30	11.63
5. ข้าพเจ้าทราบว่าคุณสมบัติ ประจำตัวของนักเรียนวิชา นั้นจะต้องมีอะไรบ้าง ?	54	15.52	49	14.08	63	18.10	81	23.28	57	16.38	44	12.64
6. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่ จะเรียนวิชาอาชีพนั้น ต้องเตรียมตัว อย่างไรบ้าง ?	17	7.94	28	13.08	44	20.56	53	24.77	47	21.96	25	11.68
7. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่ เรียนวิชาชีพที่ข้าพเจ้า เลือกไว้นั้นมีโอกาส ทำงานมีความก้าวหน้า มากน้อยเพียงใด ?	59	15.73	53	14.13	71	18.93	84	22.40	69	18.40	39	10.40

ตาราง 16. (ต่อ)

คำถามความรู้รายละเอียด ในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือก เรียนต่อเป็นอันดับหนึ่ง	สุโขทัย วิทยาเขต คน ร้อยละ	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
8. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่ ประกอบอาชีพที่ข้าพเจ้า เลือกเรียนไว้นั้น มี รายได้มากน้อยเท่าไร ?	55	16.51	53	15.91	65	19.52	73	21.92	54	16.22	33	9.91	
9. ข้าพเจ้าทราบว่า เมื่อเรียนสำเร็จสาขา ที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้น ข้าพเจ้าจะได้รับวุฒิ อะไร ?	34	13.60	42	16.80	53	21.20	38	15.20	50	20.00	33	13.20	
10. ข้าพเจ้าทราบว่า วิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือก ไว้นั้น จะต้องประสบ ปัญหาใด ๆ ในการเรียน บ้าง ?	17	9.04	34	18.09	41	21.81	37	19.68	38	20.21	21	11.17	

ตาราง 16. (ต่อ)

คำถามความรู้รายละเอียด ในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือก เรียนต่อเป็นอันดับหนึ่ง	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
	สุโขทัย		อุคมครุณี		ศรีสำโรง		สวรรค		อนันตนารี		เมืองเซียง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
11. ข้าพเจ้าทราบว่า เมื่อเรียนสำเร็จ ออกประกอบอาชีพแล้ว จะต้องประสบปัญหา อะไรบ้าง ?	26	15.03	34	19.65	32	18.50	40	23.12	27	15.61	14	8.09
12. ข้าพเจ้าทราบว่า วิชาที่ข้าพเจ้าเลือก ไว้นั้น เมื่อเรียนสำเร็จ แล้วไม่มีงานทำจะ เปลี่ยน ไปประกอบอาชีพในเครือ เดียวกันหรือไม่ ?	26	15.95	27	16.56	41	25.15	41	25.15	19	11.66	9	5.52

ตาราง 16. (ต่อ)

คำถามความรู้รายละเอียด	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	เมืองเซลิ้ง
ในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือก	สุโขทัย	รอยละ
เรียนต่อเป็นอันดับหนึ่ง	วิทยาคม	--
13. ข้าพเจ้าทราบว่า		
ผู้ปกครองของข้าพเจ้า		
มีทุนทรัพย์ส่งเสียให้		
ข้าพเจ้าเรียนวิชาอาชีพ		
ที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้น		
ได้จนสำเร็จหรือไม่	63 16.12 66 16.88 74 18.93 75 19.18 60 15.35 53 13.55	
14. ข้าพเจ้าทราบว่า		
ผู้ที่เรียนสาขาวิชา		
อาชีพนั้นได้ต้องเรียน		
เก่งในสาขาวิชาใด		
บ้าง ?	25 11.42 34 15.53 44 20.09 44 20.99 46 21.00 26 11.87	
15. ข้าพเจ้าทราบว่า		
ในสถานศึกษาของสาขา		
วิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียน		
ตอนนั้นมีกิจกรรมมากนัก		
เพียงใด ?	5 4.39 17 14.91 26 22.81 34 29.82 21 18.42 11 9.65	

ตาราง 16. (ต่อ)

คำถามความรู้รายละเอียด ในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือก เรียนถือเป็นอันดับหนึ่ง	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
	สุโขทัย		อุคมครุณี		ศรีสำโรง		สวรรค		อนันตนารี		เมืองเซลิ้ง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
16. ในการ เรียนวิชา อาชีพนั้ ข้าพเจ้า ทราบว่ามี ความสนุก สนานหรือน่า เบื่อหน่าย ในการศึกษามากน้อย เพียงใด ?	26	13.33	29	14.87	41	21.02	48	24.68	31	15.90	20	10.26
17. ข้าพเจ้าทราบว่า ในสถานศึกษาวิชาที่ ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้น มีบริการใด ๆ ที่จะให้ แก่ผู้เรียนบ้าง ?	8	7.02	17	14.91	29	25.44	25	21.93	21	18.42	14	12.28
18. ข้าพเจ้าทราบเกี่ยวกับ ระเบียบการรับสมัคร ค่าธรรมเนียม การสอบ สถานที่ตั้ง ของสถาบัน ที่สอนวิชานั้นตลอดจน วิชาที่ต้องเรียนเป็น อย่างคี่	18	9.33	30	15.54	40	20.73	36	18.65	41	21.24	28	14.51

จากตาราง 16 ปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดของสาขาวิชาที่เลือกไว้เป็นอันดับที่ 1 ในข้อคำถามต่อไปนี้มากกว่าข้อคำถามอื่น ๆ คือ

1. ข้าพเจ้าทราบว่า ปัจจุบันนี้วิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้น มีความสำคัญต่อชุมชนชนมากน้อยเพียงใด ? จำนวน 397 คน หรือร้อยละ 68.09
2. ข้าพเจ้าทราบว่า ผู้ปกครองของข้าพเจ้ามีทุนทรัพย์ส่งเสียให้ข้าพเจ้าเรียนวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้นได้จนสำเร็จหรือไม่ ? จำนวน 391 คน หรือร้อยละ 67.08
3. ข้าพเจ้าทราบว่า ผู้ที่เรียนวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกได้นั้น มีโอกาสทางงานมีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด ? จำนวน 375 คน หรือร้อยละ 64.32
4. ข้าพเจ้าทราบว่า วิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกเรียน เมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะต้องทำงานที่มีลักษณะของงานเป็นอย่างไร ? จำนวน 366 คน หรือร้อยละ 62.80
5. ข้าพเจ้าทราบว่า คุณสมบัติประจำตัวของนักเรียนวิชานั้น จะต้องมียะไรบ้าง ? จำนวน 348 คน หรือร้อยละ 59.79
6. ข้าพเจ้าทราบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนไว้นั้น มีรายได้มากน้อยเท่าไร ? จำนวน 333 คน หรือร้อยละ 57.12
7. ข้าพเจ้าทราบว่า ปัจจุบันนี้ ความต้องการบุคคลที่เรียนวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้น มีมากขึ้นหรือลดลง จำนวน 279 คน หรือร้อยละ 47.86
8. ข้าพเจ้าทราบว่า สภาพของวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้น เป็นเช่นไร ? จำนวน 258 คน หรือร้อยละ 44.25
9. ข้าพเจ้าทราบว่า เมื่อเรียนสำเร็จสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้น ข้าพเจ้าจะไ้รับอะไร ? จำนวน 250 คน หรือร้อยละ 42.88

สรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ได้มองเห็น ความสำคัญของวิชาชีพที่เลือก ลักษณะของงานอาชีพ, สภาพของอาชีพ คุณสมบัติประจำตัว โอกาสและความก้าวหน้าของงานอาชีพ รวมทั้งปัญหาที่ต้องประสบ และประโยชน์ที่จะได้รับ เป็นกัน

สำหรับเหตุผลของการเลือกเรียนต่อของนักเรียน พิจารณาเป็นส่วนรวมโดยคิดจากเหตุผลที่นักเรียนระบุว่า เป็นเหตุผลที่สำคัญ จำนวน 5 อันดับ เทียบกับความรู้รวมของการเลือกเหตุผลในแต่ละข้อปรากฏผลดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17. แสดงเหตุผลสำคัญ 5 อันดับ ซึ่งนักเรียนเลือกเป็นเหตุผลในการ
เรียนต่อ

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ				
		จำนวนร้อยละของอันดับที่				
		1	2	3	4	5
1.	ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสสร้างรายได้เร็ว	26.85	9.40	6.04	3.36	10.74
2.	ข้าพเจ้าต้องการใช้วิชาชีพนี้ทำงานในตำแหน่งสูง ๆ	11.54	9.97	3.42	3.00	3.85
3.	ต้องการงานในบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งจ้างผู้ได้รับปริญญา ทำงานในอัตราเงินเดือนสูง	4.49	5.62	7.87	4.49	7.87
4.	การเรียนวิชานั้นสามารถนำความรู้มาประกอบกิจธุระกิจของ และซ่อมแซมของใช้บางชนิดได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการ ประหยัดและสามารถหารายได้พิเศษ	8.33	6.48	5.09	5.09	5.56
5.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้เพราะมีประโยชน์ต่อชีวิต ประจำวันมากกว่าสาขาวิชาอื่น ๆ	11.76	7.24	7.24	4.07	6.33
6.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนสาขาวิชานี้เพื่อจะได้ออกสอบชิงทุนรัฐบาล ไปศึกษาต่อต่างประเทศ	9.80	17.65	9.80	3.92	5.88

ตาราง 17. (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ				
		จำนวนร้อยละของอันดับที่				
		1	2	3	4	5
7.	ผู้สำเร็จปริญญาหรือวิชาชีพชั้นสูง ข้าพเจ้าทราบว่าส่วนมากประกอบอาชีพชั้นสูง มีรายได้ดีมาก	2.80	4.90	3.50	3.50	2.10
8.	ข้าพเจ้าเห็นว่าเรียนวิชานี้สำเร็จแล้วออกมาประกอบอาชีพที่สามารถหารายได้พิเศษเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว	6.99	9.93	7.35	5.88	4.04
9.	เพราะว่าวิชานั้นเหมาะกับความสามารถและสติปัญญาของข้าพเจ้า	19.00	9.00	9.75	8.75	5.0
10.	ข้าพเจ้าคิดว่าบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้า เหมาะสมที่จะเรียนวิชานี้	5.98	10.05	8.70	7.61	4.8
11.	ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่สุจริตโดยอาศัยวิชาอาชีพนี้	10.60	11.70	5.96	7.06	5.3
12.	ต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสช่วยเหลือคนยากจนที่ได้รับ ความทุกข์ยากลำบาก	14.18	12.69	7.09	5.60	6.7
13.	ข้าพเจ้าต้องการที่จะใช้วิชาความรู้จากวิชาอาชีพนี้ เพื่อประกอบอาชีพที่จะเป็นกำลังสำคัญของคนในระดับกลาง ซึ่งประเทศชาติกำลังต้องการอย่างยิ่ง	9.80	12.68	10.37	7.78	5.0

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ				
		จำนวนร้อยละของอันดับที่				
		1	2	3	4	5
14.	ข้าพเจ้าต้องการที่จะประกอบอาชีพ ที่จะได้มีโอกาสเป็นนัก การเมืองผู้บริหารประเทศ	6.56	16.39	6.56	4.92	1.64
15.	ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้เรียนสำเร็จวิชาอาชีพนี้ได้รับการยกย่อง จากสังคมในปัจจุบัน เป็นผู้มีความรู้ดี มีเกียรติ	2.76	2.76	4.14	7.59	3.45
16.	ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ได้รับปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบันชั้นสูง เป็นผู้นำเกียรติและชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล	5.56	5.56	7.58	6.57	2.02
17.	ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้เพื่อจะรับพระราชทานปริญญาบัตร จากพระหัตถ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	0.71	4.26	9.22	8.51	4.26
18.	ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพซึ่งคนปัจจุบันกำลังนิยม ประเทศชาติต้องการบุคคลที่เรียนวิชานี้	6.87	6.87	9.54	9.54	6.48
19.	ข้าพเจ้าทราบว่าครูอาจารย์ที่สำเร็จสาขาวิชานี้มา ได้รับเงิน เดือนสูงและได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่นในสังคม	1.02	3.06	3.06	8.16	1.02
20.	ข้าพเจ้าเห็นว่าเรียนวิชานี้แล้วไม่ทำงานเป็นข้าราชการ ประกอบอาชีพส่วนตัวได้	7.48	7.48	8.27	10.24	9.06

ตาราง 17. (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ				
		จำนวนร้อยละของอันดับที่				
						5
21. ข้าราชการต้องการใช้วิชานี้เพื่อออกมาประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ		7.96	8.92	13.69	12.42	8.2
22. ข้าราชการต้องการประกอบอาชีพที่มั่นคง มีกำหนดเวลาในการที่แน่นอน ไม่ต้องใช้กำลังกาย		3.16	5.93	6.32	6.32	7.91
23. ข้าราชการเห็นว่าวิชาอาชีพนี้เมื่อเรียนสำเร็จแล้วประกอบอาชีพที่แต่งกายได้สบายไม่ต้องมีการบังคับ		0.96	0.96	6.73	5.77	10.5
24. เพราะว่าข้าราชการต้องการประกอบอาชีพที่มีเวลาหยุดพักผ่อนและพักร้อนพิเศษปีละครั้ง		—	—	1.74	7.83	4.3
25. ข้าราชการต้องการใช้วิชานี้ประกอบอาชีพที่ไม่ต้องเสี่ยงอันตราย		—	2.24	4.93	6.73	5.8
26. ข้าราชการต้องการใช้ชีวิตนี้ประกอบอาชีพที่แต่งกายสวยงามและมีระเบียบเรียบร้อย		—	2.48	4.13	1.65	7.4
27. สุขภาพร่างกายของข้าราชการไม่เหมาะสมที่จะเรียนสาขาวิชาอื่น ๆ นอกจากวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้		0.79	1.57	4.72	3.15	7.0
28. ข้าราชการคิดว่าสาขาวิชานี้เรียนง่ายกว่าวิชาอื่น ๆ สำเร็จออกทำงานได้เงินเดือนเร็ว		4.55	5.30	6.82	3.79	4.5

ตาราง 17. (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ				
		จำนวนร้อยละของอันดับที่				
		2	3			5
29. ข้าพเจ้าเห็นว่าเรียนสำเร็จวิชานี้ ทำงานทำได้ง่ายไม่ต้องทำงานไกลบ้าน		1.41	4.23	4.23	8.45	4.93
30. ข้าพเจ้าต้องการเป็นนักกฎหมาย และชอบวิชานี้มาก		13.33	—	6.67	6.67	6.67
31. ข้าพเจ้าต้องการที่จะทำงานตามบริษัท ห้างร้าน หรือเป็นพนักงานธนาคารต่าง ๆ		4.69	3.13	7.81	6.25	6.25
32. ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้ เพื่อประกอบอาชีพเป็นนายช่างหรือหัวหน้างาน		3.88	0.97	7.77	3.88	9.71
33. ข้าพเจ้าเคยเห็นผู้ที่เรียนสำเร็จจากวิชาอาชีพนี้ สามารถประกอบอาชีพ มีความเจริญรุ่งเรืองมากจึงต้องการเรียนบ้าง		1.85	3.70	4.94	7.41	7.41
34. ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้เพราะไม่ต้องเรียนแบบท่องจำ		1.14	4.55	3.41	3.41	7.95

ตาราง 17. (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ			
		จำนวนร้อยละของอันดับที่			
		1			
35. ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานี้ตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอ อধ্যาศัยกัน		—	7.32	2.44	7.32 2.44
36. ครูอาจารย์ประจำวิชาเคยแนะแนวทางให้ข้าพเจ้าเลือกเรียน วิชานี้		—	1.03	3.09	6.19 5.15
37. ครูอาจารย์ประจำชั้นเคยแนะแนวทางให้ข้าพเจ้าเลือกเรียน วิชานี้		—	—	1.08	3.23 2.15
38. ครูใหญ่อาจารย์ใหญ่เคยแนะแนวทางการเรียนต่อให้ข้าพเจ้า และเพื่อน ๆ		—	1.27	—	1.27 1.27
39. เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์จึงเลือกเรียน วิชานี้		5.06	2.53	1.27	2.53 5.06
40. เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงเลือกเรียน สาขาวิชานี้		1.67	1.67	1.67	3.33 3.33
41. ข้าพเจ้าต้องการมีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ จึงเลือกเรียน สาขาวิชานี้		0.93	3.70	6.48	3.70 11.11

ตาราง 17. (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ จำนวนร้อยละของอันดับที่				
		1	2	4	5	
42.	เพราะว่าทางโรงเรียนเขาไม่เปิดสอนวิชาชีพที่ข้าพเจ้าต้องการเรียนต่อ จึงต้องเลือกเรียนวิชานี้	5.00	1.67	1.67	—	6.67
43.	ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะเรียนในสายวิชานี้ได้ก็ และคงจะเรียนง่ายกว่าชั้น ม.ศ.4 — 5 สายสามัญมาก	3.47	2.97	5.45	9.90	7.92
44.	ข้าพเจ้าทราบว่าครู อาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยชั้นสูง ทำงานได้เงินเดือนมากและหารายได้พิเศษ	—	—	2.47	3.70	2.47
45.	ข้าพเจ้าทราบว่าสถาบันที่สอนวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้นสามารถหารายได้พิเศษในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ได้	2.13	5.32	5.32	8.51	7.45
		2.13	5.32	5.32	8.51	7.45
46.	บิดามารดาเป็นผู้แนะนำและต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนสาขาวิชานี้	11.81	9.23	7.90	8.49	12.55
47.	เพราะว่าพี่ของข้าพเจ้าเรียนในสถาบันนั้น	6.25	6.25	3.13	9.38	15.63

ตาราง 17. (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ 5 อันกับ				
		จำนวนร้อยละของอันที่				
		1	2	3	4	5
48.	ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานั้นตามคำแนะนำของผู้ปกครอง ทางการเงินของข้าพเจ้า	8.33	12.82	4.49	8.97	8.33
49.	เพราะว่าวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนี้สัมพันธ์กับอาชีพ ในครอบครัวข้าพเจ้า	7.95	3.97	7.95	8.61	11.92
50.	เพราะว่าวิชานี้ เมื่อเรียนสำเร็จแล้วสามารถประกอบอาชีพ ก่อกอบบิคา มรรคาของข้าพเจ้าได้	5.49	7.69	5.49	9.89	16.48

จากการาง 17 เมื่อเรียงลำดับเหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับหนึ่ง ตามจำนวนการร้อยละ ปรากฏว่า
นักเรียนเลือกเรียนก่อกอบบิคา ในจำนวน 10 ข้อ ดังต่อไปนี้

- ข้อที่ 1 ต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสร่ำรวยเร็ว ร้อยละ 26.85
 ข้อที่ 2 เพราะก่อกอบบิคาวิชานั้นเหมาะสมกับสติปัญญาของตน ร้อยละ 19.00
 ข้อที่ 3 ต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสช่วยเหลือคนจน ร้อยละ 14.18
 ข้อที่ 4 ต้องการเป็นนักกฎหมายและชอบวิชานี้มาก ร้อยละ 13.33
 ข้อที่ 5 บิคา มรรคาเป็นผู้แนะนำและต้องการให้เรียน ร้อยละ 11.81
 ข้อที่ 6 ต้องการเรียนวิชานี้เพราะมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ร้อยละ 11.76
 ข้อที่ 7 ต้องการให้วิชาชีพนั้นทำงานในตำแหน่งสูง ๆ ร้อยละ 11.54

- ข้อที่ 8 การประกอบอาชีพธุรกิจโดยอาศัยวิชาอาชีพนี้ ร้อยละ 10.60
- ข้อที่ 9 ต้องการเรียนสาขาวิชานี้เพื่อสอบชิงทุนรัฐบาล เพื่อศึกษาต่อ
ทางประเทศ ร้อยละ 9.80
ต้องการใช้ความรู้จากวิชาชีพนี้เพื่อประกอบอาชีพเป็นกำลังสำคัญ
ของคนในระดับกลาง ซึ่งประเทศกำลังต้องการอย่างยิ่ง ร้อยละ 9.80
- ข้อที่ 10 เรียนวิชานี้สามารถนำความรู้มาประคินรู้สิ่งของและซ่อมแซมของใช้
บางชนิดได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการประหยัดและสามารถหารายได้
พิเศษได้ ร้อยละ 8.33
เลือกวิชานี้ตามคำแนะนำของผู้ปกครองทางการเงิน ร้อยละ 8.33

ตาราง 18. แสดงความมั่นใจในการตอบแบบสอบถามของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
แจกแจงตาม จำนวน นักเรียนและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน นักเรียน ที่ตอบ	ความมั่นใจในการตอบแบบสอบถาม					
		มั่นใจมากที่สุด		มั่นใจพอสมควร		ยังลังเลใจที่ตอบไป	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. สุโขทัยวิทยาคม	103	43	41.75	52	50.49	8	7.77
2. อุดมกรณี	92	52	56.52	40	43.48	—	—
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	105	68	64.76	33	31.43	4	3.81
4. สวรรควิทยา	122	61	50.00	60	49.18	1	0.82
5. อนันตนารี	90	49	54.44	38	42.22	3	3.33
6. เมืองเขลิยง	67	52	77.61	14	20.90	1	1.49
รวม	579	325	56.13	237	40.93	17	2.94

จากการข้างบนนี้ แสดงว่านักเรียนมีความเชื่อมั่นในการตอบแบบสอบถาม
ค่อนข้างสูง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 ได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายสามัญต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพ ต้องการเรียนต่อ
2. จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา มากกว่าจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความเชื่อมั่น .05
3. สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อมากที่สุด ทั้งในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา คือ วิชาการศึกษาหรือวิทยาลัยครู และครู ป.กศ., ป.ป. หรือ พละนามัยตามลำดับ
4. นักเรียนมีความรู้รายละเอียดในสาขาวิชาที่เลือกเรียนต่อคือ
5. นักเรียนพิจารณาเหตุผลในการเรียนต่อ จากโอกาสที่ร่ำรวย และความเหมาะสมกับระดับสติปัญญาเป็นประการแรก ครูอาจารย์ และเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนน้อยมาก
6. นักเรียนมีความมั่นใจในการตอบแบบสอบถามค่อนข้างสูง

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3

1. การวิเคราะห์การเลือกเรียนต่อของนักเรียนว่า มีอิทธิพลจากผู้ปกครอง ครู และเพื่อนของนักเรียนมากน้อยเพียงใด ปรากฏผล ดังแสดงในการตารางต่อไปนี้

ตาราง 19. แสดงอิทธิพลที่ทำให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเลือกเรียนต่อ

อิทธิพลที่นักเรียนได้รับในการเลือกเรียนต่อ	จำนวนคำตอบ ทั้งหมด	จำนวนคำตอบ ที่อยู่ใน 5 อันดับ	ร้อยละ
1. จากผู้ปกครอง	427	197	46.18
2. จากครู	269	24	8.92
3. จากเพื่อนของนักเรียน	41	8	19.51

จากตารางข้างบนนี้ ผลปรากฏว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากที่สุด

ตาราง 20. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของอิทธิพลของผู้ปกครอง ครู และเพื่อน ที่มีต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียน

อิทธิพลที่นักเรียนได้รับ ในการเลือกเรียนต่อ	ร้อยละ	ผู้ปกครอง	ครู	เพื่อนของนักเรียน
		46.18	8.92	19.51
1 ผู้ปกครอง	46.18	—	3.488 ^{**}	1.485
2. ครู	8.92	—	—	0.810
3. เพื่อนของนักเรียน	19.51	—	—	—

^{**} ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อมากกว่าครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า " ครู ผู้ปกครอง และเพื่อนของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนเท่ากัน " แต่สำหรับครูกับเพื่อนนักเรียน และเพื่อนนักเรียนกับผู้ปกครองนั้น ผลการวิเคราะห์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมุติฐานดังกล่าวข้างต้น

ตาราง 21. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนสายสามัญ
และสายอาชีพ จำแนกตามเพศ

เพศ	รวมทั้ง สิ้น	สายสามัญ		C.R.	สายอาชีพ		C.R.
		คน	ร้อยละ		คน	ร้อยละ	
1. ชาย	345	109	31.59	3.296**	236	68.41	3.824**
2. หญิง	238	126	52.94		112	47.06	
รวม	583	235	40.31		348	59.69	

** ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ดังนั้น
ปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า " ไม่มีความแตกต่างกันของสายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนตาม
องค์ประกอบที่เกี่ยวกับเพศของนักเรียน " และจากวิเคราะห์ผลนี้ นักเรียนหญิงเลือกเรียน
สายสามัญมากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนชายเลือกสายอาชีพมากกว่านักเรียนหญิง
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ทั้งสองกรณี

ตาราง 22. แสดงจำนวนนักเรียนที่ต้องการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ
จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	รวม	สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. สุโขทัยวิทยาคม	103	38	36.89	65	63.11
2. อุดมครุฑ	95	46	48.42	49	51.58
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	105	48	45.71	57	54.29
4. สวรรควิทยา	122	33	27.05	89	72.95
5. อนันตนารี	90	49	54.44	41	45.56
6. เมืองเสลียง	68	21	30.88	47	69.12

จากตาราง 22 ปรากฏว่า นักเรียนในโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างเลือกเรียนต่อสายสามัญมีจำนวนพอ ๆ กัน แต่สำหรับสายอาชีพนั้น เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนโรงเรียนสวรรควิทยาเลือกเรียนมีจำนวนถึง 89 คน หรือร้อยละ 72.95 มากกว่าโรงเรียนอื่น ๆ

ตาราง 23. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายสามัญ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน		สุโขทัย วิทยาคม	อุคมครุณี	ศรีสำโรง ชนูปถัมภ์	สวรรควิทยา	อนันตนารี	เมืองเซียง
	ร้อยละ	36.89	48.42	45.71	27.05	54.44	30.88
1. สุโขทัยวิทยาคม	36.89	—	1.061	0.829	0.884	1.626	0.464
2. อุคมครุณี	48.42		—	0.263	1.916	0.586	1.345
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	45.71			—	1.699	0.860	1.151
4. สวรรควิทยา	27.05				—	2.454*	0.303
5. อนันตนารี	54.44					—	1.809
6. เมืองเซียง	30.88						—

* ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่านักเรียนโรงเรียนอนันตนารีเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนโรงเรียนสวรรควิทยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ดังนั้นปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า " ไม่มีความแตกต่างกันของสายวิชาที่นักเรียนเลือกตามองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนของนักเรียน "

สำหรับโรงเรียนอื่น ๆ ค่า C.R. ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 4 ดังกล่าวแล้ว

ตาราง 24. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายอาชีพ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน		สุโขทัย วิทยาคม	อุมครุณี	ศรีสำโรง ชนูปถัมภ์	สวรรควิทยา	อนันตนารี	เมืองเซลิ้ง
	ร้อยละ	63.11	51.58	54.29	72.95	45.56	69.12
1. สุโขทัยวิทยาคม	63.11	—	1.237	0.987	1.301	1.774	0.659
2. อุมครุณี	51.58		—	0.278	2.526*	0.568	1.754
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	54.29			—	2.315*	0.852	1.541
4. สวรรควิทยา	72.95				—	3.029**	0.470
5. อนันตนารี	45.56					—	2.237
6. เมืองเซลิ้ง							—

* * ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่านักเรียนโรงเรียนสวรรควิทยาเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนโรงเรียนอุมครุณี และโรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 และมากกว่าโรงเรียนอนันตนารี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 โรงเรียนเมืองเซลิ้งเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าโรงเรียนอนันตนารี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ซึ่งผลดังกล่าวปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า " ไม่มีความแตกต่างกันของสายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนตามองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน "

สำหรับค่า C.R. ระหว่างโรงเรียนอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 4 ดังกล่าวแล้ว

ตาราง 25. แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครอง เป็นรายเดือนโดยประมาณ	รวม	สายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ			
		สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1000 – 1250 บาท	300	111	37.00	189	63.00
2. 1300 – 1800 บาท	144	55	38.19	89	61.81
3. 1900 – 2700 บาท	76	37	48.68	39	51.32
4. 2800 – 4100 บาท ขึ้นไป	63	32	50.79	31	49.21
รวม	583	235	40.31	348	59.69

ตาราง 25 ปรากฏว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ระหว่างต่ำกว่า 1000 บาท ถึง 1250 บาท เหลือเรียนต่อสายอาชีพมากที่สุด จำนวน 189 คน หรือร้อยละ 63.00 ส่วนสายสามัญนั้น จำนวนเปอร์เซ็นต์ของการเลือกเรียนต่อพอ ๆ กัน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามตารางนี้ จะมีความแตกต่างกันเล็กน้อยในจำนวนการเลือกสายสามัญและสายอาชีพ ตามรายได้ของผู้ปกครอง

ตาราง 26. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ
จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือนโดยประมาณ

รายได้ของผู้ปกครอง เป็นรายเดือนโดย ประมาณ		ต่ำกว่า 1000 - 1250 บาท	1300 - 1800 บาท	1900 - 2700 บาท	2800 - 4100 บาท
	ร้อยละ	37.00	38.19	48.68	50.79
1. ต่ำกว่า 1000 - 1250 บาท	37.00	—	0.150	1.255	1.402
2. 1300 - 1800 บาท	38.19		—	0.998	1.145
3. 1900 - 2700 บาท	48.68			—	0.145
4. 2800 - 4100 บาท ขึ้นไป	50.79				—

ผลการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญของนักเรียน จาก
ตาราง 26 ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างของการเลือกเรียนสายสามัญของนักเรียนอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ ดังนั้น ยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า " ไม่มีความแตกต่างกันของสายวิชาที่
นักเรียนเลือกเรียนตามองค์ประกอบที่เกี่ยวกับรายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง "

ตาราง 27. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพ
จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง

							2800 –
							4100
							บาท
							49.21
1.	ต่ำกว่า 1000 – 1250	บาท	63.00	–	0.191	1.361	1.459
2.	1300 – 1800	บาท	61.81		–	1.108	1.226
3.	1900 – 2700	บาท	51.32			–	0.175
4.	2800 – 4100	บาท	49.21				–
	ขึ้นไป						

ผลการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพของนักเรียนจาก
ตาราง 27 ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างของการเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า " ไม่มีความแตกต่างกันของสาขาวิชา
ที่นักเรียนเลือกเรียนตามองค์ประกอบที่เกี่ยวกับรายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง "

ตาราง 28. แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพ จำแนกตามอาชีพ
ของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	รวม จำนวน ทั้งสิ้น	สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ			
		สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. ทำไร่ ทำนา ทำสวน	126	36	28.57	90	71.43
2. ค้าขาย	200	94	47.00	106	53.00
3. ข้าราชการอื่น ๆ แพทย์ - พยาบาล ตำรวจ - ทหาร	111	48	43.24	63	56.76
4. รับจ้าง, หน่วยงาน, พนักงาน - บริษัท - ธนาคาร, ช่างต่าง ๆ	39	8	20.51	31	79.49
5. ครู	107	49	45.79	58	54.21
รวม	583	235	40.31	348	59.61

ตามตารางข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง, หน่วยงาน, พนักงานบริษัท - ธนาคาร และช่างต่าง ๆ เลือกสายอาชีพมากที่สุดจำนวนร้อยละ 79.49 อาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน เลือกเรียนสายอาชีพ ร้อยละ 71.43 สำหรับสายสามัญนักเรียนเลือกเรียนมีจำนวนพอ ๆ กัน

ตาราง 29. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญของ
นักเรียนจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง		ทำไร' ทำนา ทำสวน	ค้าขาย	ข้าราชการ อื่น ๆ	รับจ้าง	ครู
	ร้อยละ	28.57	47.00	43.24	20.51	45.79
1. ทำไร' ทำนา ทำสวน	28.57	—	1.905	1.378	0.464	1.609
2. ค้าขาย	47.00	—	—	0.425	1.444	0.141
3. ข้าราชการอื่น ๆ	43.24	—	—	—	1.214	0.249
4. รับจ้าง	20.51	—	—	—	—	1.340
5. ครู		—	—	—	—	—

จากตาราง 29 แสดงว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่ทำให้การเลือกเรียนต่อสายสามัญ
ของนักเรียนแตกต่างกัน เพราะค่า C.R. ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นยอมรับสมมุติฐาน
ข้อที่ 4 ที่ว่า " ไม่มีความแตกต่างกันของสายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนตามองค์ประกอบที่
เกี่ยวกับอาชีพของผู้ปกครอง "

ตาราง 30. แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพของนักเรียนจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง		ทำไร ทานา ทำสวน	ค้าขาย	ข้าราชการ อื่น ๆ	รับจ้าง	ครู
	ร้อยละ	71.45	53.00	56.76	79.49	54.21
1. ทำไร ทานา ทำสวน	71.43	—	2.686 ^{**}	1.878	0.877 [*]	2.139 [*]
2. ค้าขาย	53.00	—	—	0.474	2.638 ^{**}	0.148
3. ข้าราชการอื่น ๆ	56.76	—	—	—	2.162 [*]	0.282
4. รับจ้าง	79.49	—	—	—	—	2.353 [*]
5. ครู	54.21	—	—	—	—	—

* * ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพของนักเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพทำไร ทานา ทำสวน เลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย และผู้ปกครองอาชีพครู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05 ตามลำดับ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง, หน่วยงาน, พนักงานบริษัท — ธนาคาร, ช่างต่าง ๆ เลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการอื่น แพทย์ — พยาบาล, ตำรวจ — ทหาร, อาชีพค้าขาย และอาชีพครู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05, .01 และ .05 ตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์ห้ปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า " ไม่มีความแตกต่างกันของสายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนตามองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง "

สำหรับอาชีพอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 4 ดังกล่าวแล้ว

ตาราง 31. แสดงการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนจำแนกตามผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา

ผลการเรียนของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา	รวม จำนวน ทั้งสิ้น	สายวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ			
		สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 50 %	21	1	4.76	20	95.24
2. 50 % - 60 %	248	65	26.21	183	73.79
3. 60 % - 70 %	168	71	42.26	97	57.74
4. 71 % - 80 %	104	64	61.54	40	38.46
5. 81 % - 90 %	39	31	79.49	8	20.51
6. 91 % ขึ้นไป	3	3	100.00	—	—
รวม	583	235	40.31	348	59.69

จากตาราง 31 ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จะเลือกสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ แต่ในทางตรงกันข้าม นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ และจากตารางนี้ ปรากฏว่านักเรียนที่มีผลการเรียนตั้งแต่ 91 % ขึ้นไปไม่เลือกเรียนต่อสายอาชีพเลย

ตาราง 32. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายสามัญ
ของนักเรียนจำแนกตามผลการเรียนที่ผ่านมา

ผลการเรียนของนักเรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา		ต่ำกว่า 50 %	50 % - 60 %	61 % - 70 %	71 % - 80 %	81 % - 90 %	90 % ขึ้นไป
	ร้อยละ	4.76	26.21	42.26	61.54	79.49	100.00
1. ต่ำกว่า 50 %	4.76	—	0.485	0.755	1.161	1.751	1.936
2. 50 % - 60 %	26.21		—	1.964	4.042	2.858	2.743
3. 61 % - 70 %	42.26			—	2.239	3.466	2.007
4. 71 % - 80 %	61.54				—	1.749	1.350
5. 81 % - 90 %	79.49					—	0.869
6. 91 % ขึ้นไป	100.00						—

** ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางข้างบนปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลการเรียน 71 % - 80 % เลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ 50 % - 60 % และในระดับ 61 % - 70 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05 ตามลำดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ 81 % - 90 % เลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ 50 % - 60 % และในระดับ 61 % - 70 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ทั้งสองระดับ

นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ 91 % ขึ้นไป เลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ 50 % - 60 % และในระดับ 61 % - 70 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05 ตามลำดับ ผลการวิเคราะห์นี้ ยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า "นักเรียนที่มีผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมาต่างกัน จะ เลือกสายวิชาเรียนต่างกัน " สำหรับข้ออื่น ๆ ยอมรับสมมุติฐาน ข้อที่ 5 ดังกล่าวข้างต้น

ตาราง 33. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของการเลือกเรียนต่อสายอาชีพ
ของนักเรียน จำแนกตามผลการเรียนที่นำมา

ผลการเรียนของนักเรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา		ต่ำกว่า 50 %	50 % 60 %	61 % 70 %	71 % 80 %	81 % 90 %	90 % ขึ้นไป
	ร้อยละ	95.24	73.79	57.74	38.46	20.51	—
1. ต่ำกว่า 50 %	95.24	—	*	**	**	**	—
2. 50 % — 60 %	73.79		—	**	**	**	—
3. 61 % — 70 %	57.74			—	*	*	—
4. 71 % — 80 %	38.46				—	0.968	—
5. 81 % — 90 %	20.51					—	—
6. 91 % ขึ้นไป							—

** ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 ปรากฏว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 50 % จะเลือกเรียนสายอาชีพแตกต่างจากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 50 % — 60 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 และแตกต่างจากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 61 % — 70 % 71 % — 80 % และในระดับ 81 % — 90 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 50 % — 60 % จะเลือกเรียนสายอาชีพแตกต่างจากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 61 % — 70 % , 71 % — 80 % และในระดับ 81 % — 90 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 61 % — 70 % จะเลือกเรียนสายอาชีพแตกต่างจากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 71 % — 80 % และระดับ 81 % — 90 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลยอมรับสมมุติฐาน ข้อที่ 5 ที่ว่า " นักเรียนที่มีผลการศึกษา ในปีการศึกษาที่ผ่านมาต่างกัน จะเลือกสายวิชาเรียนต่างกัน

สำหรับนักเรียนที่มีผลการศึกษาระดับ 71 % – 80 % จะเลือกเรียนสายอาชีพ ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีผลการศึกษาระดับ 81 % – 90 % ดังนั้นปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 5 ดังกล่าวข้างต้น

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3 ได้ว่า

1. ผู้ปกครองนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าครู แต่ไม่แตกต่างจากเพื่อนของนักเรียนมาก สำหรับครูและเพื่อนของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียนพอ ๆ กัน

2. นักเรียนชายเลือกเรียนต่อสายสามัญน้อยกว่านักเรียนหญิง

3. การเลือกเรียนสายสามัญของนักเรียนแต่ละโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นโรงเรียนอนันตนารักษ์กับโรงเรียนสุวรรณวิทยาท่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น .05

4. การเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนโรงเรียนสุวรรณวิทยาท่างกันจากโรงเรียนอุดมครุณี โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์และโรงเรียนอนันตนารักษ์ที่ระดับความเชื่อมั่น .05, .05 และ .01 ตามลำดับ โรงเรียนเมืองเซลิ้งแตกต่างจากโรงเรียนอนันตนารักษ์ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 นั้นไม่แตกต่างกัน

5. ไม่มีความแตกต่างของการเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพ เมื่อพิจารณาตามรายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเคื้อนโดยประมาณ

6. ไม่มีความแตกต่างของการเลือกเรียนสายสามัญ เมื่อพิจารณาตามอาชีพของผู้ปกครอง และการเลือกเรียนสายอาชีพ มีความแตกต่างกันระหว่างอาชีพทำไร่ ทำสวน กับอาชีพค้าขายและอาชีพครูที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05 ตามลำดับ อาชีพรับจ้างมีความแตกต่างจากอาชีพครู อาชีพรับราชการอื่น แพทย์ – พยาบาล ตำรวจ – ทหาร และอาชีพค้าขาย ที่ระดับความเชื่อมั่น .05, .05 และ .01 ตามลำดับ นอกจากที่กล่าวแล้วนี้ไม่มีความแตกต่างกันของการเลือกสายอาชีพ

7. ผลการศึกษาในปีการศึกษามากกว่าจะมีอิทธิพลทำให้นักเรียนเลือกสายสามัญ หรือ อาชีพต่างกัน นักเรียนที่มีผลการศึกษากำหนดแนวโน้มที่จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ ส่วนนักเรียนที่มีผลการศึกษากำหนดเลือกเรียนสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้ปกครองปรากฏผล ดังต่อไปนี้

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังผู้ปกครองจำนวน 627 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 478 ฉบับ เมื่อคัดแบบสอบถามเฉพาะที่คำตอบสมบูรณ์ ใช้ศึกษาได้มีจำนวน 475 คน คิดเป็นร้อยละ 75.76 ซึ่งถือว่า สามารถใช้เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรได้

ตาราง 34. แสดงจำนวนผู้ปกครองจำแนกตามประเภทอาชีพ

อาชีพผู้ปกครอง	จำนวนรวมทั้งสิ้น 475 คน	คิดเป็นร้อยละ 100
1. ทำไร่ ทำนา ทำสวน	95	20.00
2. แพทย์ - พยาบาล	4	0.84
3. ตำรวจ - ทหาร	23	4.84
4. ค้าขาย	176	37.05
5. รับจ้าง	14	2.95
6. พนักงานบริษัท - ธนาคาร	7	1.47
7. ช่างต่าง ๆ	7	1.47
8. ครู	102	21.47
9. ข้าราชการแผนกอื่น ๆ	47	9.89
10. อาชีพอื่น ๆ	—	—

จากตาราง 34 ผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 475 คน ประกอบอาชีพค้าขาย 176 คน หรือร้อยละ 37.05 อาชีพครู 102 คน หรือร้อยละ 21.47 อาชีพทำไร่ทำนา ทำสวน 95 คน หรือร้อยละ 20.00 ส่วนอาชีพอื่นมีจำนวนน้อย

ตาราง 35. แสดงรายได้ของผู้ปกครองในกลุ่มตัวอย่างต่อเนื่องโดยประมาณ

รายได้ของผู้ปกครองต่อเนื่อง	จำนวน
	ร้อยละ
1. ตั้งแต่ 1000 บาทลงมา	36.63
2. 1050 - 1250 บาท	17.89
3. 1300 - 1500 บาท	12.21
4. 1600 - 1800 บาท	8.84
5. 1900 - 2100 บาท	6.32
6. 2200 - 2400 บาท	3.58
7. 2500 - 2700 บาท	4.21
8. 2800 - 3100 บาท	4.00
9. 3200 - 3400 บาท	1.89
10. 3500 - 3700 บาท	0.84
11. 3800 - 4000 บาท	1.05
12. 4000 บาทขึ้นไป	2.32
รวม	100.00

จากตารางข้างบนนี้ รายได้ของผู้ปกครองตั้งแต่ 1000 บาทลงมาต่อเนื่อง มีจำนวนมากที่สุดคือ 174 คน หรือร้อยละ 36.63 รายได้ 3500 - 3700 บาทต่อเนื่อง มีน้อยที่สุดคือร้อยละ .08; เท่านั้น เมื่อพิจารณาผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีรายได้ประมาณ 2100 บาทต่อเนื่องลงมา

ตาราง 36. แสดงความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนเรียนต่อ จำแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	รวม	ความมุ่งหวังของผู้ปกครอง				สาขาวิชาที่ต้องการให้เรียนต่อ			
		ให้เรียนต่อ		ไม่ให้เรียนต่อ		สายสามัญ		สายอาชีพ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. สุโขทัยวิทยาคม	68	66	97.06	2	9.94	29	43.94	37	56.06
2. อุดมครุณี	62	61	98.39	1	1.61	29	49.18	41	50.82
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	97	89	91.75	8	8.25	42	47.19	47	52.81
4. สวรรควิทยา	111	104	93.69	7	6.31	26	25.00	78	75.00
5. อนันตนารี	84	82	97.62	2	2.38	38	46.34	44	53.60
6. เมืองเฉลิมยง	53	49	92.45	4	7.55	19	38.78	30	61.22
รวม	475	451	94.95	24	5.05	184	40.80	267	59.20

จากตารางข้างบนนี้ ผู้ปกครองจำนวน 475 คน มุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อจำนวน 451 คน หรือร้อยละ 94.95 และต้องการจะให้เรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ

ตาราง 37. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของสายสามัญกับสายอาชีพ
ซึ่งผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนเลือกเรียนต่อ

สาขาวิชาที่ผู้ปกครองต้องการ ให้นักเรียนเลือกเรียนต่อ	จำนวน		$P_1 - P_2$	$\sigma_{P_1 - P_2}$	C.R.
	คน	ร้อยละ			
1. สายสามัญ	184	40.80	18.40	4.787	** 3.843
2. สายอาชีพ	267	59.20			
รวม	451	100			

** ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 ผู้ปกครองของนักเรียนต้องการให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ดังนั้น
ปฏิเสธสมมุติฐาน ข้อที่ 6 ที่ว่า " ผู้ปกครองของนักเรียนที่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อสายสามัญ
กับต้องการให้เรียนต่อสายอาชีพมีจำนวนเท่ากัน "

ตาราง 38. แสดงเหตุผลที่ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ

ข้อที่	เหตุผลที่ไม่ให้เรียนต่อ	จำนวนผู้ปกครอง	
		คน	ร้อยละ
1.	เรียนจบ ม.ก.3 แล้วก็เพียงพอที่จะประกอบอาชีพได้ ไม่ต้องเรียนต่ออีก	9	37.50
2.	ไม่มีทุนทรัพย์ส่งเสียได้เพราะมีบุตรหลายคน ที่ต้องเรียน	9	37.50
3.	ต้องการให้ออกมาประกอบอาชีพของครอบครัว	6	25.00
	รวม	24	100

จากตาราง 38 ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ มีเหตุผลว่า จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็เพียงพอแก่การประกอบอาชีพได้ ไม่มีทุนทรัพย์ส่งเสียได้ เพราะมีบุตรหลายคน และต้องการให้ออกมาประกอบอาชีพของครอบครัว

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 4 ไว้ดังนี้

1. จำนวนผู้ปกครองที่ใช้ศึกษาจำนวน 475 คน หรือร้อยละ 75.76 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น
2. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย อาชีพครู และอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน
3. ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละประมาณ 2100 บาท ลงมา
4. ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อ ร้อยละ 94.95 มีผู้ปกครองจำนวนน้อยที่ไม่ต้องการจะให้นักเรียนเรียนต่อ
5. ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 5

ตาราง 39. แสดงระดับการศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อ
จากแนกตามโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	รวมทั้งสิ้น	ระดับการศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวัง			
		ระดับอุดมศึกษา		ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. สุโขทัยวิทยาคม	66	52	78.79	14	21.21
2. อุดมครุณี	61	47	77.05	14	22.95
3. ศรีสาโรงชนูปถัมภ์	89	71	79.78	18	20.22
4. สวรรควิทยา	104	74	71.15	30	28.85
5. อนันตนารี	82	77	93.90	5	6.10
6. เมืองเชลียง	49	31	63.27	18	36.73
รวม	451	352	78.05	99	21.95

จากตารางข้างบน จำนวนผู้ปกครองที่มุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อทั้งสิ้น 451 คน ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 352 คน หรือร้อยละ 78.05 ต้องการให้เรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาจำนวน 99 คน หรือร้อยละ 21.95 เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนันตนารี จำนวน 77 คน หรือร้อยละ 93.90 ต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา

ตาราง 40. แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของระดับอุดมศึกษากับระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อ

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้ปกครอง		$F_1 - P_2$	$\sigma_{P_1 - P_2}$	C.R.
	กน	ร้อยละ			
1 ระดับอุดมศึกษา	352	78.05	56.10	5.475	** 10.246
2. ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	99	21.95			
รวม	451	100			

** ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 40 ค่า C.R. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่าผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้ นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 7 ที่ว่า " ผู้ปกครองที่ต้องการให้ นักเรียนเรียนต่อระดับ อุดมศึกษามีจำนวนเท่ากับ ผู้ปกครองที่ต้องการให้ นักเรียนเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา "

ตาราง 41. แสดงสาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาตามความมุ่งหวังของผู้ปกครอง

อันดับที่	สาขาวิชาในระดับอุดมศึกษา	จำนวน	
		คน	ร้อยละ
1	วิชาการศึกษา (วิทยาลัยวิชาการศึกษา)	138	39.20
2	แพทยศาสตร์	46	13.07
3	วิชาการบัญชี	20	5.68
	วิทยาลัยเทคนิค	20	5.68
4	พาณิชยศาสตร์	18	5.11
	พยาบาลปริญา, อนุปริญา	18	5.11
	เกษตรกรรม (วิทยาลัย)	18	5.11
5	เกษตรศาสตร์	15	4.23
6	รัฐศาสตร์	14	3.98
7	อักษรศาสตร์	9	2.56
8	วิศวกรรมศาสตร์	7	1.99
9	วิชาพลศึกษา (วิทยาลัย)	6	1.70
	วิชาการค้า (วิทยาลัย)	6	1.70
	วิชาการทหาร, ตำรวจ	6	1.70
10	สถาปัตยกรรมศาสตร์	4	1.14
11	ครุศาสตร์	2	0.57
	นิติศาสตร์	2	0.57
	ศิลปศาสตร์	2	0.57
12	วิทยาศาสตร์	1	0.28
	รวม	352	100

จากตาราง 41 ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในสาขาวิชาการศึกษา ในระดับวิทยาลัยวิชาการศึกษา มากที่สุดจำนวน 138 คน หรือร้อยละ 39.20 สอดคล้องกับความต้องการเรียนต่อของนักเรียน

ตาราง 42. แสดงอันดับของสาขาวิชาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อ
ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

อันดับที่	สาขาวิชาในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา	จำนวน	
		คน	ร้อยละ
1	ครู ป.กศ., ป.ป., หรือ พละนาถัย	55	55.56
2	เกษตรกรรม	8	8.08
	ช่างกล	8	8.08
	พาณิชย, บัญชี, และ เลขานุการ	8	8.08
3	ช่างไฟฟ้า	4	4.04
	ตำรวจ (โรงเรียน)	4	4.04
4	พยาบาล	3	3.03
5	ช่างก่อสร้าง	2	2.02
	ช่างยนต์	2	2.02
6	นคองครรภ์ อนาถัย	1	1.01
	ช่างฝีมือทหาร	1	1.01
	กหกรรมศิลป์	1	1.01
	ศิลปการ	1	1.01
	การช่างสตรี, การช่างชาย	1	1.01
	รวม	99	100

จากตาราง 42 สาขาวิชาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อในระดับต่ำกว่า
อุดมศึกษา มากที่สุดคือ ครู ป.กศ., ป.ป., หรือ พละนาถัยจำนวน 55 คน หรือร้อยละ
55.56

จากวิเคราะห์เหตุผลของผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อ ปรากฏผลดังตาราง 43
 ตาราง 43. แสดงเหตุผลสำคัญ 5 อันดับของผู้ปกครองแจกแจงตามจำนวนคำร้อยละ
 ของแต่ละอันดับ

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ				
		จำนวนร้อยละของอันดับที่				
					5	
1.	ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพได้ควย วิชาอาชีพนั้น	32.71	12.15	8.88	5.14	7.94
		32.71	12.15	8.88	5.14	7.94
2.	ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพควย วิชาที่ข้าพเจ้ามุ่งหวังไว้	21.59	19.38	6.17	8.37	7.93
3.	เพราะวิชานั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเรียนสำเร็จแล้วหางานทำง่ายและ เป็นงานที่มีความก้าวหน้าดี	24.45	13.10	12.66	8.73	8.30
4.	เพราะข้าพเจ้าต้องการให้เด็กใช้วิชาอาชีพนั้นประกอบอาชีพทาง การเกษตร	22.22	20.00	11.11	15.56	6.67
5.	เพราะข้าพเจ้าชอบอาชีพที่ใช้วิชานั้นจึงต้องการให้เด็กเรียน วิชานั้น เพื่อออกมาประกอบอาชีพที่ข้าพเจ้าชอบ	10.08	15.97	14.29	5.88	9.21
6.	เพราะข้าพเจ้ามีอาชีพที่ใช้วิชานั้นจึงต้องการให้เด็กของข้าพเจ้า เรียนวิชานั้น	11.76	8.82	11.76	7.35	8.52
7.	ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติจึงมุ่งหวัง ให้เรียนวิชานั้น	9.05	9.46	13.17	13.58	7.41
8.	ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีโอกาสได้ศึกษาวิชาการชั้นสูง เพื่อจะ ได้ทำประโยชน์ให้แก่ชุมชนและประเทศชาติ	10.70	16.46	14.81	12.35	8.23
9.	ปัจจุบันประเทศชาติต้องการคนที่มีความรู้ในสาขาวิชาที่ข้าพเจ้า มุ่งหวังจะให้เด็กของข้าพเจ้าเรียนเป็นจำนวนมาก เมื่อเรียน จบแล้ว หางานทำได้ง่าย	5.38	17.46	10.58	12.70	13.76

ตาราง 43. (ต่อ)

เหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ

ข้อที่

เหตุผล

10. ต้องการให้ออกมาประกอบอาชีพดังเช่นตระกูล ของข้าพเจ้าเคยทำสืบต่อกันมา	1.61	8.06	9.68	11.29	9.68
11. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กใช้วิชานั้นมาประกอบอาชีพที่สามารถช่วยเหลือคนยากจนได้	5.59	11.19	14.69	15.38	3.50
12. ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชานี้สามารถทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมและประเทศชาติได้มากที่สุด	16.67	12.88	14.77	10.98	10.61
13. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กได้ใช้วิชานั้นเพื่อทำงานที่สามารถเป็นผู้นำของชุมชนในโอกาสต่อไป	0.88	7.02	2.63	6.14	13.16
14. ต้องการให้เด็กของข้าพเจ้าใช้วิชานั้นประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ	6.99	11.29	13.44	9.14	6.29
15. เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า วิชานั้นเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของเด็ก	12.55	10.12	11.74	14.17	12.15
16. ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชาอาชีพนี้เหมาะสมกับเพศของเด็กอย่างยิ่งจึงต้องการให้เรียน	4.91	10.43	7.98	8.59	11.66
17. ข้าพเจ้าได้ปรึกษาเด็กอยู่แล้ว เด็กต้องการที่จะเรียนวิชานี้ เพราะเด็กชอบวิชานี้มาก	7.48	9.35	11.68	13.55	9.81
18. เนื่องจากสุขภาพเด็กไม่ดีนัก คิดว่าจะเรียนชั้นสูง ๆ ไม่ได้จึงต้องการให้เรียนวิชานี้	7.27	1.82	5.45	10.91	9.0

ตาราง 43. (ต่อ)

ข้อที่	เหตุผล	เหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ จำนวนร้อยละของอันดับที่				
		1				
19.	ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชานี้ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากนัก จึงต้องการให้นักเรียนเรียน	1.75	3.51	0.53	9.65	9.65
20.	เพราะข้าพเจ้าคิดว่าเด็กไม่สามารถจะเรียนในชั้น ม.ศ.4 - 5 สายสามัญได้	2.94	7.84	7.84	0.78	9.80
21.	เพราะข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีการศึกษาและอาชีพ เหมือนพี่ ๆ ของเขา	—	5.56	9.26	2.96	2.96
22.	เพราะนิสัยของเด็กเหมือนกับวิชานั้น ประกอบด้วยการเรียน ของเด็กไม่คือพอที่จะเรียนสาขาวิชาอื่น ข้าพเจ้าจึงมุ่งหวัง จะให้เรียนต่อในวิชานั้น	3.54	4.42	8.85	15.04	5.04
23.	เพราะพิจารณาแล้วเห็นว่า เด็กเรียนอ่อนสายวิชาการมาก จึงต้องการให้เรียนทางช่าง	7.69	7.69	5.77	5.77	5.62
24.	เพราะข้าพเจ้ามีบุตรธิดาหลายคน ต้องส่งเสียคนอื่น ๆ บ้าง จึงต้องการให้เรียนวิชานี้	7.95	6.82	7.95	13.64	10.23
25.	เพราะข้าพเจ้ามีทุนน้อย ถ้าให้เรียนในชั้นอุดมศึกษาเกรงว่า จะไม่มีทุนส่งให้เรียนจนสำเร็จได้	9.38	7.81	7.03	7.81	34.38
26.	ข้าพเจ้าคิดว่า ให้เด็กเรียนสาขาวิชานี้สามารถขอทุนรัฐบาล หรือจากองค์กรและธนาคารต่าง ๆ ได้ ทำให้ไม่เปลือง ค่าใช้จ่ายในการเรียน	34.15	4.88	4.88	4.88	12.2
27.	เหตุผลอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้วก็ (โปรดระบุเหตุผลนั้น ๆ)					

จากตาราง 43 เมื่อเรียงลำดับเหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่หนึ่งตามจำนวนคำร้อยละ
ปรากฏเหตุผลความมุ่งหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนต่อของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ ดังต่อไปนี้

- ข้อที่ 1 คิดว่าให้เด็กเรียนสาขาวิชานี้สามารถขอทุนรัฐบาลหรือจากองค์กร และ
ธนาคารต่าง ๆ ได้ทำให้ไม่เปลืองค่าใช้จ่ายในการเรียน ร้อยละ 34.15
- ข้อที่ 2 ต้องการให้เด็กมีวิชาชีพที่สามารถประกอบอาชีพได้ควย วิชาอาชีพนั้น
ร้อยละ 32.71
- ข้อที่ 3 วิชาที่เรียนสำเร็จแล้วหางานทำได้ง่ายและเป็นงานที่มีความก้าวหน้าดี
ร้อยละ 24.45
- ข้อที่ 4 เพราะต้องการให้เด็กใช้วิชาอาชีพนั้น ประกอบอาชีพทางการค้าขาย
ร้อยละ 22.22
- ข้อที่ 5 ต้องการให้เด็กมีความก้าวหน้า ง่ายการประกอบอาชีพควยวิชา
อาชีพที่ใ้มุ่งหวังไว้ ร้อยละ 21.59
- ข้อที่ 6 เห็นว่าวิชาชีพนี้สามารถทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม และประเทศชาติ
ได้มากที่สุด ร้อยละ 16.67
- ข้อที่ 7 เพราะเห็นว่าวิชานั้นเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของเด็ก
ร้อยละ 12.55
- ข้อที่ 8 เพราะมีอาชีพที่ใช้วิชานั้น จึงต้องการให้เด็กเรียนวิชานั้น
ร้อยละ 11.76
- ข้อที่ 9 ต้องการให้เด็กได้ศึกษาวิชาอาชีพขั้นสูง เพื่อจะได้ทำประโยชน์ให้แก่
ชุมชนและประเทศชาติ ร้อยละ 10.70
- ข้อที่ 10 เพราะชอบอาชีพที่ใช้วิชานั้น จึงต้องการให้เด็กเรียนวิชานั้นเพื่อออกมา
ประกอบอาชีพที่ชอบ ร้อยละ 10.08

สรุปได้ว่า ผู้ปกครองพิจารณาเหตุผลที่จะให้นักเรียนเรียนต่อจากทุนทรัพย์ที่จะส่งเสียให้นักเรียนได้เรียน ความสามารถที่จะสำเร็จออกมาประกอบอาชีพโดยใช้วิชาอาชีพนั้น โอกาสในการที่จะได้งานทำภายหลังเรียนสำเร็จแล้ว ความก้าวหน้าเนื่องจากการประกอบอาชีพจากวิชานั้น คุณประโยชน์ของวิชาชีพต่อส่วนรวมและประเทศชาติ ความเหมาะสมกับระดับสติปัญญาของเด็ก มีเพียงส่วนน้อยที่ต้องการให้เรียนต่อ เพราะเป็นความประสงค์ส่วนตัวของผู้ปกครอง

ตาราง 44. แสดงความมุ่งหวังของผู้ปกครองต่อบริการสำคัญ ที่โรงเรียนควรจัดให้มีขึ้น
แจกแจงตามจำนวนโรงเรียน

บริการต่าง ๆ ที่โรงเรียน ควรจัดเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
	สุโขทัย		อุตรดิตถ์		ศรีสะเกษ		สรวง		อนันตนา		เมืองเซียง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. จัดบริการแนะแนวทาง ศึกษาต่อของนักเรียน ให้แก่ นักเรียนและ ผู้ปกครอง	35	15.15	28	12.12	57	24.68	45	29.48	40	17.32	26	11.26
2. จัดสอนพิเศษให้แก่ นักเรียนเป็นรายวิชา ในวันหยุดหรือวันเสาร์ อาทิตย์	30	11.24	31	11.61	67	25.09	61	22.85	45	16.85	33	12.36
3. จัดบริการช่วยเหลือ นักเรียนที่จบ ม.ศ.3 แล้ว และไม่มีที่เรียนต่อ ให้มีโอกาสได้เรียน	31	11.65	42	15.79	60	22.56	56	21.05	47	17.67	30	11.28
4. จัดหารถโดยสารไว้เป็น สมบัติของโรงเรียนเพื่อ รับส่งนักเรียนเอง	12	16.44	10	13.70	12	16.44	21	28.77	15	20.55	3	4.11

ตาราง 44. (ต่อ)

บริการต่าง ๆ ที่โรงเรียน ควรจัดเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
	สุโขทัย		อุตรดิตถ์		ศรีสะเกษ		สวรรค		อนันตนารี		เมืองเซียง	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
5. จัดทดสอบความถนัด และความสนใจของ นักเรียน เพื่อแจ้งให้ ผู้ปกครองทราบว่า ควรจะส่งเสริมให้ นักเรียนได้เรียนต่อ ในสาขาวิชาใดจึงจะ เหมาะสมกับนักเรียน	31	12.25	41	16.21	45	17.79	53	20.95	55	21.74	28	11.07
6. การจัดสร้างหอพัก สำหรับนักเรียนที่อยู่ไกล เพื่อจะได้พักอาศัยใน การศึกษา	14	7.33	30	15.71	41	21.47	40	20.94	50	26.18	16	8.38

ตาราง 44. (ต่อ)

บริการต่าง ๆ ที่โรงเรียน ควรจัดเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
	สุโขทัย		อุตรดิตถ์		ศรีสะเกษ		สวรรณ		อนันตนา		เมืองเซียง	
	วิทยาคม				ชนูปถัมภ์		วิทยา					
	คน	ร้อยละ	คน		คน		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
7. จัดหาทุนการศึกษาให้แก่ เด็กยากจนหรือเด็กที่มี พี่น้องกำลังศึกษาอยู่ หลายคน แต่เรียนดี	19	7.98	33	13.87	53	22.27	61	25.63	43	18.07	29	12.18
8. จัดกวาดวิชาภายหลัง สอบไล่แล้ว เพื่อให้ นักเรียนพร้อมที่จะสอบ เข้าเรียนต่อได้	17	11.26	17	11.26	35	23.18	28	18.54	32	21.19	22	14.57
9. การจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตรที่ส่งเสริมให้ นักเรียนเป็นพลเมืองดี และส่งเสริมสติปัญญา ให้หลากหลาย	10	7.04	20	14.08	24	16.90	34	23.94	29	20.42	25	17.61

ตาราง 44. (ต่อ)

บริการต่าง ๆ ที่โรงเรียน ควรจัดเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
	สุโขทัย		อุคมครุณี		ศรีสำโรง		สวรรค		อนันตนารี		เมืองเขลียง	
	วิทยาคม				ชนูปถัมภ์		วิทยา					
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
10. จัดสอนวิชาอาชีพให้ นักเรียนสามารถ ประกอบอาชีพได้ เมื่อ นักเรียนเรียนสำเร็จ จากโรงเรียนแล้ว	2	1.90	12	11.43	35	33.33	26	24.76	19	18.10	11	10.48
11. เปิดสอนวิชาชีพระยะสั้น สำหรับนักเรียนที่จบชั้น ป.4 หรือ ป.7 เพื่อให้ ออกประกอบอาชีพต่อไป	3	9.09	3	9.09	14	42.42	5	15.15	7	21.21	1	3.03
12. จัดบริการอาหาร กลางวัน โดยควบคุมให้ การจัดอาหารนั้นเพื่อ ประโยชน์แก่เด็กจริง ๆ	6	9.52	11	17.46	15	23.81	19	30.16	7	11.11	5	7.94
13. ขาดเจ้าหน้าที่บริการ ต่าง ๆ ของโรงเรียน ที่มีอยู่แล้วเหมาะสม ไม่จำเป็นจะต้องปรับ- ปรุงหรือจัดเพิ่มอีก	—	—	2	18.18	3	27.27	2	18.18	2	18.18	2	18.18

ตาราง 44. (ต่อ)

บริการต่าง ๆ ที่โรงเรียน ควรจัดเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้	โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง											
	สุโขทัย		อุคมครบุรี		ศรีสำโรง		สวรรค		อนันตนารี		เมืองเซียง	
	วิทยาคม				ชนูปถัมภ์		วิทยา					
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
14. ข้าพเจ้ายังไม่ทราบว่า โรงเรียนนี้มีบริการใด ใด ให้แก่เด็กเรียน บ้าง ?	5	10.64	8	17.02	7	14.89	12	25.53	7	14.89	8	17.02

จากตาราง 44 เมื่อพิจารณาเป็นส่วนใหญ่ บริการสำคัญที่ควรจัดเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
จำนวน 6 ประการ คือ

1. จัดสอนพิเศษให้แก่เด็กเรียนเป็นบางวิชาในวันหยุดหรือวันเสาร์อาทิตย์
2. จัดบริการช่วยเหลือนักเรียนที่จบ ม.ศ.3 แล้วและไม่มีที่เรียนให้มีโอกาสได้เรียนต่อ
3. จัดทดสอบความถนัดและความสนใจของนักเรียน เพื่อแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่า ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนต่อในสาขาวิชาใด จึงจะเหมาะสมกับนักเรียน
4. จัดหาทุนการศึกษาให้แก่เด็กยากจน หรือเด็กที่มีพี่น้องกำลังศึกษาอยู่หลายคนแต่เรียนดี
5. จัดบริการแนะแนวทางการศึกษาของนักเรียน ให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง
6. ควรจัดสร้างหอพักสำหรับนักเรียนที่อยู่ไกล เพื่อจะได้พักอาศัยในการศึกษา

ตาราง 45. แสดงความมั่นใจในการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครอง แจกแจง
ตามจำนวนโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนผู้ปกครอง ที่ตอบ	ความมั่นใจของผู้ปกครองในการตอบแบบสอบถาม					
		มั่นใจมากที่สุด		มั่นใจพอสมควร		รู้สึกว่ายังไม่แน่ใจที่ตอบ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
1. สุโขทัยวิทยาคม	68	31	45.59	36	52.94	1	1.47
2. อุดมครุณี	62	17	27.42	45	72.58	—	—
3. ศรีสำโรงชนูปถัมภ์	97	31	31.96	60	61.86	6	6.19
4. สวรรควิทยา	111	33	29.73	69	62.16	9	8.11
5. อนันตนารี	84	34	40.48	47	55.95	3	3.57
6. เมืองเซลิ้ง	53	31	58.49	20	37.74	2	3.77
รวม	475	177	37.26	277	58.32	21	4.42

จากตาราง 45 ผู้ปกครองที่ตอบว่ามั่นใจมากที่สุดจำนวน 177 คน หรือร้อยละ 37.26 ตอบว่ามั่นใจพอสมควรจำนวน 277 คน หรือร้อยละ 58.32 แสดงว่าผู้ปกครองตอบแบบสอบถามด้วยความมั่นใจ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 5 ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01
2. สาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อเป็นอันดับหนึ่ง มีจำนวนมากที่สุดคือ วิชาการศึกษาหรือวิทยาลัยครู สำหรับในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา สาขาวิชาที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อ คือ ครู ป.กศ., ป.ป. หรือพลานามัยมีจำนวนมากที่สุด เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนวิชา หนึ่ง ทั้งในระดับอุดมศึกษาและระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก
3. เหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนได้เรียนต่อ ผู้ปกครองพิจารณาจากทุนทรัพย์ที่จะส่งเสียให้นักเรียนเรียนต่อ ความสามารถที่จะออกมาประกอบอาชีพโดยอาศัยวิชานั้น โอกาสในการทำงาน ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ และประโยชน์ของอาชีพนั้นต่อส่วนรวม ความเหมาะสมกับระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น
4. สำหรับบริการสำคัญที่ควรจัด เพื่อส่งเสริมการศึกษาได้แก่ การสอนพิเศษในวันหยุดราชการ, จัดช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนต่อ, จัดทดสอบความถนัด, ความสนใจนักเรียน, จัดหาทุน, จัดบริการแนะแนวและจัดสร้างหอพัก เป็นต้น
5. ผู้ปกครองชอบแบบสอบถามด้วยความมั่นใจค่อนข้างมาก

การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 6

ตาราง 46. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายสามัญ
ของผู้ปกครองกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ความมุ่งหวังของการ ศึกษาต่อในสายสามัญ	จำนวน รวม	จำนวน		$P_1 - P_2$	$\sigma_{P_1 - P_2}$	C.R.
		คน	ร้อยละ			
1. ผู้ปกครอง	451	184	40.80	0.49	4.889	0.1002
2. นักเรียน	583	235	40.31			

จากตารางข้างบน ผลปรากฏว่า ค่า C.R. ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น
ยอมรับสมมุติฐาน ข้อที่ 8 ที่ว่า " ผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเลือกเรียนต่อสายสามัญ
มีจำนวนเท่ากับนักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายสามัญ "

ตาราง 47. แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการเลือกสายอาชีพ
ของผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ความมุ่งหวังของการ ศึกษาต่อในสายอาชีพ	จำนวน รวม	จำนวน คน ร้อยละ	$P_1 - P_2$	$\sigma_{P_1 - P_2}$	C.R.
1. ผู้ปกครอง	451	267 59.20	0.49	6.709	0.0730
2. นักเรียน	583	348 59.69			

ผลจากตาราง 47 ปรากฏว่า ค่า C.R. ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความมุ่งหวังของผู้ปกครองกับการเลือกเรียนของนักเรียน ในสายอาชีพไม่แตกต่างกัน
ดังนั้น ยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 9 ที่ว่า " ผู้ปกครองที่มุ่งหวัง ให้นักเรียนเรียนต่อสายอาชีพ
มีจำนวนเท่ากับนักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพ "

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 6 ได้ว่า

ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างความมุ่งหวังของผู้ปกครองกับนักเรียน ต่อการเลือก
สายสามัญและสายอาชีพ

อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ความมุ่งหมายที่สำคัญประการแรกของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ก็คือต้องการจะศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนสายสามัญ หรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัยปีการศึกษา 2512 และนักเรียนที่เลือกเรียนแต่ละสายวิชานั้นเกณฑ์พิจารณาในการเลือกเรียนต่อ เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับ เพศ โรงเรียน รายได้ และอาชีพของผู้ปกครอง ตลอดจนผลการศึกษาของนักเรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา มีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ในจำนวนการเลือกสายวิชาเพื่อเรียนต่อของนักเรียน

ความมุ่งหมายประการที่สอง ก็คือ ต้องการศึกษามุ่งหวังของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการเรียนต่อของนักเรียน และเหตุผลที่หวังจะให้ นักเรียนได้เรียนต่อในสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจนบริการที่โรงเรียนควรจัดเพื่อส่งเสริมการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัย

ผลของการศึกษาวิจัยนี้ ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสุโขทัยปีการศึกษา 2512 จากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลจำนวน 6 โรงเรียน และผู้ปกครองของนักเรียนดังกล่าว

การอภิปรายผลกระทำตามลำดับต่อไปนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดสุโขทัยปีการศึกษา 2512 จำนวน 627 คน จากโรงเรียนจำนวน 6 โรง ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 589 คน หรือร้อยละ 93.94 ถือว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรของนักเรียนในจังหวัดสุโขทัยได้

ผู้ปกครองของนักเรียนมีอาชีพค้าขายมากที่สุด ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เด็กในเมืองที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขายมีความสนใจในการศึกษามากกว่าเด็กที่ผู้ปกครองที่มีอาชีพอย่างอื่น หรืออาจกล่าวได้ว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายสามารถส่งเสียให้บุตรหลานได้ศึกษาเล่าเรียนได้มากกว่าอาชีพอื่น ๆ

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ประมาณเดือนละ 1800 บาทลงมา ซึ่งต่ำกว่าที่ผู้ปกครองได้ระบุไว้จากแบบสอบถามของผู้ปกครองประมาณเดือนละ 300 บาท

นักเรียนส่วนใหญ่มีผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาอยู่ในระดับ 50 % – 80 % มากที่สุด เมื่อคิดเฉลี่ยโดยประมาณแล้ว ผลการศึกษาของนักเรียนจะอยู่ในระดับ 65 % กล่าวได้ว่า ผลการศึกษาของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนชายในกลุ่มตัวอย่างสอบได้คะแนนมากที่สุดคือนหะวควิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนนักเรียนหญิงสอบได้คะแนนมากที่สุดในหมวดภาษาไทย อาจเป็นเพราะนักเรียนชายสนใจและถนัดทางวิทยาศาสตร์และการสอนของครูมีประสิทธิภาพดีพอ ส่วนนักเรียนหญิงนั้นมีความสนใจในด้านภาษามากกว่านักเรียนชาย ประกอบกับการสอนของครูมีประสิทธิภาพดี สำหรับนักเรียนชายที่วิชาภาษาอังกฤษไม่ดีนั้น อาจจะเป็นเพราะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ดีมาแต่ชั้นต้น ๆ หรือเป็นเพราะการสอนและการทดสอบของครูยังขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น โรงเรียนจึงน่าจะให้ความสนใจเป็นพิเศษในปัญหานี้

นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนต่อภายหลังจบการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว เป็นจำนวนถึงร้อยละ 98.98 แสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความปรารถนาที่จะศึกษาหาความรู้ให้สูงขึ้นต่อไป นักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนต่อในสายอาชีพ มากกว่าสายสามัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ซึ่งได้ผลตรงกันข้ามกับผลการศึกษาของเฉลิมชัย อุบลพงศ์ (1) ซึ่งได้ทำการวิจัยที่จังหวัดชัยนาท แต่ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับรายงานการศึกษาประจำปี 2511 ของกรมวิสามัญศึกษา (2) เกี่ยวกับการสำรวจความต้องการเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั่วประเทศ

(1) เฉลิมชัย อุบลพงศ์ น.ก.

(2) วิสามัญศึกษา, กรม น.ก.

สำหรับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปนั้น ปรากฏว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญ ต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีพ ต้องการเรียนต่อ แต่นักเรียนที่เลือกเรียนทั้งในสายสามัญและสายอาชีพ ต่างก็มุ่งหวังจะศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยทั้ง 2 พวก ทั้งนี้ อาจหมายความว่า นักเรียนที่เลือกเรียนในสายอาชีพและต้องการเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยนั้น ได้ตั้งความมุ่งหวังไว้ทั้ง 2 ระดับคือ ถ้าสอบเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้ก็จะเป็นการดี แต่ถ้าสอบเข้าไม่ได้ก็จะออกประกอบอาชีพตามสาขาวิชาที่ได้เรียนมาได้

สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ ทั้งในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา คือ วิชาการศึกษาหรือวิชาครู เป็นส่วนใหญ่ กล่าวได้ว่า นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของวิชาครูว่า กำลังเป็นที่ต้องการของประเทศในปัจจุบัน

จากแบบสอบถามที่ว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับรายละเอียดในสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อหรือไม่ ปรากฏคำตอบของนักเรียนว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาที่ตนเลือกดีพอสมควร อย่างไรก็ตามผู้เขียนมีความรู้สึกว่ คำถามที่ตั้งไว้นั้นอาจจะยังไม่ได้แจ่มคุณสมบัติของอาชีพแต่ละอาชีพโดยละเอียดพอก็ได้ ถ้าจะมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น อาจจะเป็นข้อสนับสนุนที่มั่นใจได้ว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาที่ตนเลือกเรียน อย่างแท้จริง

จากผลการศึกษาส่วนหนึ่งปรากฏว่า ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเรียนต่อของนักเรียนมากกว่าครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ผลการศึกษานี้สนับสนุนผลการวิจัยของ เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ (4) ที่ว่า นักเรียนเลือกเรียนต่อตามความต้องการของพ่อแม่ผู้ปกครอง แต่การเลือกเรียนต่อดังกล่าวอาจไม่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และไม่เป็นผลดีต่อการเรียนต่อของนักเรียนในอนาคต จากผลการศึกษานี้เป็นที่น่าสังเกตว่า ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ มีบทบาทต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนน้อยมาก ซึ่งตามสภาพความเป็นจริงแล้ว ครูหรืออาจารย์ดังกล่าวแล้วนี้น่าจะมีความสำคัญต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากกว่านี้

(4) เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ น.ก.

นักเรียนชายเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่า นักเรียนชายคำนึงถึงอาชีพมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกเรียนสายสามัญนั้นปรากฏว่า นักเรียนหญิงเลือกเรียนต่อสายสามัญมากกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนหญิงสนใจในวิชาการระดับสูงขึ้นไปมากกว่า ที่จะคิดถึงการประกอบอาชีพเป็นประการแรก

สำหรับการเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนแต่ละโรงเรียนนั้น แตกต่างกันมาก โดยเฉพาะนักเรียนสวรรควิทยาเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าโรงเรียนอุดมครุณี โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์และโรงเรียนอนันตนารี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05, .05 และ .01 ตามลำดับ นักเรียนเมืองเซสียงเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าโรงเรียนอนันตนารีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ส่วนโรงเรียนอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อพิจารณาการเลือกเรียนของนักเรียนดังกล่าวแล้ว โรงเรียนสวรรควิทยาและโรงเรียนเมืองเซสียง น่าจะได้รับการปรับปรุงให้เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมแบบหนึ่งหรือแบบสองหรือควรจะได้จัดวิชาเลือกในโรงเรียนเหล่านี้ ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น และเมื่อพิจารณาตามความเหมาะสมแล้ว โรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัยบางโรงเรียน ควรรวมการดำเนินงานเป็นโรงเรียนเดียวกันได้ เพื่อจะได้ขยายการศึกษาไปตามแนวโน้มของโรงเรียนมัธยมแบบประสม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้โดยประมาณของผู้ปกครองต่อเดือน กับการเลือกสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน ปรากฏว่าไม่ทำให้เกิดความแตกต่างกันของสาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ นอกจากนี้การเลือกเรียนสายสามัญของนักเรียนไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามอาชีพของผู้ปกครอง แสดงว่า อาชีพของผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายสามัญของนักเรียน แต่สำหรับสายอาชีพนั้น อาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมาก นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย และอาชีพครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และ .05 ตามลำดับ นักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้างแล้ว

เรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพค้าขาย อาชีพครู และข้าราชการอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01, .05 และ .05 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน และรับจ้าง คิดถึงอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพอย่างอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของวิชาอาชีพว่ามีคุณประโยชน์ต่อการที่จะดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน

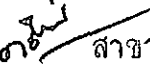
✓ ผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมามีความสำคัญต่อการเลือกสายวิชา ของนักเรียนมาก นักเรียนที่มีผลการศึกษาลงจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาดำ และนักเรียนที่มีผลการศึกษาดำจะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาลง แสดงให้เห็นว่า นักเรียนได้ใช้ผลของการศึกษาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ซึ่งอาจไม่ถูกต้องนักเพราะ " ในปัจจุบันนี้การเรียนวิชาอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษา แตกต่างกับการเรียนวิชาอาชีพในสมัยก่อน ๆ เป็นอันมาก และวิชาอาชีพเป็นจำนวนมากต้องการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และภาษาต่างประเทศสูง เพื่อจะได้เข้าใจในเทคนิคใหม่ ๆ ของวิชาชีพนั้น ๆ ฉะนั้นผู้ที่เรียนวิชาอาชีพ ควรจะได้รับการคัดเลือกในเรื่องระดับสติปัญญาเป็นประการแรก " (5) โดยปรกติเราถือว่า ผลการศึกษาเป็นเครื่องแสดงระดับสติปัญญา ดังนั้น เมื่อนักเรียนที่มีผลการศึกษาดำเลือกเรียนสายอาชีพมา ผลที่ได้จากการศึกษาอาจไม่สนองจุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษากังกล่าวได้

สำหรับผลการศึกษาส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองปรากฏว่า ผู้ปกครองจำนวน 475 คน หรือร้อยละ 75.76 ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาจากแบบสอบถามของนักเรียน อาชีพรองลงไปคือ อาชีพครูรายได้ของผู้ปกครอง ประมาณเดือนละ 2100 บาทลงมา รายได้ของผู้ปกครองจากแบบสอบถามของผู้ปกครองต่างจากของนักเรียนเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนบางคนอาจไม่ทราบแน่นอนว่ารายได้ของผู้ปกครองของตนนั้นมีรายได้แท้จริงเท่าใด จึงเป็นเหตุให้จำนวนรายได้ของผู้ปกครองที่ได้จากแบบสอบถามของนักเรียนแตกต่างจากการตอบแบบสอบถามของผู้ปกครอง

(5) สุกิจ เหล่าสุนทร, คร. วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา หน้า 52.

 ผู้ปกครองมีความมุ่งหวังจะให้นักเรียนเรียนต่อร้อยละ 94.95 แสดงว่าผู้ปกครองมองเห็นความสำคัญของการศึกษาเป็นอันมาก มีผู้ปกครองจำนวนน้อยที่ไม่ประสงค์จะให้ นักเรียนเรียนต่อ เนื่องจากสาเหตุทางค่านทุนทรัพย์ และได้เตรียมอาชีพไว้ให้นักเรียนแล้ว สำหรับสาขาวิชาที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเลือกเรียนค่อนั้น ผู้ปกครองประสงค์จะให้ นักเรียนเลือกเรียนต่อสาขาอาชีพมากกว่าสายสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่น .01 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนคิดถึงการมีอาชีพที่มีความจำเป็นซึ่งตรงกับ ความ คิดของนักเรียนชาย ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น ความคิดเกี่ยวกับการเลือกเรียนสาขาอาชีพ ของผู้ปกครองนี้ เป็นข้อสนับสนุนประการหนึ่งในการปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัด สุโขทัย ให้เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมได้

ผู้ปกครองนักเรียนมุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าระดับต่ำกว่า อุดมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ทั้งนี้ผู้ปกครองอาจมีความมุ่งหวัง จะให้นักเรียนได้มีอาชีพภายหลังจบการศึกษาเป็นประการสำคัญ ดังนั้นเมื่อให้นักเรียนที่เรียน ตามความมุ่งหวังของผู้ปกครองได้เรียนวิชาอาชีพในระดับมัธยมศึกษาไว้บ้าง ถ้าโรงเรียนได้ รับการปรับปรุงให้มีหลักสูตรของมัธยมแบบประสมก็จะสนองความต้องการทั้งสองประการนี้ เพราะถ้านักเรียนสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาไม่ได้ ก็จะสามารถประกอบอาชีพได้ เป็นการสนองความต้องการของผู้ปกครอง ที่ต้องการให้นักเรียนได้ประกอบอาชีพและ สนับสนุนกำลังคนในระดับกลางด้วย

 สาขาวิชาที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อ ทั้งในระดับอุดมศึกษาและในระดับ ต่ำกว่าอุดมศึกษา คือสาขาวิชาการศึกษาหรือวิชาชีพครู แสดงว่าผู้ปกครองในกลุ่มตัวอย่างมอง เห็นความสำคัญของอาชีพครูในปัจจุบันว่า ประเทศชาติกำลังต้องการครูเป็นจำนวนมาก ดังนั้น การเรียนวิชาครูสามารถหางานทำได้ง่าย และแสดงให้เห็นว่าฐานะของครูในสังคมนอกนคร หลวงยัง เป็นที่นิยมยกย่องของประชาชนอยู่เป็นอันมาก

 เมื่อพิจารณาเหตุผลของผู้ปกครองที่มุ่งหวังให้นักเรียนเรียนต่อ เหตุผลเกี่ยวกับทุน ทรัพย์ที่จะส่งเสียให้นักเรียนได้เรียนต่อจนสำเร็จ มีความสำคัญเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความสามารถที่จะออกมาประกอบอาชีพโดยอาศัยวิชาชีพนั้น โอกาสในการทำงานและความ

ก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ จากเหตุผลดังกล่าวสนับสนุนแนวความคิดของผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนวิชาครู เพราะวิชาครูเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงกว่าสาขาวิชาอื่น และเมื่อเรียนจบแล้วหางานทำได้ง่าย และได้รับความรู้ที่ได้เรียนมา

สำหรับบริการสำคัญที่ผู้ปกครองต้องการให้จัดในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัยนั้น ได้แก่การสอนพิเศษแก่นักเรียนในวันหยุดราชการ จัดช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนต่อภายหลังจบการศึกษา จัดทดสอบความถนัดความสนใจของนักเรียน จัดหาทุนสำหรับนักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจน จัดบริการแนะแนวการเรียนต่อ เป็นต้น ดังนั้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัย ควรจัดตั้งบริการแนะแนวที่เคยจัดตั้งไว้แล้วให้ดียิ่งขึ้น บริการแนะแนวจะสามารถสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการปรับตัวของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

สำหรับความแตกต่างของสายสามัญและสายอาชีพที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้นักเรียนเลือกเรียนต่อ กับความต้องการของนักเรียนในการเลือกเรียนต่อสายวิชาดังกล่าวนี้ ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า นักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญพอ ๆ กับความมุ่งหวังของผู้ปกครอง ดังนั้นจึงเป็นข้อสนับสนุนอีกประการหนึ่งของเหตุผลที่ว่า ควรจัดตั้งโรงเรียนมัธยมแบบประสมขึ้นในจังหวัดสุโขทัย หรือ ควรปรับปรุงโรงเรียนมัธยมในจังหวัดสุโขทัยบางโรงเรียน ให้เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมขึ้น เพื่อจะได้สนองความต้องการของชุมชน

บทที่ 6

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเสนอนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้เขียนมีความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มของการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ขอ จังหวัดสุโขทัยว่า จะต้องการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพ
2. เพื่อศึกษาว่า นักเรียนที่เลือกเรียนต่อแต่ละสายวิชานั้น ต้องการจะเรียนต่อ
ในชั้นสูงขึ้นหรือไม่และถ้าต้องการเรียนต่อจะเรียนต่อในสาขาวิชาใดทั้งในระดับอุดมศึกษา
และในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา
3. เพื่อศึกษาองค์ประกอบสำคัญที่เป็นเหตุผลในการเลือกเรียนต่อในสาขาวิชานั้น ๆ
ของนักเรียนว่า มีอะไรบ้าง
4. เพื่อศึกษาว่า ครู ผู้ปกครอง เพื่อน ของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อ
ของนักเรียนมากน้อยเพียงใด
5. เพื่อศึกษาว่า ในการเลือกสายวิชาสามัญและสายอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียนนั้น
มีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด เกี่ยวกับองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ
 - 5.1 เพศ
 - 5.2 โรงเรียน
 - 5.3 รายได้โดยประมาณของผู้ปกครอง
 - 5.4 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 5.5 ผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา
6. เพื่อศึกษาความมุ่งหวังของผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้คือ
 - 6.1 สายวิชาที่นักเรียนควรจะต้องเลือกเรียนต่อเมื่อสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

- 6.2 ความมุ่งหวังของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนได้เรียนต่อในระดับอุดมศึกษา
ในอนาคต
- 6.3 เหตุผลที่มุ่งหวังจะให้นักเรียนได้เรียนต่อ
- 6.4 บริการบางประการที่โรงเรียนควรจัดให้นักเรียน เพื่อส่งเสริมการศึกษา
ของนักเรียน

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษากันคว่ำกระทำกับกลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้ คือ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512
จำนวน 589 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล 6 โรงเรียน

1.1 โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม	จำนวนนักเรียน	104 คน
1.2 โรงเรียนอุดมครุฑ	จำนวนนักเรียน	96 คน
1.3 โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์	จำนวนนักเรียน	106 คน
1.4 โรงเรียนสวรรควิทยา	จำนวนนักเรียน	124 คน
1.5 โรงเรียนอนันตนาราย	จำนวนนักเรียน	90 คน
1.6 โรงเรียนเมืองเชลียง	จำนวนนักเรียน	69 คน
2. ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 475 คน

เครื่องมือในการค้นคว้า

ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 แบบ

1. แบบสอบถามสำหรับนักเรียน แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวนักเรียนประกอบด้วย โรงเรียนที่นักเรียนกำลัง
ศึกษาอยู่ เพศ อายุ ผลการสอบในปีการศึกษาที่ผ่านมา อาชีพบิดามารดา อาชีพผู้ดูแล

(ในกรณีที่ปีค่าการไม่ได้อ้างอิงให้เรียน) รายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเดือนโดยประมาณ
วิชาที่ทำได้มากที่สุดและน้อยที่สุด วิชาที่ชอบมากที่สุดและชอบน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความต้องการที่จะเรียนต่อประกอบสายวิชาที่จะเรียนต่อ
ความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา สาขาวิชาในระดับ
อุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ความเข้าใจในรายละเอียดของสาขาวิชาที่จะเลือก
เรียนต่อเป็นอันดับที่ 1 เหตุผลของนักเรียนที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ ความมั่นใจในการตอบ
แบบสอบถาม

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ประกอบด้วยข้อคำถาม
51 ข้อ และการจัดอันดับเหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ

2. แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ปกครองและนักเรียนในความอุปการะ
อาชีพและรายได้ของครอบครัวโดยประมาณเป็นรายเดือน

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความมุ่งหวังของผู้ปกครองในการศึกษาต่อของนักเรียน ประกอบ
ด้วยความต้องการที่จะให้นักเรียนเรียนต่อสายวิชาที่ต้องการให้เรียนต่อ ความประสงค์ที่จะให้
นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาและในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา เหตุผลที่ไม่ให้เรียนต่อ
บริการที่โรงเรียนควรจัดเพื่อส่งเสริมการศึกษาของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับเหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนศึกษาต่อ จำนวน 27 ข้อ
และการจัดอันดับเหตุผลที่สำคัญ 5 อันดับ

ลักษณะของแบบสอบถามดังกล่าวนี้ เป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความบางตอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้จัดทำ ดังต่อไปนี้

1. หาจำนวนค่าตอบของข้อมูลแต่ละประเภท
2. หาอัตราส่วนร้อยละของจำนวนค่าตอบแต่ละประเภทของข้อมูล
3. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยบัญชีตารางตามประเภทของข้อมูล

4. ทดสอบสมมุติฐานทั้ง 9 ข้อ ด้วยวิธีทางสถิติที่เรียกว่าอัตราส่วนวิกฤต (Critical Ratio Test)

สรุปผลการศึกษาวิจัย

สรุปผลการศึกษาวิจัยตามความมุ่งหมายของการศึกษาได้ดังนี้

1. นักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2512 มีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

2. นักเรียนที่เลือกเรียนต่อทั้งสายสามัญและสายอาชีพมีความต้องการที่จะเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไป ดังนี้คือ

2.1 นักเรียนที่เลือกเรียนสายสามัญต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพต้องการจะเรียนต่อ

2.2 จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามีมากกว่า จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

2.3 สาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากที่สุด คือ วิชาการศึกษาหรือวิชาครูในระดับวิทยาลัยวิชาการศึกษาหรือวิทยาลัยครู

2.4 สาขาวิชาที่นักเรียนต้องการเรียนต่อในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษามากที่สุดคือ ป.กศ., ป.ป. หรือ พละนามัย

3. เหตุผลสำคัญที่นักเรียนใช้พิจารณาในการเลือกเรียนต่อ คือโอกาสที่จะร่ำรวยและความเหมาะสมกับระดับสติปัญญาของตนเองมีจำนวนมากที่สุด

4. ผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนต่อของนักเรียนแตกต่างจากครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แต่ไม่แตกต่างจากเพื่อนของนักเรียน และครูกับเพื่อนของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนต่อของนักเรียนพอ ๆ กัน

5. สำหรับการเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน ที่เกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ นั้นปรากฏว่า

5.1 เพศ มีผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนรายวิชาต่างกัน คือ เพศชายเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่าเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และเพศหญิงเลือกเรียนสายสามัญมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 เช่นกัน

5.2 โรงเรียน มีผลทำให้นักเรียนเลือกเรียนสายอาชีพต่างกัน คือ นักเรียนโรงเรียนสวรรควิทยาเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนโรงเรียนอุดมครุณี โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์และโรงเรียนอนันตนารมีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05, .05 และ .01 ตามลำดับ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

สำหรับการเลือกเรียนสายสามัญปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนอนันตนารมีเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนโรงเรียนสวรรควิทยา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

5.3 รายได้ของผู้ปกครองไม่มีผลทำให้การเลือกเรียนสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาความรายได้ของผู้ปกครองเป็นรายเค้นโดยประมาณ

5.4 อาชีพของผู้ปกครอง ไม่มีผลทำให้การเลือกเรียนสายสามัญของนักเรียนแตกต่างกัน แต่ในสายอาชีพปรากฏว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวนเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพครูและอาชีพค้าขาย ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 และ .01 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างเลือกเรียนสายอาชีพมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพครู อาชีพค้าขายและอาชีพรับราชการอื่น ที่ระดับความเชื่อมั่น .05, .01, และ .05 ตามลำดับ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

5.5 ผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา มีผลทำให้การเลือกสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียนต่างกัน คือนักเรียนที่มีผลการศึกษาดูจะเลือกเรียนสายสามัญมากกว่านักเรียนที่มีผลการศึกษาค่ำ

6. ความมุ่งหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนต่อของนักเรียน ปรากฏว่า

6.1 ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

6.2 ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามากกว่าในระดับ
อุดมศึกษามากกว่าในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01
และสาขาวิชาที่ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนต่อมากที่สุด คือ วิชาการศึกษาศาสตร์หรือวิชาครู
ในระดับวิทยาลัยวิชาการศึกษาศาสตร์หรือวิทยาลัยครู

6.3 เหตุผลสำคัญที่ผู้ปกครองใช้พิจารณาความมุ่งหวังของตนเองได้แก่
ทุนทรัพย์ที่จะใช้ส่งเสียให้นักเรียนได้เรียนจนสำเร็จการศึกษา ความสามารถที่นักเรียนจะ
ออกมาประกอบอาชีพ โดยอาศัยวิชาอาชีพนั้น โอกาสในการทำงานความก้าวหน้าในการทำงาน
และประโยชน์ของวิชาชีพนั้นต่อส่วนรวม

6.4 บริการที่โรงเรียนควรจัดเพื่อส่งเสริมการศึกษาของนักเรียนได้แก่
การสอนพิเศษในวันหยุดราชการ การจัดช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนต่อ จัดทดสอบความถนัด
ความสนใจของนักเรียน จัดหาทุนจัดบริการแนะแนว และจัดสร้างหอพัก เป็นต้น ๗๖

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการศึกษา

1. ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนเลือกเรียนต่อโดยพิจารณาเหตุผล
จากโอกาสที่จะร่ำรวยและเหมาะสมกับระดับสติปัญญาของตนเองเป็นประการสำคัญ สำหรับ
ผู้ปกครองนั้นพิจารณาเหตุผลจากทุนทรัพย์ที่จะส่งเสีย ความก้าวหน้าในอาชีพเป็นประการสำคัญ
ซึ่งการเลือกอาชีพหรือการศึกษาต่อนั้น ควรจะได้พิจารณาถึงความถนัด และความเข้าใจ
ในวิชาที่จะเรียนหรืออาชีพนั้นเป็นประการสำคัญ ดังนั้นเพื่อจะได้ช่วยเหลือให้นักเรียนและ
ผู้ปกครองได้เข้าใจวิธีการพิจารณาในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน หรือเลือกอาชีพ โรงเรียน
ควรจะได้จัดตั้งบริการแนะแนวที่มีวิธีกาเนินงานอย่างถูกต้องขึ้นในโรงเรียน โดยครูใหญ่หรือ
อาจารย์เป็นผู้สนับสนุนให้ความร่วมมือในการจัดตั้งบริการแนะแนวขึ้น และต้องถือว่าบริการ
แนะแนวนี้เป็นงานสำคัญส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาแก่เด็กนักเรียนที่จำเป็นที่สุด

การแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุโขทัย อาจได้เคยจัดตั้งขึ้นมาแล้ว

ตามนโยบายของฝ่ายบริหาร แต่ไม่ปรากฏว่า การดำเนินงานได้กระทำต่อเนื่องกันอย่างไร
ไฉน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขาดบุคลากร ดังนั้นโรงเรียนจึงสมควรที่จะได้รับความเอาใจใส่
จากครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ในอันที่จะช่วยให้คณะครูในโรงเรียนของเรามองเห็นความสำคัญ
เข้าใจ และสนใจในงานแนะแนวของโรงเรียน และให้ความร่วมมือต่องานนี้ ตามหน้าที่และ
สายงานของแต่ละบุคคล

บริการแนะแนวที่การจัดตั้งขึ้นในโรงเรียน เป็นประการแรก คือ

1.1 บริการสำรวจเด็กเป็นรายบุคคล (Individual Inventory Service) บริการนี้จัดเพื่อรวบรวมรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน จัดระเบียบสะสม
รวบรวมผลการศึกษานักเรียนในแต่ละปีเท่าที่จะสามารถรวบรวมได้ สภาพความเป็นอยู่
ของครอบครัว ความสามารถพิเศษและพฤติกรรมบางอย่างเท่าที่ครูประจำชั้นและครูประจำ
วิชาจะสามารถสังเกตได้ และจดบันทึกรวบรวมไว้ ในระเบียบสะสมของนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.2 บริการสนเทศ (Information Service) จากผลของการวิจัย
แสดงว่านักเรียนมีความรู้จำกัดในวงแคบเฉพาะอาชีพ ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนจะต้อง
จัดบริการสนเทศขึ้น โดยจัดตั้งเป็น "ศูนย์บริการสนเทศทางการศึกษาและอาชีพ"
(Educational and Occupational Information Services) ขึ้น ศูนย์บริการนี้
ควรใช้มุมใดมุมหนึ่งของห้องสมุดเป็นสถานที่สำหรับจัด ดังนั้นครูบรรณารักษ์จะมีส่วนช่วยได้
เป็นอย่างดี โดยครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับอุปกรณ์บางประการที่
จำเป็นแก่การจัดศูนย์บริการสนเทศนี้ เช่น จัดหาตู้เก็บเอกสาร หรือชั้นหนังสือเพื่อวางเอกสาร
เกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพชนิดต่าง ๆ เท่าที่จะสามารถหาได้ สิ่งสำคัญอีก
ประการหนึ่งที่สามารถจัดได้ง่ายก็คือ การจัดป้ายนิเทศ เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางด้านการ
ศึกษา อาชีพ และทางสังคม โดยการคัดบทความจากหน้าหนังสือพิมพ์, นิตยสาร, สำเนาข่าว
ต่าง ๆ นำมาติดเพื่อให้ให้นักเรียนได้อ่านเป็นประจำ

การจัดเชิญวิทยากรที่ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ในชุมชนมาอภิปรายปัญหาต่าง ๆ ทาง
ด้านการศึกษาและอาชีพ ในวันศุกร์สัปดาห์หรือวันในแต่ละภาคเรียนและเชิญผู้ปกครองให้มาร่วม
กิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครอง ครู และนักเรียนเพื่อจะนำไปสู่การ

ร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการปรับปรุงการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 บริการให้คำปรึกษาหารือ (Counseling Service) ในระยะแรก การจัดบริการให้คำปรึกษาหารือนั้น ควรคัดเลือกครูที่สนใจทางด้านงานแนะแนว และเป็นผู้ได้รับการอบรมหรือศึกษาวิชาการแนะแนวมาแล้ว ให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหารือทางคำปรึกษาหารือก่อน และสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาเพิ่มเติมมากขึ้นจนสามารถให้คำปรึกษาในคำอื่น ๆ ได้

1.4 บริการทดสอบ การทดสอบจำเป็นต่อการแนะแนวมาก ในระยะแรก โรงเรียนควรใช้แผนทดสอบของโรงเรียนมาดำเนินการนี้ โดยการรับคำปรึกษาหารือแนะนำจากครูแนะแนวเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงาน และควรพัฒนางานด้านทดสอบให้กว้างขวางออกไป เช่น จัดหาข้อทดสอบความถนัด และความสนใจมาไว้ในบริการทดสอบของโรงเรียน เช่น แบบทดสอบของโรงเรียนมัธยมแบบประสม หรือโรงเรียนเทคนิคต่าง ๆ

1.5 โรงเรียนควรจัดการสอนซ่อมเสริม (Remedial Teaching) ให้แก่นักเรียนเป็นรายวิชา เฉพาะนักเรียนบางคนหรือบางกลุ่มที่เรียนอ่อนทางด้านวิชาการ การจัดการสอนซ่อมเสริมไม่ควรจัดให้แก่เด็กทุกคน เพราะจะไม่ทำให้บังเกิดผลดีแก่เด็กที่เรียนอ่อนอย่างยิ่งใด เพราะครูไม่สามารถเอาใจใส่เป็นพิเศษเฉพาะเด็กที่เรียนอ่อนได้ก็พอ สำหรับบริการแนะแนวนี้นี้ จะดำเนินไปได้หรือไม่อยู่ที่ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ เป็นบุคคลแรกในโรงเรียนที่จะส่งเสริมให้งานแนะแนวดำเนินไปได้ดีเพียงใด บุคคลต่อไปก็คือครูทุกคน ในโรงเรียนจะให้ความร่วมมือและเข้าใจงานแนะแนวนี้นักน้อยเพียงใด บุคคลที่สำคัญเป็นอันดับสามก็คือ ตัวผู้แนะแนวซึ่งจะดำเนินงานให้เป็นไปตามวิธีการแนะแนวที่ถูกต้องเพียงใด ถ้าบุคคลทั้งสามดังกล่าวแล้วสามารถประสานงานกันได้ก็ดี ก็จะทำให้งานแนะแนวเป็นประโยชน์ต่อการศึกษามากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษา

2.1 ผลการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัย ส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อที่จะจัดการศึกษาให้สอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายของการมัธยมศึกษา ควรสนับสนุนให้มีการจัดวิชาเลือกเพิ่มขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้สำรวจความสามารถด้านต่าง ๆ ความถนัด ความสนใจ จากผลการศึกษา วิชาที่ควรจัดเพิ่มเป็นวิชาเลือก

นอกเหนือไปจากที่มีอยู่แล้วก็คือ วิชาช่างกล ช่างยนต์ และวิชาเลขานุการ บัญชี และพาณิชย์ สำหรับวิชาดังกล่าวนี้ ควรสนับสนุนให้จัดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ หรือในระดับมัธยมศึกษาชั้นสูง โดยพิจารณา ตามความเหมาะสมของสาขาวิชานั้น

2.2 ควรพิจารณาปรับปรุงโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุโขทัย ให้เป็นโรงเรียนหลักสูตรมัธยมแบบประสมขึ้น โดยพิจารณาความเหมาะสมจากสถานที่และจำนวนนักเรียน ของโรงเรียนในจังหวัดสุโขทัย ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนใคร่เสนอแนะว่า โรงเรียนต่อไปนี้ควรได้รับการปรับปรุงให้เป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสมขึ้น คือ

2.2.1 โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองสุโขทัย

2.2.2 โรงเรียนสวรรควิทยา ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอสวรรคโลก
โรงเรียนดังกล่าวแล้ว มีสถานที่ที่เหมาะสมและจำนวนนักเรียนสามารถจะขยายให้เพิ่มขึ้นได้ เมื่อได้รับการปรับปรุง จะสามารถจัดการศึกษาในระดับมัธยมแบบประสม ได้ ผลคืออีกประการหนึ่งก็คือ โรงเรียนมัธยมแบบประสม จะสามารถจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ให้สนองความต้องการของกำลังคนในระดับกลางเพื่อพัฒนาประเทศได้ดี และสามารถสนองแนวโน้มของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในอนาคต ซึ่งมีจุดมุ่งหมายจะขยายการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้กว้างขวางออกไปได้

ข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว สามารถจะนำไปใช้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดอื่น ๆ ที่มีสภาพคล้ายคลึงกับจังหวัดสุโขทัยได้ ตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

1. ควรจะได้ทำการวิจัยเรื่องนี้ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดหรือภาคการศึกษาอื่น ๆ เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกัน

2. ควรทำการวิจัยเรื่องนี้ในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 2 – 4 หรือ 5 นานลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจแนวการเลือกเรียนต่อของนักเรียนมากยิ่งขึ้น สำหรับส่วนที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง ควรจะได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ประกอบ เพื่อให้ผลการวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. ควรทำการวิจัยต่อเนื่องกัน จากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนกระทั่งนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงของการเลือกเรียนต่อของนักเรียนและการเปลี่ยนแปลงของเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน

4. ควรทำการวิจัยติดตามผลการเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปแล้ว ในช่วงระยะเวลา 1 ปี, 3 ปี, หรือ 5 ปี เพื่อดูผลการศึกษากับการเลือกเรียนต่อในครั้งแรกว่า จะสอดคล้องกันหรือไม่

5. ควรมีการวิจัยเรื่องนี้ ในโรงเรียนราษฎร์เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบกับโรงเรียนรัฐบาล อันจะทำให้เข้าใจนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

6. ในการนำแบบสอบถามจากการวิจัยนี้ไปใช้ ควรจะได้มีการปรับปรุงส่วนที่เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน และผู้ปกครองเสียใหม่ โดยให้มีจำนวนข้อเท่า ๆ กัน และควรแบ่งเหตุผลนั้นเป็นหมวดหมู่ เช่น หมวดเงิน หมวดบุคคล หมวดประโยชน์ของงานอาชีพ ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อให้มองเห็น ความแตกต่างของเหตุผลระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณเสมอมา แก่ตนเอง

“ ” กับ เด็ก

๒ มรตาสีคอม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กำแหง พลังกูร "สภาการศึกษาแห่งชาติ" วิทยาจารย์ 6 : 45 กันยายน 2503.
- จันทิมา บุญวานิช การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดเพชรบุรี ที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 82 หน้า.
- เฉลิมชัย อุบลพงศ์ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ม.ศ.3 และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมวังหวัคชัยนาท ปรินฎานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2501, 104 หน้า.
- ทัศนีย์ สุขทวี ทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพ วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 70 หน้า.
- ✓ ชัชชัย ชัยจิรฉายากุล การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสายสามัญ และสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา 2512 ปรินฎานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 180 หน้า.
- ธารัง บัวศรี การศึกษากับเสถียรภาพของประเทศ 2512, 7 หน้า. พิมพ์โร เนียว. ♀
- นาฏเจลิชว สุมาวงศ์ เอกสารการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ฉบับที่ 5 โรงเรียนจะสนองความต้องการของวัยรุ่นได้อย่างไร กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2510, 86 หน้า.
- ✓ ประสาน เมืองหมุก การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 - 4 โรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2509 ปรินฎานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510, 290 หน้า.

ป๋วย อึ๊งภากรณ์ "การศึกษา" ศูนย์ศึกษา 12(9):6 กันยายน 2508.

พจน์ สารสิน ทรรชนะเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ ส่วนสารนิเทศ กระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติ 2509, 309 หน้า.

เพ็ญใจ พึ่งพระเกียรติ การสำรวจความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์
การศึกษามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 63 หน้า.

บุพพณี สุขสมิตี ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
วิทยานิพนธ์การศึกษามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510,
71 หน้า.

ลัดดา สุวรรณรัตน์ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาวิชาชีพและความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพ
ของนักเรียนในโรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม วิทยานิพนธ์การศึกษา
มทบัตติค วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 117 หน้า.

วัฒนา กรกำแหง, สถาพร พันธุ์ณี การวิจัยทางการศึกษา ความต้องการเกี่ยวกับการศึกษา
ต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2501 กรมวิชาการ กระทรวง
ศึกษาธิการ 2502, 47 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง, เอกสารการศึกษา ฉบับที่ 6 แผนการศึกษาแห่งชาติ โรงพิมพ์
ร.ส.พ. 2504, 74 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมการฝึกหัดครู การศึกษาความต้องการของเด็กและเยาวชนใน
ประเทศไทย กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ 2507, 539 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมการฝึกหัดครู เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 96 บทความ
ประกอบวิชาการศึกษา กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ 2512, 127 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมวิสามัญศึกษา รายงานประจำปีการศึกษา 2511 กรมวิสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ 2512, 231 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง, สำนักงานวางแผนการศึกษา รายงานเบื้องต้นสามะโนโรงเรียน
และกฎ พ.ศ. 2510 โรงพิมพ์สหกรณ์ขายส่งแห่งประเทศไทย 2511, 45 หน้า.

สภากการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน รายงานการสอบรวมเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
ปีการศึกษา 2511 - 2512 โรงพิมพ์ไทยแบบเรียน 2511, 91 หน้า.

สาโรช บัวศรี การวางแผนการศึกษา กองวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2512, 243 หน้า.

สุจริต เพียรชอบ "มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาเศรษฐกิจ" ศูนย์ศึกษา 12(4):24 เมษายน
2508.

สุกิจ เหล่าสุนทร การศึกษาเพื่ออาชีพในโรงเรียนมัธยม วิทยานิพนธ์วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร 2509 - 2510, 152 หน้า, พิมพ์โรเนียว.

สุกิจ เหล่าสุนทร วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยม วิทยานิพนธ์เพื่อเลื่อนเป็นศาสตราจารย์
วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2505, 77 หน้า.

Boonthung Nannar, Occupational Choices Compared With Occupational
Opportunities of Selected Students from Choburi, Master
Thesis, Indiana University, 1957, 64 pp.

Cochran, John Robert, "The Relationship of the Self-concept to
School Motivation and Level of Occupational Aspiration,"
Dissertation Abstracts, 29(9):2958, March, 1969.

Collazo, Jenaro Collazo, "Occupational Plans of Puerto Rican
Youth," Dissertation Abstracts, 28(4):1534-1535, October,
1967.

Curtis, Byron William., "The Effects of Segregation on the
Vocational Aspirations Of Negro Student," Dissertation
Abstracts, 29(3):772A, September, 1968.

Dobbins, Loy Henderson, "Educational and Occupational Aspirations
and Expectations of High School Senior Boys in Five Louisiana
Parishes," Dissertation Abstracts, 29(9):2958, March, 1969.

- Eaddy, Vanik Silas, "The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vocational Agricultural Students in Louisiana," Dissertation Abstracts, 29(9):2958-2959, March, 1969.
- Edmiston, R.M., and C.H. Star, "Youth's Attitude Toward Occupation," Occupation, 26:213-220, April, 1948.
- Ezell, Lonnie B., and Henry H. Tatate, "High School Students Look to the Future," Journal of Educational Research, 49:217-222, November, 1955.
- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, 1961, 478 pp.
- ✓ Gulati, Krishna, "An Exploration of Vocationally Relevant Motivation Among Tenth Grade Boys in Panjab, India," Dissertation Abstracts, 29(2):480A, August, 1968.
- Kroger, R., and C.M. Louttit., "The Influence of Fathers' Occupation on Vocational Choices of High School Boys," Journal of Applied Psychology, 14:203-212, September, 1953.
- Lyon, James Burke, "A Study of Experimental, Motivational and Personality Factors Related to Vocational Decision Versus Indecision," Dissertation Abstracts, 4(20):1269, October, 1959.
- McQueen, Lila Jeanne., "Some Cognitive Bases of Vocational Choices," Dissertation Abstracts, 28(5):2609B-2610B, November, 1967.
- /Ozogluo, Suleyman Cetin, "A Comparison of Occupational Choices of Achieving and Under achieving High School Juniors," Dissertation Abstracts, 25(11):6397-6398, May, 1965.
- ✓ Perrone, Philip A., "Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls," The Personnel and Guidance Journal, 44:254-257, November, 1965.
- ✗ Sewell, W.H., A.O. Haller and M.A. Straus, "Social Status and Educational and Occupational Aspiration," American Sociological Review, 22:67-73, August, 1957.
- Stephenson, R.M., "Occupational Aspiration and Plans of 443 Ninth Graders," The Journal of Educational Research, 49:27-35, September, 1955. ✗
- Super, Donald E., The Psychology of Careers, Harper and Brothers, New York, 1957, 362 pp. ✗

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

1. โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความตามความเป็นจริง
 นักเรียนเพศ ☐ ชาย
☐ หญิง
2. ขณะนี้นักเรียนมีอายุ ปี เดือน
3. อาชีพของบิดา รายได้ประมาณเดือนละ บาท
 อาชีพของมารดา รายได้ประมาณเดือนละ บาท
4. ผลการสอบในปีการศึกษาที่ผ่านมา สอบได้ เปอร์เซนต์
5. เมื่อท่านจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ท่านจะเรียนต่อหรือไม่
6. ถ้าท่านเรียนต่อ ท่านจะเรียนต่อชั้น ม.ศ.4 – 5 หรือไม่
7. ถ้าท่านเรียนต่อชั้น ม.ศ.4 – 5 ท่านจะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือไม่
8. ในกรณีที่ท่านเรียนต่อชั้น ม.ศ.4 – 5 และอุดมศึกษา โปรดตอบข้อ 8 และ 9
 ท่านเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ท่านมุ่งหวังจะเรียนต่อในสาขาใดบ้าง
9. เหตุใดท่านจึงเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาข้างต้น
 - 1)
 - 2)
 - 3)
 - 4)
10. ในกรณีที่ท่านไม่เรียนต่อ ม.ศ.4 – 5 ท่านมุ่งหวังจะเรียนต่อในสาขาวิชาใดบ้าง

11. เหตุใดท่านจึงเลือกเรียนต่อในสาขาวิชาตามข้อ 10

1)

2)

3)

12. ท่านมีแผนการใด ๆ อีกเกี่ยวกับการเรียนของท่าน โปรดตอบโดยละเอียด

แบบสอบถามการ เลือกรียนก่อนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและสายอาชีพ

ของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน ขอให้นักเรียนตอบคำถามนี้ตามความเป็นจริง เพื่อนำผลที่ได้ไปศึกษาค้นคว้า ผลที่ได้จากการศึกษาจากการตอบคำถามของนักเรียน จะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนของนักเรียน และนักเรียนในรุ่นต่อ ๆ ไป คำตอบของนักเรียนจะถือว่าเป็นความลับทั้งสิ้น ไม่ต้องลงชื่อนักเรียน เมื่อนักเรียนตอบแล้ว จึงไม่ทราบว่า เป็นคำตอบของใคร โดยเฉพาะ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความหรือกรอกข้อความตามความเป็นจริง.

1. โรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่

☐ โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม

☐ โรงเรียนสวรรคโลก "สวรรควิทยา"

☐ โรงเรียนอุคมครุณี

☐ โรงเรียนสตรีสวรรคโลก "อนันตนารี"

☐ โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์

☐ โรงเรียนเมืองเชลียง

2. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

3. อายุขณะนี้

☐ 14 ปี – 14 ปี 11 เดือน	☐ 17 ปี – 17 ปี 11 เดือน
☐ 15 ปี – 15 ปี 11 เดือน	☐ 18 ปี ขึ้นไป
☐ 16 ปี – 16 ปี 11 เดือน	

4. ผลการสอบในปีการศึกษาที่ผ่านมา

☐ ต่ำกว่า 50 %	☐ 71 % – 80 %
☐ 50 % – 60 %	☐ 81 % – 90 %
☐ 61 % – 70 %	☐ 91 % ขึ้นไป

5. อาชีพของบิดามารดา หรือผู้อุปการะ

5.1 อาชีพของบิดา

☐ ทำไร่	☐ ทำนา	☐ ทำสวน
☐ ครู (โปรดระบุตำแหน่ง)	☐ แพทย์พยาบาล	☐ ตำรวจทหาร
_____	☐ ข้าราชการแผนกอื่นๆ	☐ ค้าขาย
☐ รับจ้าง	☐ ทนายความ	☐ พนักงานบริษัทห้างร้าน
☐ ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์	☐ ช่างซ่อมรถยนต์	☐ ธนาคาร
☐ ช่างโลหะ	☐ ช่างคัดพิมพ์แต่งผม	☐ ช่างไฟฟ้า วิทยุ
☐ อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุ) _____		☐ ช่างเย็บหนัง

5.2 อาชีพมารดา

☐ ทำไร่	☐ ทำนา	☐ ทำสวน
☐ แพทย์พยาบาล	☐ ตำรวจ ทหาร	☐ ค้าขาย
☐ รับจ้าง	☐ พนักงานบริษัทห้างร้าน ธนาคาร	☐ ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์
☐ ช่างเสริมสวย	☐ ช่างตัดเสื้อผ้า	☐ ช่างทอผ้า
☐ แม่บ้าน	☐ ครู	☐ ข้าราชการแผนกอื่น (โปรดระบุตำแหน่ง)
☐ อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุ) _____	(โปรดระบุตำแหน่ง)	

5.3 อาชีพของผู้ปกครอง (ในกรณีที่บิดามารกาไม่ได้ส่งเสียให้เรียน)

☐ ทำไร่	☐ ทำนา	☐ ทำสวน
☐ แพทย์	☐ ตำรวจ ทหาร	☐ ค้าขาย
☐ รับจ้าง	☐ หน่วยงาน	☐ พนักงานบริษัท ราชการ
☐ ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์	☐ ช่างไม้	☐ ช่างซ่อมรถยนต์
☐ ช่างไฟฟ้า วิทยุ	☐ ช่างโลหะ	☐ ช่างเย็บหนัง
☐ ช่างตัดผม	☐ ช่างเสริมสวย	☐ ช่างตัดเย็บเสื้อผ้า
☐ ช่างทองผ้า	☐ ครู	☐ ข้าราชการแผนกอื่น
☐ อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุ)	(โปรดระบุตำแหน่ง)	(โปรดระบุตำแหน่ง)

6. รายได้ของผู้ปกครองคิดเป็นรายเดือนโดยประมาณ (รวมของบิดามารกาหรือผู้ปกครอง)

☐ 1000 บาท ลงมา	☐ 1050 - 1250 บาท	☐ 1300 - 1500 บาท
☐ 1600 - 1800 บาท	☐ 1900 - 2100 บาท	☐ 2200 - 2400 บาท
☐ 2500 - 2700 บาท	☐ 2800 - 3100 บาท	☐ 3200 - 3400 บาท
☐ 3500 - 3700 บาท	☐ 3800 - 4000 บาท	☐ 4100 - 4300 บาท
☐ 4400 บาท ขึ้นไป (โปรดระบุจำนวนเงิน)	บาท	

7. วิชาที่ท่านทำคะแนนได้มากที่สุดเสมอมา คือวิชา

8. วิชาที่ท่านชอบมากที่สุดขณะนี้ คือวิชา

9. วิชาที่ท่านทำคะแนนได้น้อยที่สุดเสมอมา คือวิชา

10. วิชาที่ท่านชอบน้อยที่สุดในขณะนี้ คือวิชา

จบตอนที่ 1

โปรดอ่านตอนที่ 2 ต่อไป

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับสายวิชาที่จะเลือกเรียนและแนวทางที่จะศึกษาต่อ

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือกรอกข้อความความเป็นจริง

1. เมื่อท่านเรียนจบชั้น ม.ศ.3 แล้ว ท่านจะเรียนต่อหรือไม่ ?

☐ เรียน

☐ ไม่เรียน

สำหรับท่านที่จบ ม.ศ.3 แล้ว ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ ไม่ควรตอบข้อ 2, ข้อ 3, ข้อ 4, ข้อ 5, ข้อ 6, และ ข้อ 7 โปรดข้ามไปตอบข้อ 8 และข้อ 9

✓ 2. ท่านประสงค์จะเรียนต่อ ท่านจะเรียนต่อสายวิชาใด ?

☐ สายสามัญ (หมายถึง ม.ศ.4 - 5 แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ หรือแผนกทั่วไป)

☐ สายอาชีพ (หมายถึง ม.ศ.4 - 5 - 6 โรงเรียนอาชีวศึกษา เช่น ร.ร.การช่าง ช่างกล พาณิชย รวมทั้งวิทยาลัยเทคนิค 3 ปี และ ร.ร.เกษตรกรรม

3. ท่านมีความประสงค์จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาหรือไม่ ? (ระดับอุดมศึกษา หมายถึงการศึกษา ในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยชั้นสูง เช่น วิทยาลัยครู วิทยาลัยวิชาการศึกษา วิทยาลัย พลศึกษา วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรกรรม และมหาวิทยาลัยทุกแห่ง ฯลฯ)

☐ เรียน

☐ ไม่เรียน

สำหรับท่านที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ควรตอบข้อ 4 โปรดข้ามไปตอบข้อ 5, ข้อ 6, ข้อ 7, ข้อ 8 และข้อ 9

4. ท่านที่คิดว่าจะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา โปรดระบุว่าคุณต้องการเรียนสาขาวิชาใดเป็นอันดับ 1, 2 และ 3 โดยเขียนเลข 1, 2 และ 3 ลงในช่อง ☐ ที่อยู่ข้างหน้าวิชานั้น อ่านให้ตลอดเสียก่อน ตัดสินใจให้ถี่ โปรยเลือกเพียง 3 สาขาวิชาเท่านั้น

☐ แพทย์ศาสตร์	☐ วิทยาศาสตร์	☐ วิศวกรรมศาสตร์
☐ อักษรศาสตร์	☐ ครุศาสตร์	☐ สถาปัตยกรรมศาสตร์
☐ วิชาการบัญชี	☐ พาณิชยศาสตร์	☐ เศรษฐศาสตร์
☐ รัฐศาสตร์	☐ นิติศาสตร์	☐ เกษตรศาสตร์
☐ สัตวแพทยศาสตร์	☐ วิศวกรรมชลประทาน	☐ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์
☐ ศิลปศาสตร์	☐ วิทยาศาสตร์การแพทย์	☐ พยาบาลปริญา, อนุปริญา
☐ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, ครู	☐ วิทยาลัยพลศึกษา	☐ วิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ
☐ วิทยาลัยการค้า	☐ วิทยาลัยเกษตรกรรม	☐ วิชาทหาร ตำรวจ
☐ วิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ)		(จ.ป.ร.)

5. ท่านที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ท่านมุ่งหวังจะเรียนต่อในสาขาวิชาใดเป็นอันดับ 1, 2 และ 3 โปรดเขียนเลข 1, 2 และ 3 ลงในช่อง ☐ หน้าสาขาวิชานั้น ๆ อ่านให้ตลอดเสียก่อน ตัดสินใจให้ถี่ โปรยเลือกเพียง 3 สาขาวิชา

☐ ครู ป.กศ., ป.ป. หรือพลานามัย	☐ พยาบาล	☐ ดนตรีกรรมและอนามัย
☐ เกษตรกรรม	☐ ช่างไฟฟ้า	☐ ช่างกล
☐ ช่างก่อสร้าง	☐ ช่างเขียนแบบ	☐ ช่างโลหะ
☐ ช่างสำรวจ	☐ ช่างภาพ	☐ ช่างยนต์
☐ ช่างเสริมสวย, ตัดเย็บเสื้อผ้า	☐ ช่างฝีมืออาหาร	☐ ป่าไม้
☐ พาณิชยการ, บัญชีและเลขานุการ	☐ คหกรรมศิลป์	☐ วิจิตรศิลป์
☐ ศิลปการ	☐ วิศวกรรมรถไฟ	☐ นายสิบทหาร (จากทหาร
☐ โรงเรียนตำรวจ	☐ วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น	เรือ, บก ฯ)
☐ โรงเรียนการช่างสตรี, การช่างชาย		
☐ สาขาวิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ)		

6. ท่านที่เลือกเรียนต่อตามข้อ 2, 3, 4 และข้อ 5 โปรดตอบข้อ 6 โดยเขียนชื่อวิชาที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับ 1 จากข้อ 4 หรือข้อ 5 ลงในช่องว่าง ข้อ 6.1 ข้างล่างนี้

6.1 สาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้เป็นอันดับ คือวิชา

6.2 สาขาวิชาที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับ นั้น ท่านมีความรู้เรื่องราวอย่างละเอียดเกี่ยวกับสาขาวิชานั้น ๆ หรือไม่ ? โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าคำถามที่ท่านทราบเรื่องราวเกี่ยวกับสาขาวิชานั้น ข้อใดที่ท่านไม่ทราบโปรดทิ้งว่างไว้ อานชา ๆ พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วจึงตอบ

- ☐ 1. ข้าพเจ้าทราบว่าในปัจจุบันนี้ วิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ นั้นมีความสำคัญต่อชุมชนมากน้อยเพียงใด ?
- ☐ 2. ข้าพเจ้าทราบว่าปัจจุบันนี้ความต้องการบุคคลที่เรียนวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ นั้นมีมากขึ้นหรือลดลง ?
- ☐ 3. ข้าพเจ้าทราบว่าวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้น เมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะทำงานที่มีลักษณะของงานเป็นอย่างไร ?
- ☐ 4. ข้าพเจ้าทราบว่าสภาพของวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้นเป็นเช่นไร ? (เช่น เรียนง่าย ยาก ต้องออกจากบ้านนาน ๆ ต้องอดนอน ต้องเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ)
- ☐ 5. ข้าพเจ้าทราบว่าคุณสมบัติประจำตัวของผู้อยู่เรียนวิชานั้น จะต้องมีอย่างไรบ้าง ? (เช่น รูปร่าง สติปัญญา ความถนัด ไหวพริบ)
- ☐ 6. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่เรียนวิชาอาชีพนั้น จะต้องมีเครื่องมืออย่างไรบ้าง ?
- ☐ 7. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่เรียนวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ นั้น มีโอกาสทำงาน มีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด ?
- ☐ 8. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่ประกอบอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนไว้ นั้นมีรายได้มากน้อยเท่าไร ?
- ☐ 9. ข้าพเจ้าทราบว่าเมื่อเรียนสำเร็จสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ นั้น ข้าพเจ้าจะได้อะไร ?

- ☐ 10. ข้าพเจ้าทราบว่าวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้น จะต้องประสบปัญหาใด ๆ ใน
การเรียนบ้าง ?
- ☐ 11. ข้าพเจ้าทราบว่าเมื่อเรียนสำเร็จออกมาประกอบอาชีพแล้ว จะต้องประสบปัญหา
อะไรบ้าง ?
- ☐ 12. ข้าพเจ้าทราบว่าวิชาอาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้น เมื่อเรียนสำเร็จแล้วแต่ไม่มีงาน
ทำ จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นในเครือเดียวกันได้หรือไม่ ?
- ☐ 13. ข้าพเจ้าทราบว่าอุปกรณ์ของข้าพเจ้ามีทุนทรัพย์ส่งเสียให้ข้าพเจ้าเรียนวิชาอาชีพ
ที่ข้าพเจ้าเลือกไว้นั้นได้จนสำเร็จหรือไม่ ?
- ☐ 14. ข้าพเจ้าทราบว่าผู้ที่จะเรียนสาขาวิชาอาชีพนั้นได้ดี จะต้องเรียนเก่งในสาขา
วิชาใดบ้าง ?
- ☐ 15. ข้าพเจ้าทราบว่าในสถานศึกษาของสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนตอนนั้น มีกิจกรรม
มากนักน้อยเพียงใด ?
- ☐ 16. ในการเรียนวิชาอาชีพนั้นข้าพเจ้าทราบว่า มีความสนุกสนาน หรือน่าเบื่อหน่ายใน
การศึกษามากน้อยเพียงใด ?
- ☐ 17. ข้าพเจ้าทราบว่าในสถานศึกษาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้น มีบริการใด ๆ ที่จะให้
แก่ผู้เรียนบ้าง ?
- ☐ 18. ข้าพเจ้าทราบเกี่ยวกับระเบียบการรับสมัคร ค่าธรรมเนียม การสอบ สถานที่
ตั้งของสถาบันที่สอนวิชานั้น ตลอดจนวิชาที่ต้องเรียนเป็นอย่างใด

7. สำหรับท่านที่ประสงค์จะเรียนต่อ ท่านยังมีแผนการใด ๆ อีก เกี่ยวกับการเรียนต่อของท่าน
โปรดตอบ

เฉพาะท่านที่จบ ม.ศ.3 แล้ว ไม่ประสงค์จะเรียนต่อโปรดตอบข้อ 8 และข้อ 9

8. ท่านที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ ท่านคิดว่าท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร ? เมื่อท่านเรียนจบชั้น
ม.ศ.3 แล้ว โปรดอธิบายโดยย่อ ถึงแผนการที่ท่านเตรียมไว้ เกี่ยวกับอนาคตของท่าน

9. โปรดตอบทุกท่าน ทั้งท่านที่ประสงค์จะเรียนต่อและไม่ประสงค์จะเรียนต่อ

ท่านที่ตอบคำถามมาทั้งหมดนี้ เมื่อพิจารณาโดยสรุปแล้ว ท่านตอบด้วยความมั่นใจ
มากน้อยเพียงใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความต่อไปนี้
เพียงข้อเดียวเท่านั้น

- ☐ มั่นใจมากที่สุด
☐ มั่นใจพอสมควร
☐ ยังลังเลใจอยู่มากที่ตอบไปเช่นนั้น

จบตอนที่ 2

โปรดตอบตอนที่ 3 ต่อไป

ตอนที่ 3

แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน

สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกไว้ในตอนที่ 2 ข้อ 4 หรือ ข้อ 5 ในอันดับที่ 1 นั้น นักเรียน
 จะมีเหตุผลในการเลือกเป็นแน่ ขอให้นักเรียนพิจารณาเหตุผลต่อไปนี้ที่ละข้อว่าตรงกับเหตุผล
 ของนักเรียนบ้างหรือไม่ ข้อใดที่ตรงกับเหตุผลของนักเรียน โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน
 ของ ☐ หน้าข้อความซึ่งเป็นเหตุผลในการเลือกของนักเรียนนั้น

ข้อใดที่ไม่ตรงกับเหตุผลของนักเรียน ขอให้เว้นว่างไว้อย่าเขียนเครื่องหมายใด ๆ ลงไป อ่าน
 และพิจารณาอย่างถี่ทุกข้อ ก่อนตัดสินใจ

- ✓ ☐ 1. ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสร่ำรวยเร็ว
- ✓ ☐ 2. ข้าพเจ้าต้องการใช้วิชาชีพนั้นทำงานในตำแหน่งสูง ๆ
- ✓ ☐ 3. ต้องการทำงานในบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งจ้างผู้ได้รับปริญญาทำงานในอัตรา
 เงินเดือนสูง
- ✓ ☐ 4. การเรียนวิชานั้นสามารถนำความรู้มาประกอบสิ่งของที่ของและซ่อมแซมของใช้บางชนิดได้
 ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการประหยัดและสามารถหารายได้พิเศษเพิ่มเติมได้
- ☐ 5. ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้เพราะว่า เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันมากกว่าสาขา
 วิชาอื่น ๆ
- ☐ 6. ข้าพเจ้าต้องการเรียนสาขาวิชานี้ เพื่อจะได้สอบชิงทุนรัฐบาลไปศึกษาต่อต่างประเทศ
- ☐ 7. ผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีหรือวิชาชีพชั้นสูง ข้าพเจ้าทราบว่าส่วนมากประกอบอาชีพชั้นสูง
 มีรายได้มาก
- ✓ ☐ 8. ข้าพเจ้าเห็นว่าเรียนวิชานี้สำเร็จแล้ว ออกมาประกอบอาชีพที่สามารถหารายได้พิเศษ
 เพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว
- ✓ ☐ 9. เพราะว่าวิชานั้นเหมาะกับความสามารถและสติปัญญาของข้าพเจ้า
 ข้าพเจ้าคิดว่าบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะสมที่จะเรียนวิชานี้

- ✓ ☐ 11. ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่สุจริตโดยอาศัยวิชาอาชีพนี้
- ✓ ☐ 12. ต้องการประกอบอาชีพที่มีโอกาสช่วยเหลือคนยากจนที่ได้รับความทุกข์ยากลำบาก
- ✓ ☐ 13. ✓ ข้าพเจ้าต้องการที่จะใช้ความรู้จากวิชาอาชีพนี้ เพื่อประกอบอาชีพที่จะเป็นกำลังสำคัญของ
ของคนในระดับกลาง ซึ่งประเทศชาติกำลังต้องการอย่างยิ่ง
- ☐ 14. ข้าพเจ้าต้องการที่จะประกอบอาชีพ ที่จะได้มีโอกาสเป็นนักการเมืองผู้บริหารประเทศ
- ☐ 15. ✓ ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่เรียนสำเร็จวิชาอาชีพนี้ได้รับการยกย่องจากสังคมในปัจจุบัน ว่าเป็น
ผู้มีความรู้ดี มีเกียรติ
- ☐ 16. ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้ที่ได้รับปริญญาหรือสำเร็จจากสถาบันชั้นสูง เป็นผู้นำเกียรติและชื่อเสียง
มาสู่วงศ์ตระกูล
- ☐ 17. ข้าพเจ้าต้องการเรียนวิชานี้ เพื่อจะได้รับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระมหากษัตริย์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ☐ 18. ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพซึ่งกันในปัจจุบันกำลังนิยม และประเทศชาติต้องการ
บุคคลที่เรียนวิชานี้
- ☐ 19. ข้าพเจ้าทราบว่าครู อาจารย์ที่เรียนสำเร็จ สาขาวิชานี้มาได้รับเงินเดือนสูงและได้
รับการยกย่องจากบุคคลอื่นในสังคม
- ☐ 20. ✓ ข้าพเจ้าเห็นว่าเรียนวิชานี้แล้ว ไม่ทำงานเป็นข้าราชการก็สามารถประกอบอาชีพ
ส่วนตัวได้
- ☐ 21. ข้าพเจ้าต้องการใช้วิชานี้ออกมาประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ
- ☐ 22. ข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่มั่นคง มีกำหนดเวลาในการทำงานที่แน่นอน ไม่ต้อง
ใช้กำลังกายมาก
- ☐ 23. ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชาอาชีพนี้ เมื่อเรียนสำเร็จแล้วประกอบอาชีพที่แคงกายได้ตามสบาย
ไม่ต้องมีการบังคับ
- ☐ 24. เพราะว่าข้าพเจ้าต้องการประกอบอาชีพที่มีเวลาหยุดพักผ่อนและพักร้อนเป็นพิเศษ
ปีละครั้ง
- ☐ 25. ข้าพเจ้าต้องการใช้วิชานี้ประกอบอาชีพที่ไม่ต้องเสี่ยงอันตราย

- ☐ 26. ข้าพเจ้าต้องการใช้วิชานี้ประกอบอาชีพที่แต่งกายสวยงามและมีระเบียบเรียบร้อย
- ☐ 27. สุขภาพร่างกายของข้าพเจ้าไม่เหมาะสมที่จะเรียนสาขาวิชาอื่น ๆ นอกจากวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกไว้
- ☐ 28. ข้าพเจ้าคิดว่าสาขาวิชานี้เรียนง่ายกว่าวิชาอื่น ๆ สำเร็จเร็วออกทำงานได้เงินเดือนเร็ว
- ☒ 29. ข้าพเจ้าเห็นว่า เรียนสำเร็จวิชานี้แล้วหางานทำได้ง่ายไม่ต้องทำงานไกลบ้าน
- ☐ 30. ข้าพเจ้าต้องการ เป็นนักกฎหมายและข้าพเจ้าชอบวิชานี้มาก
- ☐ 31. ข้าพเจ้าต้องการที่จะทำงานตามบริษัท ห้างร้านหรือเป็นพนักงานธนาคารต่าง ๆ
- ☐ 32. ข้าพเจ้าต้องการ เรียนวิชานี้เพื่อประกอบอาชีพเป็นนายช่างหรือหัวหน้าคนงาน
- ☐ 33. ข้าพเจ้าเคยเห็นผู้ที่เรียนสำเร็จจากวิชาอาชีพนี้ สามารถประกอบอาชีพที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาก จึงต้องการที่จะเรียนบ้าง
- ☒ 34. ข้าพเจ้าต้องการ เรียนวิชานี้เพราะไม่ต้องการเรียนแบบท่องจำ
- ☒ 35. ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานี้ตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพออัธยาศัยกัน
- ☒ 36. ครู อาจารย์ประจำวิชา เคยแนะแนวทางให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานี้
- ☐ 37. ครู อาจารย์ประจำชั้น เคยแนะแนวทางการเรียนต่อให้ข้าพเจ้า
- ☐ 38. ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ เคยแนะแนวทางการเรียนต่อให้ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ
- ☐ 39. เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์จึงเลือกเรียนวิชานี้
- ☐ 40. เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษจึงเลือกเรียนสาขาวิชานี้
- ☐ 41. ข้าพเจ้าต้องการมีความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ จึงเลือกเรียนสาขาวิชานี้
- ☐ 42. เพราะว่าทางโรงเรียนไม่เปิดสอนวิชาชีพที่ข้าพเจ้าต้องการเรียนต่อ จึงต้องเลือกเรียนวิชานี้
- ☐ 43. ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะเรียนในสายวิชานี้ได้ก็ และคงจะเรียนง่ายกว่าชั้น ม.ศ.4 – 5 สายสามัญมาก
- ☐ 44. ข้าพเจ้าทราบว่าครู อาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยชั้นสูงทำงานได้เงินเดือนมากและหารายได้พิเศษได้มาก

- ☐ 45. ข้าพเจ้าทราบว่าสถาบันที่สอนวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนั้น สามารถหารายได้พิเศษ
ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ได้
- ☐ -46. บิคา มาร์คา เป็นผู้แนะนำและต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนสาขาวิชานั้น
- ☐ 47✓ เพราะว่ามีพี่ของข้าพเจ้าเรียนอยู่ในสถาบันนั้น
- ☐ 48. ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชานั้นตามคำแนะนำของผู้ประกอบการทางการเงินของข้าพเจ้า
- ☐ 49. เพราะว่ามีวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนนี้สัมพันธ์กับอาชีพในครอบครัวข้าพเจ้า
- ☐ 50. เพราะว่ามีวิชานี้เมื่อเรียนสำเร็จแล้ว สามารถประกอบอาชีพสืบต่อจากบิดามารดา
ของข้าพเจ้าได้
- ☐ 51. ข้าพเจ้าเลือกเพราะเหตุผลที่ไม่ได้กล่าวไว้ตามเหตุผลข้างต้น คือ (โปรดระบุเหตุผลนั้น)

โปรด秩อันดับความสำคัญของเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของท่าน 5 อันดับ โดยนำเอาหมายเลข
หน้าข้อความที่เป็นเหตุผลในการเลือกเรียนต่อของท่านมา เขียนลงในช่องว่างข้างล่างนี้

เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ 1	คือ หมายเลข
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ 2	คือ หมายเลข
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ 3	คือ หมายเลข
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ 4	คือ หมายเลข
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่ 5	คือ หมายเลข

หมายเหตุ ถ้าในอันดับใดท่านคิดว่า เหตุผลที่สำคัญของท่านมีมากกว่าหนึ่งข้อ ให้ท่านตัดสินใจ
เลือกเอามาเพียงข้อเดียว เท่านั้น

จบตอนที่ 3

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

แบบสอบถาม

ท่านผู้ปกครองนักเรียนที่เคารพทุกท่าน

ขณะนี้เด็กนักเรียนในความอุปการะของท่านกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ในอีกไม่ช้าก็จะจบการศึกษาคตามหลักสูตร ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านคงจะมีแผนการที่จะให้เด็กของท่านได้เรียนต่อ หรือประกอบอาชีพต่อไปแล้ว ขอท่านได้โปรดแจ้งแผนการในอนาคตสำหรับเด็กของท่าน ที่ท่านมุ่งหวังจะให้เรียนต่อหรือประกอบอาชีพ โดยตอบคำถามข้างล่างนี้ คำตอบของท่านจะรักษาไว้เป็นความลับ และนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการค้นคว้าเกี่ยวกับเด็กของท่านต่อไป

ข้าพเจ้าหวังว่า คงได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดียิ่ง ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย.

สมพงษ์ มั่นระวัง

นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการแนะแนว

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

- - - - -

1. อาชีพของท่านในขณะนี้
2. รายได้ของครอบครัวโดยประมาณต่อหนึ่งเดือน บาท
3. ท่านต้องการให้เด็กนักเรียนของท่านเรียนต่อหรือไม่
4. ถ้าท่านต้องการให้เรียนต่อ ท่านจะให้เรียนต่อชั้น ม.ศ. 4 - 5 หรือไม่
5. ถ้าท่านต้องการให้เรียนต่อชั้น ม.ศ. 4 - 5 ท่านมุ่งหวังจะให้เรียนต่อระดับอุดมศึกษาหรือไม่
6. ในกรณี ที่ท่านต้องการให้ต่อระดับอุดมศึกษา ท่านจะให้เรียนต่อในสาขาใดบ้าง

7. เหตุใดท่านจึงมุ่งหวังจะให้เรียนต่อในสาขาวิชาตามข้อ 6
8. ในกรณี ที่ท่านไม่ให้เรียนต่อ ม.ศ.4 – 5 ท่านต้องการจะให้เรียนต่อในสาขาวิชาใด
9. เหตุใดท่านจึงมุ่งหวังจะให้เด็กนักเรียนของท่านเรียนต่อตามข้อ 8
10. ท่านคิดว่าโรงเรียนควรจัดบริการอื่นใดนอกจากที่มีอยู่แล้ว ให้แก่นักเรียนอีกบ้าง

แบบสอบถาม

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

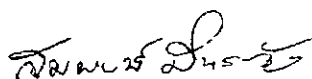
11 กุมภาพันธ์ 2513

เรียน ท่านผู้ปกครองนักเรียนที่นับถือ

ขณะนี้เด็กนักเรียนในความอุปการะของท่าน กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนสุดท้ายของปีการศึกษา 2512 อีกไม่ช้าก็จะจบการศึกษาตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.3) แล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านคงจะมีแผนการที่จะให้เด็กของท่านเรียนต่อหรือประกอบอาชีพต่อไป โปรดแจ้งแผนการในอนาคตที่ท่านมุ่งหวังจะให้เด็กของท่านเรียนต่อหรือประกอบอาชีพ โดยตอบคำถามต่อไปนี้ คำตอบของท่านจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กต่อไป ไม่ต้องลงชื่อของท่าน คำตอบของท่านจะรักษาไว้เป็นความลับ และจะนำไปเพื่อการศึกษาเท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังว่า คงได้รับความร่วมมือจากท่านผู้ปกครองเป็นอย่างดี และขอแสดงความขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย.

ด้วยความนับถือ

(นายสมพงษ์ มั่นระวัง)

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนว

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร พระนคร

แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน โปรดพิจารณาทุกตอน

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวและเด็กของท่าน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความต่อไปนี้ ตามความเป็นจริง

1. เด็กนักเรียนของท่านเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนใดในขณะนี้ ?

☐ โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม

☐ โรงเรียนสวรรคโลก "สวรรควิทยา"

☐ โรงเรียนอุดมครุณี

☐ โรงเรียนสตรีสวรรคโลก "อนันตนารี"

☐ โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์

☐ โรงเรียนเมืองเชลียง

2. เด็กนักเรียนของท่านเพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

3. อาชีพของท่านในขณะนี้ คือ

☐ ทำไร่

☐ ทานา

☐ ทำสวน

☐ แพทย์ พยาบาล

☐ ตำรวจ ทหาร

☐ ค้าขาย

☐ รับจ้าง

☐ หน่วยงาน

☐ พนักงานบริษัท ห้างร้าน ธนาคาร

☐ ทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์

☐ ครู (โปรดระบุตำแหน่งหน้าที่)

☐ ข้าราชการแผนกอื่น ๆ (โปรดระบุตำแหน่งหน้าที่)

☐ อาชีพช่าง (โปรดระบุชื่อ อาชีพ เช่น ช่างไม้ ช่างเสริมสวย ฯลฯ)

☐ อาชีพอื่น ๆ (โปรดระบุชื่ออาชีพ)

4. รายได้ของครอบครัวโดยประมาณ ต่อหนึ่งเดือน (กักรวมทุกคน)

☐ 1000 บาทลงมา	☐ 1050 – 1250 บาท	☐ 1300 – 1500 บาท
☐ 1600 – 1800 บาท	☐ 1900 – 2100 บาท	☐ 2200 – 2400 บาท
☐ 2500 – 2700 บาท	☐ 2800 – 3100 บาท	☐ 3200 – 3400 บาท
☐ 3500 – 3700 บาท	☐ 3800 – 4000 บาท	☐ 4100 – 4300 บาท
☐ 4400 บาท ขึ้นไป (ไประบุจำนวนเงิน)		บาท

จบตอนที่ 1

ไปรคตอบตอนที่ 2 ต่อไป

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับความมุ่งหวังของผู้ปกครองในการศึกษาต่อของเด็กนักเรียน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความของแต่ละคำตอบที่ท่านต้องการ โปรด
พิจารณาให้ดีที่สุด

1. เมื่อนักเรียนของท่านเรียนจบชั้น ม.ศ.3 แล้ว ท่านต้องการจะให้เรียนต่อหรือไม่ ?

☐ ให้เรียนต่อ

☐ ไม่ให้เรียนต่อ

สำหรับท่านที่ไม่ต้องการให้เรียนต่อ ไม่ต้องตอบข้อ 2, ข้อ 3, ข้อ 4 และข้อ 5 โปรดข้ามไป
ตอบข้อ 6 และ ข้อ 7

2. ในกรณีที่ท่านต้องการให้เด็กของท่านเรียนต่อ ท่านต้องการให้เรียนต่อสายวิชาใด ? (โปรด
เลือกตอบเพียงสายเดียว)

☐ สายสามัญ (หมายถึง ม.ศ.4 – 5 แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะหรือแผนกทั่วไป)

☐ สายอาชีพ (หมายถึง 4.ศ.4 – 5 – 6 โรงเรียนอาชีวศึกษา เช่น ร.ร.การช่าง
ช่างกล พาณิชย รวมทั้งวิทยาลัยเทคนิค 3 ปี และ ร.ร.เกษตรกรรม
ฯลฯ)

3. ท่านมีความประสงค์จะให้เด็กของท่านเรียนต่อถึงระดับอุดมศึกษาหรือไม่ ? (ระดับอุดมศึกษา
หมายถึง การศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยชั้นสูง เช่น วิทยาลัยครู วิทยาลัยพลศึกษา
วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรกรรม ฯ)

☐ ให้เรียนต่อ

☐ ไม่ให้เรียนต่อ

สำหรับท่านที่ไม่ประสงค์จะให้เด็กของท่านเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ไม่ต้องตอบข้อ 4
และข้อ 6 โปรดข้ามไปตอบข้อ 5 และ ข้อ 7

4. ท่านที่มุ่งหวังจะให้เด็กของท่านเรียนต่อถึงระดับอุดมศึกษา โปรดระบุว่าท่านต้องการให้เรียนต่อในสาขาวิชาใด ? เป็นอันดับที่ 1, 2 และ 3 โดยเขียนเลข 1, 2 และ 3 ลงในช่อง ☐

ที่อยู่หน้าสาขาวิชานั้น โปรดเลือกเพียง 3 สาขาวิชาเท่านั้น

☐ แพทย์ศาสตร์	☐ วิศวกรรมศาสตร์	☐ วิทยาศาสตร์
☐ อักษรศาสตร์	☐ กฎศาสตร์	☐ สถาปัตยกรรมศาสตร์
☐ วิชาการบัญชี	☐ พาณิชยศาสตร์	☐ เศรษฐศาสตร์
☐ รัฐศาสตร์	☐ นิติศาสตร์	☐ เกษตรศาสตร์
☐ สัตวแพทยศาสตร์	☐ วิศวกรรมชลประทาน	☐ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์
☐ ศิลปศาสตร์	☐ วิทยาศาสตร์การแพทย์	☐ พยาบาลปริญา, อนุปริญา
☐ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, ภูมิ	☐ วิทยาลัยพลศึกษา	☐ วิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ
☐ วิทยาลัยการค้า	☐ วิทยาลัยเกษตรกรรม	☐ วิชาการทหาร ตำรวจ
☐ วิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ)		(นายร้อย จ.ป.ร.)

5. ท่านที่ไม่ประสงค์จะให้เด็กของท่านเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา ท่านมุ่งหวังจะให้เด็กของท่านเรียนต่อในสาขาใด ตามสาขาวิชาข้างล่างนี้ เป็นอันดับที่ 1, 2 และ 3 โปรดเขียนเลข 1, 2 และ 3 ลงใน ☐ ที่อยู่หน้าสาขาวิชานั้น โปรดเลือกเพียง 3 สาขาวิชาเท่านั้น

☐ ครู ป.กศ., ป.ป. หรือพลานามัย	☐ พยาบาล	☒ ผดุงครรภ์และอนามัย
☐ เกษตรกรรม	☐ ช่างไฟฟ้า วิทยุ	☐ ช่างกล
☐ ช่างก่อสร้าง	☐ ช่างเขียนแบบ	☐ ช่างโลหะ
☐ ช่างสำรวจ	☐ ช่างภาพ	☐ ช่างยนต์
☐ ช่างเสริมสวย, ตัดเย็บเสื้อผ้า	☐ ช่างฝีมืออาหาร	☐ ป่าไม้
☐ พาณิชยการ, บัญชีและเลขานุการ	☐ คหกรรมศิลป์	☐ วิจิตรศิลป์
☐ ศิลปการ	☐ วิศวกรรมรถไฟ	☐ นายสิบทหาร (ทหารบก)
☐ โรงเรียนตำรวจ	☐ วิชาชีพหลักสู่กระยะสั้น	เรือ อากาศ ฯ)
☐ สาขาวิชาอื่น (โปรดระบุ)		☐ ร.ร. การช่างสตรี
		การช่างชาย

6. สำหรับท่านผู้ปกครองที่ไม่ประสงค์จะให้เด็กของท่านเรียนต่อ เมื่อเด็กของท่านจบชั้น ม.ศ.3 แล้ว ท่านคงจะมีเหตุผลของท่านเป็นแน่ โปรดพิจารณาเหตุผลเหล่านี้ว่าตรงกับเหตุผลของท่านบ้างหรือไม่ ถ้าตรงกับเหตุผลของท่าน โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้า
เหตุผลของท่าน

- ☐ เรียนจบชั้น ม.ศ.3 แล้วก็เพียงพอแก่การประกอบอาชีพ ไม่ต้องเรียนต่ออีก
- ☐ ข้าพเจ้าไม่มีทุนทรัพย์พอที่จะส่งเสียให้เด็กของข้าพเจ้าเรียนต่อได้ เพราะมีบุตรที่ต้องเรียนอีกหลายคน
- ☐ ข้าพเจ้าต้องการให้ออกมาประกอบอาชีพที่ครอบครัวกำลังทำอยู่ในขณะนี้
- ☐ ข้าพเจ้ามีแผนการที่เตรียมไว้สำหรับเด็กของข้าพเจ้าแล้ว (โปรดระบุแผนการนั้นโดยย่อ)

ข้อ 7 โปรดตอบทุกท่าน

7. ท่านคิดว่า โรงเรียนควรจะจัดบริการใด ๆ ให้นักเรียนของท่านอีกบ้าง โปรดพิจารณาบริการตามหัวข้อต่อไปนี้ ที่ท่านคิดว่าเป็นบริการสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการศึกษาเล่าเรียนให้แก่เด็กของท่านได้เป็นอย่างดี ซึ่งโรงเรียนควรจะได้จัดให้แก่เด็กนักเรียนของท่านเป็นอย่างยิ่ง

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าบริการที่ท่านพิจารณาเห็นว่าสำคัญเพียง 5 บริการ เท่านั้น

- ☐ 1. จัดบริการแนะแนวทางศึกษาต่อของนักเรียน ให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง
- ☐ 2. จัดสอนพิเศษให้แก่นักเรียนเป็นบางวิชา ในวันหยุดหรือวันเสาร์ อาทิตย์
- ☐ 3. จัดบริการช่วยเหลือนักเรียนที่จบ ม.ศ.3 แล้ว และไม่มีที่เรียนต่อให้มีโอกาสได้เรียนต่อ
- ☐ 4. จัดหารถโดยสารไว้เป็นสมบัติของโรงเรียน เพื่อรับส่งนักเรียนเอง

- ☐ 5. จัดทดสอบความถนัดและความสนใจของนักเรียนเพื่อแจ้งให้ครูปกครองทราบว่า
ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนต่อในสาขาวิชาใด จึงจะเหมาะสมกับนักเรียน
- ☐ 6. ควรจัดสร้างหอพักสำหรับนักเรียนที่อยู่ไกล เพื่อจะได้พักอาศัยในการศึกษา
- ☐ 7. จัดหาทุนการศึกษาให้แก่เด็กยากจน หรือเด็กที่มีพี่น้องกำลังศึกษาอยู่หลายคนและ
เรียนดี
- ☐ 8. จัดกวาดวิชาภายหลังสอบได้แล้ว เพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะสอบเข้าเรียนต่อได้
- ☐ 9. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นพลเมืองดีและส่งเสริม
สติปัญญาให้ฉลาด
- ☐ 10. จัดสอนวิชาอาชีพให้นักเรียนสามารถประกอบอาชีพได้ เมื่อนักเรียนเรียนสำเร็จ
จากโรงเรียนแล้ว
- ☐ 11. เปิดสอนวิชาอาชีพระยะสั้น สำหรับนักเรียนที่จบชั้น ป.4 หรือ ป.7 เพื่อให้ออก
ประกอบอาชีพต่อไป
- ☐ 12. จัดบริการอาหารกลางวัน โดยควบคุมให้การจ่ายอาหารนั้นเพื่อประโยชน์แก่
เด็กจริง ๆ
- ☐ 13. ข้าพเจ้าคิดว่าบริการต่าง ๆ ของโรงเรียนที่มีอยู่แล้ว เหมาะสมไม่จำเป็นต้อง
ปรับปรุงหรือจัดเพิ่มอีก
- ☐ 14. ข้าพเจ้ายังไม่ทราบว่าโรงเรียนนี้มีบริการใด ๆ ให้แก่เด็กนักเรียนบ้าง
- ☐ 15. ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ควรจัดบริการอื่น ๆ ที่สำคัญแก่การศึกษา คือ (โปรดระบุ
บริการนั้น ๆ)

จบตอนที่ 2

โปรดพิจารณาตอบตอนที่ 3 ต่อไป

ตอนที่ 3

แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลที่ผู้ปกครองมุ่งหวังจะให้เด็กเรียนศึกษาต่อ

สำหรับท่านผู้ปกครองที่มุ่งหวังจะให้เด็กของท่านได้เรียนต่อตามสาขาวิชาที่ท่านเลือกไว้เป็นอันดับที่ 1 ในแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อ 4 หรือ ข้อ 5 ท่านคงมีเหตุผลของท่านบางประการ ที่ทำให้ท่านมุ่งหวังให้เด็กของท่านเรียนต่อสาขาวิชานั้น โปรดพิจารณาเหตุผลต่อไปนี้ว่า ตรงกับเหตุผลของท่าน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความนั้น ข้อใดที่ไม่ตรงกับเหตุผลที่แท้จริงของท่านโปรดวางไว้

- ☐ 1. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีวิชาอาชีพที่สามารถประกอบอาชีพได้ด้วยวิชาอาชีพนั้น
- ☐ 2. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพที่ข้าพเจ้ามุ่งหวังไว้
- ☐ 3. เพราะวิชานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า เรียนสำเร็จแล้วหางานทำง่ายและ เป็นงานที่มีความก้าวหน้าก็
- ☐ 4. เพราะข้าพเจ้าต้องการให้เด็กใช้วิชาอาชีพนั้นประกอบอาชีพทางการค้าขาย
- ☐ 5. เพราะข้าพเจ้าชอบอาชีพที่ใช้วิชานั้น จึงต้องการให้เด็กเรียนวิชานั้นเพื่อออกมาประกอบอาชีพที่ข้าพเจ้าชอบ
- ☐ 6. เพราะว่าข้าพเจ้ามีอาชีพที่ใช้วิชานั้น จึงต้องการให้เด็กของข้าพเจ้าเรียนวิชานั้น
- ☐ 7. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ จึงมุ่งหวังให้เรียนวิชานั้น
- ☐ 8. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีโอกาสได้ศึกษาวิชาการชั้นสูง เพื่อจะได้ทำประโยชน์ให้แก่ชุมชนและประเทศชาติ
- ☐ 9. ปัจจุบันประเทศชาติต้องการคนที่มีความรู้ในสาขาวิชาที่ข้าพเจ้ามุ่งหวัง จะให้เด็กของข้าพเจ้าเรียนเป็นจำนวนมาก เมื่อเรียนจบแล้วหางานทำได้ยาก
- ☐ 10. ต้องการให้ออกมาประกอบอาชีพดังเช่นที่ตระกูลของข้าพเจ้า เคยทำสืบต่อกันมา
- ☐ 11. ข้าพเจ้าต้องการให้เด็กใช้วิชานั้นมาประกอบอาชีพที่สามารถช่วยเหลือคนยากจนได้
- ☐ 12. ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชานี้สามารถทำประโยชน์ได้แก่ส่วนรวมและประเทศชาติได้มากที่สุด

- ☐ 13. ข้าพเจ้าต้องการจะให้เด็กได้ใช้วิชานั้น เพื่อทำงานที่สามารถเป็นผู้นำของชุมชนในโอกาสต่อไป
- ☐ 14. ต้องการให้เด็กของข้าพเจ้าใช้วิชานั้น ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ
- ☐ 15. เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าวิชานั้นเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถของเด็ก
- ☐ 16. ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชาอาชีพนั้นเหมาะสมกับเพศ ของเด็กอย่างยิ่งจึงต้องการให้เรียน
- ☐ 17. เพราะข้าพเจ้าได้ปรึกษากับเด็กดูแล้ว เด็กต้องการที่จะเรียนวิชานั้นเพราะเด็กชอบวิชานั้นมาก
- ☐ 18. เนื่องจากสุขภาพของเด็กไม่ดีนัก ก็ควรจะเรียนชั้นสูง ๆ ไม่ได้จึงต้องการให้เรียนวิชานี้
- ☐ 19. ข้าพเจ้าเห็นว่าวิชานี้ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากนัก จึงต้องการให้เรียน
- ☐ 20. เพราะข้าพเจ้าคิดว่า เด็กไม่สามารถจะเรียนในชั้น ม.ศ.4 – 5 สายสามัญได้
- ☐ 21. เพราะข้าพเจ้าต้องการให้เด็กมีการศึกษาและอาชีพเหมือนพี่ ๆ ของเขา
- ☐ 22. เพราะนิสัยของเด็กเหมาะกับวิชานั้น ประกอบกับการเรียนของเด็กไม่ใช่พอที่จะเรียนสาขาวิชาอื่น ข้าพเจ้าจึงมุ่งหวังจะให้เรียนต่อในวิชานั้น
- ☐ 23. เพราะพิจารณาแล้วเห็นว่า เด็กเรียนอ่อนสายวิชาการมาก จึงต้องการจะให้เรียนทางช่าง
- ☐ 24. เพราะข้าพเจ้ามีบุตรธิดาหลายคน ต้องส่งเสียคนอื่น ๆ บ้าง จึงต้องการให้เรียนวิชานี้
- ☐ 25. เพราะว่าข้าพเจ้ามีทุนน้อย ถ้าให้เรียนในชั้นอุดมศึกษาเกรงว่าจะไม่มีทุนส่งให้เรียนจนจบได้
- ☐ 26. ข้าพเจ้าคิดว่า ให้เด็กเรียนสาขาวิชานี้สามารถขอทุนในการศึกษาจากรัฐบาล หรือจากองค์กรและธนาคารต่าง ๆ ได้ ทำให้ไม่เปลืองค่าใช้จ่ายในการเรียน
- ☐ 27. เหตุผลอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้วคือ (โปรดระบุเหตุผลนั้น ๆ)

จากเหตุผลข้างต้น ท่านคิดว่าเหตุผลข้อใดสำคัญที่สุด ซึ่งท่านใช้พิจารณาประกอบความ
มุ่งหวังของท่าน โปรดจัดอันดับความสำคัญของเหตุที่ท่านเลือกไว้ เพียง 5 อันดับ โดยใช้
หมายเลขหน้าข้อความของเหตุผล ที่ท่านเลือกไว้ เติมลงในช่องว่างข้างล่างนี้

เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่	1	คือ	หมายเลข
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่	2	คือ	หมายเลข
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่	3	คือ	หมายเลข
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่	4	คือ	หมายเลข
เหตุผลที่สำคัญเป็นอันดับที่	5	คือ	หมายเลข

ข้อนี้โปรดตอบทุกท่าน

เมื่อพิจารณาโดยสรุปรวม ๆ แล้ว ท่านตอบคำถามทั้งหมดนี้ด้วยความมั่นใจ มากน้อยเพียงใด
โปรดเขียนเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความต่อไปนี้ เพียงข้อเดียว เท่านั้น

- ☐ รู้สึกว่ายังไม่แน่ใจที่ตอบไปทั้งหมดนั้น
☐ มีความมั่นใจพอสมควร
☐ มีความมั่นใจมากที่สุด

จบตอนที่ 3

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ประวัติย่อผู้เขียน

นายสมพงษ์ มั่นระวัง เกิดเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2483 ณ บ้านท่าฉนวน หมู่ที่ 1 ตำบลท่าฉนวน อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย

การศึกษา

- ปีการศึกษา 2494 สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดท่าฉนวน
- 2500 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปีที่ 6 จากโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย
- 2501 สำเร็จการศึกษาชั้นเตรียมอุดมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนโยธินบูรณะ จังหวัดพระนคร
- 2501 สำเร็จการศึกษาชั้นเตรียมอุดมศึกษาปีที่ 2 (สมัครสอบ) จังหวัดพระนคร
- 2505 สำเร็จปริญญาตรีทางการศึกษา (กศ.บ.) จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา
- ปทุมวัน
- 2510 สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาเฉพาะการแนะแนว จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
- 2512 ศึกษาปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

การทำงาน

- 2506 บรรจุเป็นครูตรีโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม
- 2511 ได้รับการเลื่อนชั้นเป็นครูโท โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม